

هنر

ارگان نشراتی اتحادیه هنرمندان ج. د. ا.

شماره
اول

۱۳۲۱

هنر

مجله‌ی دوماهه

ارگان نشراتی اتحادیه هنر مندان

ج . د . ۱۰

زیر نظر هیات تحریر

مدیر مسؤول : ش . رهگذر

سکرتیر مسؤول : ر . راصع

آمر چاپ : وکیل حشمت

باهم میخوانیم :

صفحه ۱	هنردر سنگر انقلاب
صفحه ۳	پیام تبریکه
صفحه ۵	در مورد ایجاد ...
صفحه ۱۳	نظریه‌ی باز تاب و هنر
صفحه ۱۸	تیاتر و ادبیات
۲۸	مروری شتابنده در ...
صفحه ۳۱	فریاد و سکون
صفحه ۳۷	دهنر رسالت
۴۲	توجه برمکیان به موسیقی
۴۶	دنیای مشهوره هنری ...
۴۹	وبی او تنها ...
۵۲	داستاد په یاد
صفحه ۵۴	پراگت یاشهر طلایی
صفحه ۵۸	هنر هفت قلم
صفحه ۶۳	گزارش اساسی ...

۴۹۲

هنر در سنگر انقلاب

مجله «هنر» پس از این بحیث ارگان نشراتی اتحادیه هنر مندان جمهورى دموکراتیک افغانستان به نشر میرسد. اتحادیه هنر مندان جمهورى دموکراتیک افغانستان که رسالت تاریخی تشکیل و سازماندهی گروهها و مجامع گسترده هنرمندان را به عهده دارد اینک با نشر مجله هنر در زمینه انعکاس آفریده های هنری و سمیتدهی آفرینش هنری و ایجاد پیوند میان اتحادیه و توده های وسیع زحمت کشان از طریق بخش و اشاعه دستاورد های مثبت، پیشتاز و انقلابی هنری به پیکار برخاسته است.

«هنر» تلاش متمرکز خواهد نمود تا همه استعدادها را در باره وری هنر و تعهد بیشتر آن در سنگر انقلاب و آرمانهای انسان زحمت کش افغانستان انقلابی پرورش و سمیت دهد. (هنر) تلاش خواهد کرد تا همه آفرینش هنر را در ستیز بیامان، در صف پیشاپیش نبرد هنری به خاطر تحقق آرمانهای شکوهمند

- هنر -

انقلاب ثور و به خصوص مر حله نوین و تکاملی آن بسیج سازد.

«هنر» خواهد گوشتد تا غنائی ارنیه های فرهنگی گذشته وطن محبوب ما را حفظ و تکامل بخشیده و با انعکاس آفریده های هنری روحیه دفاع از دست آورد های انقلاب، روحیه عالی وطن پرستی، زحمت کشی، انسان دوستی و آشتی ناپذیری نسبت بدشمنان انقلاب و میهن را در زحمت کشان کشور تشدید و

پرورش دهد. اتحادیه هنر مندان جمهورى دموکراتیک افغانستان برخورد میداند تا از امکانات موجود هر چه بهتر و بیشتر برای انکشاف و شکوفاى انواع هنر به سود توده ها استفاده مقتضی نماید. هنر امروز، هنر انقلابی است این هنر، هنر رزمنده راه پیروزی بر عقب ماندگی ها و امحای بقایای فئودالی و اعمار جامعه نوین کشور است.

دشمنان انقلاب و میهن امروز در نبرد رو یاروی موضع خود را

از دست داده و تلاش های خود را در عرصه عوامفریبی و اتکاء روی دروغ و تخدیر اذهان مردم هنوز هم ادامه میدهد. هنر با انعکاس حقایق انقلاب ثور و به خصوص مر حله نوین آن و آرمان های توده های ملیونى کشور به خاطر صلح، ترقی اجتماعى و رفاه در جبهه پیکار مقدس ایدولوژیک علیه ضد انقلاب در فضا افراشته و در این پیکار سهم سازنده خود را می گیرد.

«هنر» تلاش خواهد کرد تا در ترویج اندیشه های پیشتاز عصر ما در میان هنر مندان کشور سهم شایسته خود را بگیرد.

اتحادیه هنر مندان جمهورى دموکراتیک افغانستان با نشر مجله هنر به خاطر رشد معنویات مردم و تکامل هنر در پی آن است تا ثروت و ارزش های پیشتاز و مترقی هنر جهان را در اختیار توده های وسیع مردم قرار دهد.

«هنر» بر این است تا پدید ه
های حیات اجتماعی را به طور
راستین انعکاس دهد، قهرمانی
های افتخار آفرین و تاریخی
رزمندگان ح. د. خ. ا. سر یازان
قوای مسلح، سپاهیان انقلاب
نیروهای مقاومت، بر یگادهای

نظم اجتماعی، سازمان دموکراتیک
جوانان و زنان و روشنفکران میهن
پرست را در طلیعه تابناک هنر
حکایتگر باشد.
«هنر» در راه بالا بردن حیثیت
بین المللی کشور، بسط و توسعه
و جاودانه نگا هداشتن دوستی
میان کشور ر ما و کشور های

سوسیالیستی در راس اتحادیه
شماره و دیگر نیروهای ترقی
خواه جهان که برای تأمین صلح
دموکراسی و ترقی اجتماعی
تلاش میورزند، نقش نافذ و فعال
ایفا مینماید.

هیأت رئیسه اتحادیه هنر مندان
ج. د. ا.

پیام تبریکیه

کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان ، شورای انقلابی و حکومت جمهوری دموکراتیک افغانستان به شرکت کنندگان و کنگره موسس اتحادیه هنرمندان جمهوری دموکراتیک افغانستان

غنی فرهنگی وطن محبوب ما را حفظ و تکامل بخشیده توده های مردم را توسط آثار هنری خود با روحیه وطنپرستی ، زحماتکشی ، وظیفه شناسی و آشتی ناپذیری نسبت به دشمنان جمهوری دموکراتیک افغانستان ، ترغیب نمایند . بزرگترین خوشبختی هنرمندان و هنرپیشه در اینست که برای خلق خود خدمت نماید .

پدیده های حیات اجتماعی را به طور راستین در آثار خود انعکاس بدهد و قهرمانانی را در آثار خود نشان بدهد که برای مردم سرشوق و نمونه آمو زنده باشند . کشور ما پرور شگاه هنرمندان بزرگ و استادان با استعداد هنرها ، فنون و صنایع ظرفیه ملی میباشد . این وظیفه هنرمندان و به خصوص اتحادیه هنرمندان است که از فعالیت و خلاقیت هنرمندان آنها حمایت و پشتیبانی نمایند و از زیبایی شناسی اجتماعی و مهارت هنری آنها بیاورند .

شکی نیست که نقش اتحادیه شما در بسیج و تجریز محافل

میکند . این وظیفه تمام بخشهای هنری است که در راه بالابردن حیثیت بینالمللی کشورها و بسط و توسعه همکاری آن با اتحاد شوروی ، دیگر کشورهای سوسیالیستی و کشورهای دوست و تمام نیروهای ترقی خواه جهان که برای تأمین صلح ، دموکراسی و ترقی اجتماعی تلاش میورزند خدمت بی شایبه و بی دریغانه نمایند .

نقاشان ، موسیقی نوازان ، کارکنان سینما ، هنرپیشگان و معماران به اتفاق دیگر گروههای غل در هنر و کلتور ملی کشور مادر تطبیق دیگرگونیهای فرهنگی به حیث جزء مهم پلانهای حزب برای اعمار جامعه نوین ، جامعه صلح آزادی ، و ترقی ، عدالت ، برادری و برابری در افغانستان سهم فعال میگیرند .

انقلاب ثور به خصوص مرحله جدید تکاملی آن شرایط مساعد را برای رشد و شکوفائی هنر کشور کثیرالمله ما افغانستان فراهم آورده است ، این وظیفه سترگ بر هنرمندان کشور است که میراث

رفقای عزیز ! شرکت کنندگان محترم کنگره موسس اتحادیه هنرمندان جمهوری دموکراتیک افغانستان !

کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان ، شورای انقلابی و حکومت جمهوری دموکراتیک افغانستان ، درودهای گرم خود را به مناسبت این رویداد با اهمیت تاریخی بشما و تمام هنرمندان کشور فرستاده و فقیدیت شما را آرزو میکنند . کنگره شما که هدفش متحد ساختن هنرمندان بخشهای مختلف حیات هنری در یک سازمان اجتماعی داوطلبانه و خلاق و بسیج آنها در راه تحقق آرمانها و اهداف والای انقلاب ثور میباشد اهمیت به سزایی دارد زیرا هدف واقعی عظیم و شرافتمندانه را دنبال میکند .

مقام هنرمندان در جمهوری دموکراتیک افغانستان بسیعالی و ارجمند است . حزب و دولت آنها را به حیث کمک کنندگان مطمئن خود در امر توضیح اهداف والای انقلاب و افشای دروغبافیها و افتراآت دشمنان انقلاب تلقی

نمای اولین کنفرانس موسسات اتحادیه هنرمندان جمهوری دیمو کرا تیک افغانستان که روز ۳۱ سنبله ۱۳۵۹ باقرائت پیام کمیته مرکزی حزب دیمو کراتیک خلق افغانستان بکار خود آغاز کرد.

دموکراتیک افغانستان باید اعضای خود و تمام هنرمندان کشور را دعوت نماید که سطح معلومات و مهارت حرفه ای خود را از راه آموزش و تجدید تربیت بالا ببرند. در صورت امکان کوپرا تیف های داوطلبانه تولیدی خود را تا سیس نمایند و در پیامبرد و رهبری امور اتحادیه خود سهم فعال بگیرند. موسسات وادگانهای مربوطه دولتی حتی الامکان مساعدت خواهند نمود تا برای اعضای اتحادیه شرایط لازم کار و زندگی را فراهم گردد.

دوستان گرامی!

کمیته مرکزی حزب دمو کرا - تیک خلق افغانستان، شورای انقلابی و حکومت جمهوری دمو - کراتیک افغانستان موافقت های مزید هنری شمارا آرزو نموده یقین نامل دارند که تاسیس اتحادیه شما موجب رشد و شکوفائی هر چه بیشتر هنر کشور ما به نفع مردم نجیب آن خواهد گردید.

منشی عمو می کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان و رئیس شورای انقلابی جمهوری دموکراتیک افغانستان

((بیرک کار مل))

میورزد تا دوره طفولیت و جوانی آنها خوشبخت باشد.

طبیعی است که تمام هنرمندان واقعی کشور به این پرابلم های مبرم حیات کشور خریش علاقه زیاد از خود نشان میدهند. هر انقلاب واقعی اجتماعی موجب اعتدای استعدادها و قدرت های روحی جامعه، ارتقاء ورو تنق هنر و ادبیات می گردد. همینطور نیز در کشور عزیز ما امروز تمام هنرمندان واقعا وطنپرست کشور در سنگر دفاع از انقلاب قرار گرفته در اولین صفوف ایجاد گران زدن می نو، جای دارند.

انقلاب ایجاب میکند که برای تجسم و ثبت تاریخ روحیه عالی انقلابی زمان ما و تجلیل و مجسم ساختن قهرمانان آن آثار واقعا انقلابی اعم از پوسترها ی انقلابی سیاسی، ترانه های رزمجو یا نه انقلابی و فلم ها و نمایش های مملو از شوق و شغف شورا نگیز انقلابی مردم ما خلق و آفریده شوند. آثار عالی انقلابی که موجب شهرت ملی مولفین خود شده بتوانند، در مبارزه نو با کهنه پدید می آیند.

اتحادیه هنرمندان جمهوری

وسیع هنرمندان در راه اجرای تحولات عمیق فرهنگی اعم از محو بیسوادی، پرورش ذوق هنری مردم، رشد و تقویت تئاتر و سینمای ملی، نمایشات هنری، کنسرتها حفظ آثار قیم آثار تاریخی و معماری قابل مرصع و مرصع بوده اند. شما باید به نسل جوان هنرمندان که تازه به فعالیت خلاقانه هنری پرداخته اند، توجه خاص مبذول داشته تا که لازم را درمطالعه عمیق حیات مردم و کشف و الب جالب برای آثارشان فراهم نماید.

در حال حاضر همبستگی تمام نیروهای و وطنپرست کشور ما به دور حزب دموکراتیک خلق افغانستان نسبتا ن روز به روز تحکیم میباید بنا بر تصامیم پلینوم سوم کمیته مرکزی حزب برای ریشه کن ساختن کامل ضد انقلاب و برقراری نظم کامل اجتماعی تا بپایان رسد. رشته های عمده اقتصاد ملی، انکشاف میابد و دولت جمهوری دموکراتیک افغانستان از اطفال و نوجوانان حمایت خاص نموده سعی و کوشش

بیانیه اساسی که توسط رفیق عبدالمجید سر بلند معاون شو رای وزیران جمهوری دیمو کرا تیک افغا -
نستان در کنگره موسس اتحادیه هنر مندان قرائت گردید .

در مورد ایجاد اتحادیه هنر مندان ج. د. ا و وظایف کار مندان خلاق در حفظ و گسترش دستاوردهای انقلاب ثور

کمیتة مرکزی و حکومت
ج. د. ا - جهت تحکیم وحدت
کارگران دهقانان و روشنفکران
و اقشار دیگر جامعه، تمام نیرو
و های دموکرات و وطنپرست
کشور و تمام ملیت ها و قبا یل
افغانستان، تدابیر عملی اتخاذ
نموده است .

بدین اساس پروسه ایجاد
جبهه ملی پدر وطن تحت رهبری
ح. د. خ. ا. - ادامه دارد. -
اطمینان میتوان گفت که تمام
طبقات زحمتکش و افراد وطنپرست
کشور ما بخاطر مبارزه
برای حفظ و تحکیم دستاوردهای
انقلاب بدور حزب و دولت
متحد شده اند .

اقدامات مهم در ساحه اقتصاد -
د. تدابیر برای بهبود زندگی
زحمتکشان، دموکراتیک -
ساختن حیات اجتماعی، قدرت
های امپریالیستی و ضد انقلاب
داخلی را نا راحت نموده است .
انها در راه ساختمان زندگی
نیز مردم افغانستان میخواهند
مانع ایجاد نمایند و در واقع
علیه جمهوری ما و دستاوردهای
آن به جنگ اعلان شده پرده
خته اند .

سازگردد انقلاب ثور تذکر گرفته
است که (تمام آن چه در میراث
فرهنگی غنی وطن محبوب ما
بهتر و با ارزش است حفظ - و
انکشاف داده شود . برای فراهم
آوردن شرایط کار خلاقانه تمام
دسته های روشنفکران - افغان -
نستان بطور دایمی غمخوار
بعمل آید .)

هنر مندان که یکی از گروه
های روشنفکران افغانستان اند
همراه با کارگران، دهقانان
کسبه و نمایندگان وطنپرست
سرمایه ملی از اهداف انقلاب
ثور که برای وطن محبوب ما
راه پیشرفت اقتصادی و اجتماع
عی و احیای کلتور را باز نموده
صمیمانه پشتیبانی مینمایند .

بعد از شروع مرحله دوم
انقلاب شرایط فوق العاده مسا
عدی جهت رشد قدرت خلا قانه
روشنفکران بوجود آمده است .
در اصول اساسی تذکر گرفته که
جمهوری دموکراتیک افغانستان
سیاست ایجاد جامعه نوین را مبنی
بر صلح و آزادی، پیشرفت
و عدالت، برادری و برابری پیش
گرفته است . مراعات قانونیت
انقلابی، آزادی کامل اعتقادات
مذهبی و احترام به اساسات دین
مقدس اسلام واقعا عملی میگردد .

رفتار هنر مندان از جمله
محبوب کشور، مهمانان از جمله
کشورهای دوست !

امروز برای ما یک روز بزرگ
و تاریخی است که در تاریخ
افغانستان کنگره موسس اتحادیه
هنر مندان دایر شده است . درین
تالار نقاشان، ارطیستان، کمپو -
زیتران، سینماگران، مهندسان
و تمام آنها ئی که نمایندگی هنر
فنی و متنوع افغانستان را بعهد
دارند، جمع آمده اند .

ما وظیفه نجیبانه ای داریم
که آن عبارت از متحد شدن در
اتحادیه خلاق برای خدمت هر چه
بهتر به مردم، رشد استعدادها،
ادامه عنعنات پر افتخار اساطیر
رسمی، موسیقی، تیاتر، فلم -
پر داری و معماری میباشد .

کنگره از توجه و غمخواری
بزرگ دولت جمهوری به فرهنگ
مردم شهادت میدهد . باید بصر -
احت تأیید شود که تنها دولتی
میتواند باین پیمان به زندگی
معنوی و انکشاف کلتور
زحمتکشان - علاقمند باشد که
با اطمینان کامل و با اتکا بتوده
های مردم بسوی فردا بنگرد .

در تیز های کمیته مرکزی
ح. د. خ. ا. - بمناسبت دومین

دشمنان مردم، خود را در حر-
ف، محافظین اسلام و پیشستی-
نان استقلال افغانستان اعلان
میدارند ولی عمل آنها ضد
اسلامی بودن و بی فرهنگ بو دن
آنها را آشکار میسازد. تلاش
خائنه برای انفجار مقبره شاه
ولایت ماب در مزار شریف و قتل
هزاران معلم، انجنیر، طبیب
وروحانی محترم که بدست آنها
صورت گرفته ثابت میسازد که
آنها میخواهند رو شنفکران مارا
اغوا نموده برای عملی نمودن
اغراض رذیلانه و ضد مردمی و
ضد انسانی شان از آنها سو-
استفاده نمایند.

طبق فیصله های پلینوم سوم
کمیته مرکزی ح. د. خ. ا تدابیر
قاطع و جدی جهت مبارزه با ضد
انقلاب و برقرار نمودن انتظام
اجتماعی در تمام ولایات کشور
اتخاذ شده است. شک و تردیدی
نیست که باند های مسلح و ضد
انقلابیونی که مخفیانه عمل
مینمایند با همکاری فعالانه توده
های مردم کاملاً سرکوب خواهند
شد این امر مانع اساسی را که در
راه رشد اقتصاد و فرهنگ کشور
واقع گردیده از بین برداشته
و سطح زندگی مردم را بالا خواهد
برد. باوجود توطئه های دشمنان
انقلاب ما، افغانستان دمو-
کراتیک به واقعیت عینی تبدیل
یافته و عامل مهم در مبارزه مردم
آسیا علیه امپریالیزم بین المللی
و در راس امپریالیزم امریکا
و متحدان آن خواهد شد. حکومت
جمهوری دموکراتیک افغانستان
در مرحله دوم انقلاب - یک عده
اقدامات مهم را در سیاست خار-
جی اعلام داشت که برای حل صلح
آمیز مناسبات بین دول در منطقه

موثر بوده و از طرف قوای متر-
قی جهان به نیکی استقبال شده
است.

مادر این مبارزه عادلانه تنها
نمی باشیم. دوست وفادار و آز-
موده شده ما اتحاد شوروی همراه
ماست. اتحاد شوروی در لحظات
دشوار خواهش مارا برای رسا-
نیدن هر نوع کمک پذیرفته و
قطعات محدود قوای خود را اعزام
نمود تا از افغانستان انقلابی در
برابر حملات خارجی دفاع نماید.
این کمک بی غرضانه اتحاد شو-
روی مارا در ساختمان زندگي
نوین و صلح آمیز یاری میکند.

حمایت و گسترش دستاوردها
های انقلاب ثور و تحکیم پایه
های جمهوری دموکراتیک افغا-
نستان وظیفه مقدس و وطن پر-
ستانه هر فرد با وجدان میهن-
ماست.

ما آینده درخشانی را انتظار داریم
مردم ما با باوری کامل
بسوی فردا مینگرند و عزم راسخ
دارند که پروگرامهای تحولات
اجتماعی و اقتصادی را که از طرف
حزب پیشهاد شده در عمل پیاده
نمایند ولی پیشرفت اقتصاد،
سطح عالی زندگی مردم، شگو-
فانی فرهنگ و انکشاف دموکر-
اسی واقعی خود به خود بوجود
نمی آیند. اجرای این امر بسیج
تمام وسایل مادی و مهمتر از آن
بسیج قدرت جسمانی و معنوی
مردم افغانستان را برای نیل به
این مقاصد تقاضا می نمائیم.

استقبال پر جوش مردم از
انقلاب، قهرمانی قوای مسلح ما
در نبرد علیه ضد انقلاب - و و-
حدت متراپد جامعه
ما شهادت میدهد
که ما نیروی کافی داریم تا میهن

خود را از تنگنای - جهان است -
ببفر هنگی و فقر که میراث سیا-
ست استعمار گرانه ممالک امپری-
یالستی و طبقات حاکم فیودالان
و مالکین داخلی میباشد،
بیرون آریم.

هنر وران ما باید به آینده
با امید و ایمان کامل بنگرند و در
دل شنوندگان، تماشاچیان
و خوانندگان خود خوشبینی و -
عشق به زندگی را بیشتر بوجود
آورند. این وظیفه رسامان
نقاشان، ارتیستان، فلمبرداران
و مهند سین است که در تحولات
کلتوری در جمهوری دموکراتیک
افغانستان، بطور فعالانه سهم
بگیرند. برای رسیدن به این
هدف ما باید یک اتحادیه خلاق و
فعال را ایجاد و برای رهنمائی مردم
خود از آن حداظم استفاده نمائیم.
پروگرام تحولات کلتوری

ج - د - ا - خیلی وسیع بوده و
جوابگوی منافع واقعی مردم ما -
و وظایف دور نمای انقلاب ثور
میباشد.

۱ - مادر یک مدت بسیار کو-
تاه و وظیفه بزرگی را که امحای
بیسوادی بزرگسالان کشور -
است، انجام میدهیم. کنکوره
معلمان که چندی قبل دایر شد
پروگرام مفصل تعلیم را در سر-
اسر کشور تصویب نمود. طوری
که معلوم است بخاطر بر آورده
شدن این مقصد دولت مبلغ زیادی
را تخصیص داده و قانون و مقر-
راتی در مورد بتصویب رسا نیده
است. نمایندگان اقشار مختلف
رو شنفکران هرچه بیشتر میکو-
شند در مبارزه برای امحای بیسو-
ادی شخصاً سهم فعال
بگیرند. امحای
بیسوادی نتیجه بزرگ اجتماعی
خواهد داشت و برای انکشاف

هنر ، عامل بزرگی خواهد گردید و مادر آینده تما شاجی ، شنو نده و خواننده با سواد و دارنده اسـ سات هنر را دارا خوا هیم بود . ما با قاطعیت میتوا نیم بگوئیم که در این زمینه تقاضای هنر ی مردم بیشتر و اساسات هنر قوی تر خواهد شد .

۲ - در سالهای نزدیک مو - سسات کلتوری و تنویری توسعه می یابند و حتی در بعضی موارد از نو ایجاد خواهد شد برای حضار محترم بکلی روشن است که ما از رژیمهای ضد مردمی ظاهر شاه و داود درین زمینه چه میراث های دید آوری را در دست داریم .

اینها عبارت از چند تیاعر و مو زیم محدود و کمتر از صد سینما که آن هم غالباً فلمهای خارجی را نمایش میدهند ، چند کتابخانه ناقص در ولایات و یک قطبعه کم ظرفیت میبا شد و بس . اکثریت مردم اهمیت کتاب ، سینما -

تلویزیون و رادیو را نمیدانند . با بوجود آمدن امکانات دولت به ساختمان سینماها ، مراکز تلویزیون و رادیو ، ایجاد مراکز فرهنگی ، کتابخانه ها ، مکاتب هنری و موسیقی و غیره اقدام مینماید . این امر درک و فهم هنر حرفوی را برای اقشار وسیع مردم آسانتر خواهد کرد .

۳ - جمهوری دمو کراتیک افغانستان با آن عده از رو - شنفکران و طعنه پرست که در رژیمهای سابق بکار خلاقانه پرداخته بودند ، احترام قایل و از آنها پشتیبانی بعمل میاورد . ما متکی بر این اصل هستیم که کلتور دولت دموکراتیک و ملی ما تمام ارزش های مترقی هنر ی جامعه گذشته را - میراث میکیرد و آنرا رشد و تکامل می بخشد هر -

هنر -

فردی که میخواهد برای مردم هنر آفرینی کند از طرف دولت دست یاری و همکاری بسوی او در از خواهد شد .

همچنین ایجاد یک سلسله مدارس عالی و متوسط هنر - فوی در کشور از وظایف مهم فرهنگی انقلاب ثور میبا شد . بدون شک در آینده ضرورت مرم به نوازندگان ، رسامان ، ار تیبستان ، مهندسین ، فاجبردا - ران و دیگر هنر مندان احساس خوا هیم کرد .

۴ - در کشور ما که دارای ملیت ها و اقوام گوناگون است تامین برابری واقعی بین تمام ملیت ها و اقوام در ساحه کلتور ، اعلم از تسد ریسی بزبان و ادبی ، انکشاف ادبیات هنر و آزادی کامل رسوم و عنعنات محلی ، دارای اهمیت مخصوص میبا شد .

از لحاظ ملی مختلف النوع بودن هنر در افغانستان ثروت بزرگ ما میباشد و ما از آثار زیبای معروف شناخته شده در سطح جهانی پشتو نها ، تاجیک ها ، ترکمنها ، ازبکها ، نورستانیها ، هزاره ها بلرچها ، قرغنها و سا - یر باشندگان کشور افتخار داریم .

ارتباط عمیق هنری از قرن ها با اینطرف بین مردم افغانستان وجود دارد و امروز این رابطه باید نزدیک تر و مشر تر واقع گردد . هر یک از رسامان ، ار تیبستان ، موسیقی نوازان و دیگر هنر مندان ج - د - احق ایجاد آثار را بزبان مادری و عنعنات ملی دارند و از جانب دیگر به تمام خلقها و اقوام امکان داده خواهد شد که بزبان ما در - یشان روز نامه و کتاب بخوانند ،

۵

پرو گرامهای رادیو را بشنوند و به فعالیت های هنری بپردازند . جمهوری دمو کراتیک افغان - نستان به دین مبین اسلام احترام گذاشته اساسات آن را عمیقاً رعایت و حفظ نموده برای تمام افراد متدین جهت انجام عنعنات و رسوم دینی آزادی کامل داده است تمام مساجد معروف ، مدرسه ها ، زیارتگاه ها ، کتابخانه ها و کتب بهای باستانی اسلامی که برای مسلمانان مقدس و برای تاریخ فرهنگ و هنر افغانستان ارزشمند است مورد مرا قبت و حفاظت دولت قرار گرفته است .

انکشاف روابط بین المللی افغانستان در رشته های هنر رادبیات و علم ودانش از وظایف جدی پالیسی کلتوری محسوب میگردد . طوری که معلوم است قبل از انقلاب از این ارتباط بطور - مصنوعی جلوگیری میشد و هم - مان با محدودیت ما قبل فیودالی در کشور فقر و بی فرهنگی که باعث وجدتور یستان ثروتمند ممالک سرمایه داری میگردد ، بصورت غیر عاقلانه تبلیغ میشد جمهوری - دمو کراتیک افغان - نستان تبادل فرهنگی بین المللی را بطور قاطع عملی مینماید .

بین ما و اتحاد جماهیر شوروی ارتباط کلتوری قوی که عنعنه چند ساله دارد برقرار است و علایق فرهنگی با سازمان های سوسیالیستی و ممالک روبا - نکشاف و مستقل توسعه می یابد . همچنین روابط با محافل هنری و ادبی هند و کشور های دیگر منطقه در آینده استحکام و توسعه خواهد یافت . این وظیفه ما است که توده ها را بادست آورد های

۷

فرهنگ جهان آشنا نمائیم و —
همزمان فرهنگ ملی خود را در
خارج کشور معرفی بکنیم .
در پروگرام تحولات فرهنگی
ج - د - ا - موسیقی ، تیاتر ،
ادبیات ، سینما توگرافی و
مهندسی مقام ارزنده دارند
نقش اجتماعی هنر عبارت از
اینست که بخدمت مردم قرار
داده شود . واقعیت و حقانیت را
انعکاس بدهد . به افکار واراده
و احساس مردم تاثیر بگذارد تا
انها برای حفاظت و انکشاف
دست آورد های انقلاب ثور فعال-
لانه جلب شو نند .

هنر باید بمثابة کتاب درسی
زندگی ، وسیله پر توان تربیه
افراد جمهوری مادر مرکز اهد-
اف والای انقلاب ثور قرار بگیر-
د . باید تابلوها ، مجسمه ها ،
سرود ها ، آثار موسیقی ، فلمها
و نمایشنامه ها ، آن چیز های
زیبا را که در زندگی موجود
است و جامعه را به پیش حرکت
میدهد ، بازیائی تصویری نما-
یند . حزب دموکراتیک خلق افغا-
نستان و حکومت جمهوری دمو -
کراتیک افغانستان از کارمندان
هنری دعوت بعمل می آورند تا
در آثاری که می آفرینند بایدها
سیمای قهرمانان مبارز زمان ما
یعنی سیمای کارگران ، دهقان-
ان ، کسبه زحمتکش ، سربازان
قهرمان اردوی افغانستان و خا-
رندوی ، روشنفکران که بخاطر
اعتلای فرهنگی مردم مبارزه
میکند ریشسفیدان ، روحانیون ،
جوانان پرافتخار و زنان نجیب
و زحمتکش کشور ما را ترسیم
کنند .

هنر واقعی همیشه با مردم ،
این آفرینندگان تمام ثروتها ی
مادی و معنوی جامعه علاقه نا-

گستنی دارد هم اکنون کارمندان
گروههای مختلف هنر امکان
آنها دارند که آثار خود را برای
توده های وسیع زحمتکش عرضه
کنند ، نه برای دسته ارستو کر-
ات محدود و فرهنگ دوستان
ثروتمند .

بنابر این معیار ارزش آثار
بدیع هنری اینست که این آثار
بکدام پیمانه برای مردم قابل
فهم و دوستداشتنی هستند و
چگونه احساس و افکار و اراده
توده ها را متحد مینمایند و برای
مبارز بخاطر شگوفائی افغا-
نستان دموکراتیک سوق میدهند .

ولی باید تذکر داد که درقبال
فراهم آوری امکانات وسیع
جهت رشد و انکشاف مکاتیب
و متود های خلاق هنر در افغا-
نستان ، باید بطور قاطع علیه
هنر های ضد مردمی و ضدانسان-
نی که امپریالیسم جهانی
پخش میکند ، مبارزه صورت
گیرد . آثار پارتوگرافی و خلاف
عفت و ترغیب کننده عیاشی و
بد اخلاقی ، راسیسم ، استعمار
جویی ، نقشهای ائومی نظامیگر-
ان به احساس دینی و ملی مردم
ماتوهین مینماید و اذهان مردم
را مسموم میسازد . در جامعه ما
برای اینگونه هنر های انحرافی
جای نخواهد بود . عملی شدن
تحولات کلتوری اقدام مهمی برای
رشد جامعه دموکراتیک ملی ما
خواهد بود و به رشد اقتصادی ،
بهبود زندگی اجتماعی و بالابردن
سطح زندگی توده های زحمتکش
مساعدت خواهد نمود .

دولت ما به پیشرفت کلتور و
هنر اهمیت مخصوص را قایل
بوده در نظر دارد که هر قدر تبعه
جمهوری ما با فرهنگتر ، باسواد
ثروتمندتر دیده باشد همان قدر

مدافع استوار میهن . کارمند خوب
و شرکت کننده فعال امور جامعه
و نمونه عبرت نسل جوان
خواهد بود .
هنرمندان و هنر دوستان
ارجمند !

امروز گروههای مهم رو-
شنفکران ما داوطلبانه با هم
متحد میشوند این امر تنها گویای
وحدت تشکیلاتی نیست بلکه
کیفیت تازه ای در زندگی کار-
مندان خلاق است . اتحادیه وظیفه
دارد که از امکانات موجود هر
چه بهتر و موثرتر برای انکشاف
و شگوفائی انواع هنر استفاده
نمایند .

هنر امروز ما هنر مبارز و
انقلابی است . این هنر بمردم
ما برای وحدت بخاطر پیروزی
برعقب ماندگی و امحای بقایای
فیودالی و ساختمان جامعه
نوین کمک مینماید .

همزمان با این ، هنر سلاح
معنوی در مبارزه علیه دشمنان
ما نیز میباشد . دشمن در نبرد
رویای روی موضع خود را از دست
داده و شدت مبارزه را در ساحه
ایدیولوژی تمرکز داده و
میخواهد هنر و نمایندگان آن
را فاسد نموده و در جهت ضد
انقلاب و مردم بکشانند .

اتحادیه باید کار خود را طو-
ری سازمان بدهد که پاکی معنوی
تمام انواع و اشکال هنر را حفظ
نموده این سلاح مهم را همیشه
پرو بطرف دشمنان ماتوجه
بنماید . مقصد عمده هنر عبارت
از اینست که زندگی را بصورت
واقعی انعکاس دهد . تنها همین
گونه هنر میتواند ادامه یابد و از
احترام و حمایت مردم برخوردار
باشد .

انکشاف فر هنگ و هنر تمام خلقها و ملیت های کشور ما از مهمترین وظایف محسوب می گردد .

هنر مردمی ما نند مروا زید درخشانی است که هر گوشه ای از آن از طرف هر ملتی سفت شده گردیده است .

اکنون وقت آن رسیده که روی این موضوع فکر بکنیم که پیش از انقلاب ثور و وضع ر شد هنر افغانستان چگونگی بوده و بعد از انقلاب که زنجیرها را از هم گسسته و بزند گمی تازه وارد شده ایم ، چگونگی است ؟ ما از

نیاکان خود سپا سگزاریم که میراث بزرگ هنری را به ما به یادگار مانده اند . آیا شخصی را می توان پیدا کرد که هنر را دوست نداشته باشد ، آنرا نفهمد و به آن احتیاج نداشته باشد ؟ حیات بدون هنر ناممکن است و جامع به هنر مانند آب و نان ضرورت دارد . آثار هنری را تنها انسان به خاطر انسان میافریند . حزب و دولت ما تصمیم قاطع گرفته اند که انواع هنرها را

رشد و تقویت بخشیده و آثار هنری را بدسترس تمام مردم قرار دهند . زمامداران رژیمهای گذشته از هنر و هنرمند و نمایندگان برجسته هنر پیشین به مثل استاد قاسم ، عبدالرحمن بینا ، اکرم نقاش ، سید شریف حارث که همه ایشان در فقر و بینوایی از حیات چشم پوشیده اند . هیچ پاسداری نکرده اند .

راه ما را هیست که در اصول اساسی جمهوری دموکراتیک

افغانستان تعیین گردیده است . ما به اربابان هنر خود خوشنودی و سعادت آرزو مندیم آنها سر - ما به های بزرگ کشور و مثل

عزت بیت یافته این آب و خاکند . ماحق ندایم که نامهای بهزاد ، استاد مشعل ، سلجوقی ، استاد غوثالدین ، همایون اعتمادی ،

جیلانی روحانی ، استاد کریمشاه ، شبنم غزنوی ، غلام علی میله ، یوسف کهزاد ، سید محمد ایشان ، اسد الله صافی ، حفیظ الله و فاء ،

استاد بیسید ، استاد رفیق صادق ، استاد هاشم و هنرمندان دیگر را فراموش نکنیم بلکه آنها را همیشه بیاد داشته باشیم ، از آنها پشتیبانی به عمل آوریم و برای شان ارزش قایل باشیم .

استعداد ثروت مردم است و حفاظت و غمخواری را تقاضا میکند . هنرمندان حق دارند که کمک و غمخواری و توجه انسانی توقع نمایند .

کمیته مرکزی ج . د . خ . او حکومت ج . د . ا . به هنر و هنرمندان از ج والایی قایل اند و از دیگران نیز دعوت به عمل میاورند تا به هنر و هنرمندان چنین علاقه نزد یک و غمخوارانه داشته باشند .

حال بپیشرفت انقلاب ثور طرح انکشاف آینده هنر در افغانستان پیشروی ما قرار گرفته است . در تاریخ میهن ما این اولین بار است که هنرمندان ما باین عظمت در یک تالار زیر یک سقف جمع آمده اند تا جهت همکاری به یکدیگر برای رشد هنر و بنیاد گذاری اتحادیه هنرمندان مشوره نمایند . هنرمندان

از مدت زیادی باین طرف می خواستند که اتحادیه ای داشته باشند ولی رژیمهای گذشته باین خواست برحق شان اهمیت

قابل نبودند اکنون که حزب و دولت انقلابی ما کمر به خدمت مردم افغانستان بسته است برای تشکیل اتحاد اقشار اجتماعی هرگونه کمک لازم را مینماید چنانکه تدوین کنگره موسس اتحادیه هنرمندان یکی از این اقدامات حزب و دولت بشمار

می رود . روشن است که با دایر نمودن کنگره وظیفه ما خاتمه نمی یابد بلکه این اولین قدم جهت متحد شدن هنرمندان به خاطر ایجاد مناسبات دوستانه و همکاری بین کارمندان هنر است .

مهندسی ، نقاشی و مجسمه سازی :

کارمندان خلاق همیشه می توانند وظیفه خود را با سانی انجام دهند بشرط آنکه احساس نمایند که دولت برای حفظ یادگارهای تاریخی کلتوری و هنری دست میزند . نقاشی و مجسمه سازی در افغانستان نمونه های بزرگ و تاریخ چندهزار ساله دارد .

یادگارهای مهندسی شهادت میدهند که افغانستان مهد هنر شرق بوده است حفريات باستان شناسی تا یید نمود که غزنی از مشهورترین و قدیمترین شهرهای مشرق زمین است آثار هنر قدیمی که تاروزگار ما رسید نمونه های زیبا ترین صنعت مجسمه سازی ، مهندسی و میناتور را معنی مینماید . درین یادگارهای برجسته گذشته می توان قصر

لشکرگاه را در بست، مناره های غزنی، منارجام، مسجد هرات، مقبره گوهر شاد، مسجد و مقبره خواجه ابو نصر پارسا در بلخ و غیره را نام برد. آثار دیناتوری بهزاد در هرات، آثار طلاتیه که از بیست هزار اقسام مختلف، مجسمه با عظمت بودا در کوه با میان و غیره و غیره نیز از آثار فوق الذکر قدیمه محسوب می شوند.

شاگرد دیناتور یست زبر دست کمال الدین بهزاد قاسم علی میمند س معا صر عصمت الله سراج نقاشان بر جسته ترین دوران اخیر عبدالغفور بر شمناء، مجسمه سازان محمد حیدر، محمد اقلی رضا قندهاری، وکیل فرالزی، سعید مشعل، استاد غوث الدین را که توان و زندگی خود برای هنر صرف نموده اند همه میشنا سند.

نیاکان ما میراث بزرگی را بما بیادگار گذاشته اند. هزارها سال گذشته ما نام همه آنها را نمیدانیم و نه همه یادگارهای تاریخی به ما رسیده اند ولی ما باید وارثان لایق این آفرینشهای بزرگ باشیم به جوانان بیاموزیم و با استفا ده از این آثار کلا سیک آنها را در سبد هیم و لی باید گفت که نمایندگان هنر تصویری امروز وظایف تازه ای نیز دارند. باید آثار گذشته را آموخته در مجسمه ها و تابلو های خود تعمیرات عصری و تحولاتی را که امروز ما شاهد آن هستیم نیز تصویر بنماییم هنرمی تواند و وظیفه دارد که مردم را به زیبایی دوستی دعوت و تربیت بکند.

دایر نمودن نمایشگاه هاد کابل و شهرهای دیگر کشور سازمان دادن نمایشگاه های کوچک سیار در ولایات از وظایفی است که در پیش روی ما قرار دارد. هنرمندی که اثر خود را در نقاط دور دست کشور نمایش میدهد فکر و الهام تازه برای ادا مه کار خود کسب میکند ما به نسل بزرگسال هنرمندان خلاق خود محمد عظیم ابکان، عزیزاباکان میرحمدین خان، میر یار بیگ خان و بسیار دیگر استادان احترام خود را عرض داشته به نقاشان معاصر مانند خیر محمد یاری، محمد یوسف کوهزاد، قربانعلی عزیزی استاد عبدالغفور، غوث الدین، غلام محمد میمنگی، محمد علی عطار و غیره که کار بزرگ گذشتگان را ادا مه میدهند بدیده قدر مینگریم.

همچنین از وظایف ماست که استادان نو را تربیت بکنیم زیرا که هنر چندین قرن به ما بدست آنها سپرده می شود بنا بر این باید به شعبه هنرهای زیبای بو هنتون که در آنجا دوکتور شهریاری کار خلا قانه را انجام میدهد و همچنان به کاتسب رسامی و نقاشی کابل کمک همه جانبه صورت بگیرد. پروسه تحصیل از صنف اول تا ختم بو هنتون باید به طور واحد صورت بگیرد تا جوانان را بهترین استادان، تعلیم و تربیه بدهند و هنر ما بدست اشخاص با اعتماد و با استعداد و خرد مند رشد و شکوفائی داده شود. به مجرد متحد شدن در یک اتحادیه خلاق بایست در مورد کمک به

انواع دیگر هنر، منجمله تربیه هنرمندان تیاتر نیز فکری کرد.

همچنین از عنعنات بزرگ وباستانی هنر تو ده ای ما نیز باید یاد آور بشویم هر و لایت عنعنه مخلوق خود را دارد.

قالین های مزار شریف و شبرغان، سرپل و هرات، کنده کاری قندهار و غزنی، مصنوعات چوبی نورستان خسبانی های ننگرهار را تمام جهان میشناسد.

چقدر دستان با استعداد و رحمت کش اینگونه آثار هنری را ایجاد میکنند، چقدر مردم ما باین شا هکارها علاقه دارند که هر کدام چون گلی در سرزمین افغانستان رسته اند و بارنگ زیبا و ما هرانه استعداد های خلق در آن ارائه یافته اند. قدرشمناسی از این استعداد ها و به کمال رساندن آنها وظیفه آینده اتحادیه خلاق می باشد. ضروری است که با آثار خلاق خلقهای افغانستان و جهان آشنا بشوند دایر کردن مسابقات نمایشی بهترین آثار و تعیین جایزه به آنها و وقتا فوقتا تشکیل دادن نمایشگاه ها در تشویق استعداد ها نقش ارزنده ای دارد.

اتحادیه ای که ایجاد میگرد روی این موضوع باید فکر بکند.

سخنی چند را جمع به

مهندسی:

یادگارهای مهندسی گذشته

را هر روز با چشمان سر می بینیم که آنها چون وصایای نیاکان عنعنات عالی قدیمی را حفظ نهوده اند. وقتی خوا هد رسید که

ما این یادگارهای پر ارزش را
ترمیم بنماییم و لی در حال حاضر
در پیشروی ماضی در جه
اول بسیار مهم پرو بلمهای-
اجتماعی قرار دارند. در زمینه
البته کارهایی صورت گرفته
و کارهایی انجام داده خواهند
شد.

سیمای پایتخت ما شهر کابل
تغیر خواهد خورد و زیبا تر
خواهد شد. پوهنتون و انستیتوت
پولی تخنیک، تخنیک میخانیک،
میدان هوایی، هو تل ها، فابریکه
خانه سازی برای این منظور
فعالیت دارند و ساختمان خانه
های رهائی ادا می دارد. تاسیس
بناهای عصری و زیبا با استفاده
از مواد تازه و مصالح عنعنوی
ملی به خصوص هنگام رویه
کاری از قبیل کاشیکاری با رنگ
آبی، مرمر سیاه و غیره توام ترویج
خواهد شد.

توسعه پایتخت طبق نقشه
اساسی عملی میگردد که به
همکاری متخصصین شوروی
ترتیب شده است. ما میدانیم که
این کار تنها اولین مرحله
انکشاف مهندسی معاصر و نوین
افغانستان است.

هنر موسیقی :

شهری و حتی کوچکترین
قریه دور دست را پیدا نخواهیم
کرد که در آنجا صدای دلنواز
و شوخ سرود عاشقانه شنیده
نه شود، آهنگ تنبور و رباب
غیچک و دلربا و یا مسابقه دلچسب
دهل و زیر بغلی به گوش نرسد.
چه آهنگ و سرود ها و داستان

های موسیقی در کلتور مردم ما
سابقه طولانی دارد. سرودها از
نسل به نسل، از پدر به پسر،
از استاد به شاگرد انتقال یافته
اند. عنعنات موسیقی ملی
افغانستان بزرگ است آهنگ
ونغمه های قرقزلار و حبش
که بانسان سرور و شادمانی
می بخشد، بشمار اند. موسیقی
این روح مردم، این یادبود
گذشتگان این سرود قرقز
روز مره این دعوت به آینده ای
تابناک می باشد.

ما از استادانی که عمر خود
را صرف این هنر کرده اند از
قبیل استاد قاسم، استاد سر-
آهنگ، استاد دری لوگری،
استاد اول میر، استاد نتو، میرزا
نظر، استاد محمد عمر، استاد
شیدا و غیره و آنها بی که امروز
فعالیت دارند از قبیل حفیظ الله
خیال، استاد رحیم بخش، استاد
هاشم، بازگل بدخشی، بابہ نعیم
سیف الدین، ناشناس، ظاهر-
هویدا، استاد مهوش و دیگران
قد رشناسی خواهیم نمود.

اکنون که سرایندگان و موسیقی
نوازان از پشتیبانی حکومت خود
برخوردارند و به شخص خود
شان و فعالیت خلا قانه ایشان
غمخواری احساس کرده اند، می
توانند کارهای بسیار را انجام
دهند. ما بزرنگی فقیرانه ای
خوانندگان و نوازندگان خاتمه
خواهیم داد و سعی خواهیم کرد
استعدادشان غنی و زندگی شان
بهبود یابد.

در مدت کوتاهی افغان موسیقی
در شش از کستر خود یکصد و

پنجاه آهنگساز و نوازنده را جمع
آورد که آهنگهای کلاسیک و
معاصر تمام مردمان کشور را
اجرا میکنند. اولین بار کدرکودکان
ایجاد شده است، راجع به بسیار
چیزها امروز می توان گفت که
اولین مرتبه ایجاد شده اند. چه
بسیار آهنگ و سرودهای جدید
افغانی در تلویزیون و رادیو
و کست ها ثبت گردیده اند. اکنون
این نغمه ها نمی میرند و برای نسل
های آینده عصرها باقی خواهند
ماند و آنها را مردمان تمام جهان
استماع خواهند نمود. پیش ما
ودو استادان سرودهای احمد
ظاهر و فضل احمد نی نواز که
نابهنگام و فاجعه آمیز تر ک حیات
گفتند باقی مانده است. ما نام آنها
را با احترام بزبان میاوریم و به
قاتلان آنها نفرین ها میفرستیم.

افغانستان نوازندگان و خوان-
ندگان زیادی دارد که اگر ما اینجا
نام تمام خوانندگان محبوب مان
را بگیریم وقت بسیار بکار است ولی
آنچه که قبلا گفته شد این معنی را
ندارد که تمام کارهای ما خوب
و ساده هستند اشخاصی که در
این رشته مصروف اند باید کار-
های زیاد انجام دهند که بسا
تشریک مساعی هنر توده ای حفظ
شود. آهنگسازان و نوازندگان و
آوازخوانان جوان تمام ملیت ها
ازولایات افغانستان باید تربیت
شوند. امکان نباید داد که حتی یک
استعداد مردم ضایع گردد.
مساعی افغان موسیقی و مکتب
موسیقی جهت جلب نمودن بهترین
استعدادها در قسمت نوازندگی
وسرایندگی که از انظار بدورمانده
اند به منظور انکشاف و پیشرفت

موسیقی افغانی متحد شود، و انسجام یا بد. اتحادیه موظف است که برای مساعی مشترک و کار خلا قانه ارتقای سطح مسلک هنر مندان و توسعه دانش آنها همکاری نماید. آنها را بابتترین آثار توده ای و کلاسیک کمپوز سازان و نوآرندگان و قبل از همه با مردمان همسایه که از لحاظ عنعنات و هنر قرابت دارند آشنا نمایند. برای انجام این امر فعالیت موثر هر شخص و قبل از همه استادان سرشناختن موسیقی مثل استاد سرمست، ننگیالی، استاد فاروق اسدوکار، مندان اجتماعی ضرورت است. اشکال جدید فعالیت استادان موسیقی ما را مخصوصاً باید تذکر

داد. منظور ما نه تنها کنسرت های آنها در تیاترها، تلویزیون و رادیو بلکه شرکت جستن آنها در کنسرت های جشنی در قطعات اردو این محافظین میهن مساو فابریکه ها می باشد. بنابراین از ایشان سپاسگذاریم و شاید باشما ی خوشتر به آنها تقدیم میداریم.

جای خوشنودی است که در سرودها محتویات تازه که منعکس کننده ارمانهای انقلاب و پیروزیهای می باشد به وجود آمده اند. ضرورت است که در باره امروز ما در باره سر بازان قهرمان و جسور ما، در باره تحولاتی که پیش چشممان ماصورت می گیرند، در باره کاروندگی وطن

محبوب ما افغانستان، سرود های بیشتر ایجاد بشوند. وظیفه اتحادیه است که در موسیقی مشترک در ساحت موسیقی، ترتیب پلان آینده کار فکر بکند و وظایفی را که قبل از همه جهت ترقی و پیشرفت موسیقی انجام داده شود، به طور جدی مورد بحث قرار بدهد.

در کشورمان نمایش تئاتر تاریخ قدیمی دارد. هنر امروز تئاتری که بعد از سال ۱۹۱۹ یعنی کسب استقلال به وجود آمده در سال های ۱۹۴۰-۱۹۵۰ توسط رشید لطیفی، عبدالرحمن بینا و دیگر در اما تورات افغان تشکیل یافت. بازهم صحبت خواهیم کرد.

نظریه باز تاب و هنر

گرداننده به دری پوهاند محمد رحیم ، الهام

فضای خارجی ، سرعت های که پیش از این غیر قابل تصور بود - دند ، و بنا بر این توانایی روز افزون انسان در شناخت فرا - خنای جهان طبیعی ، اعماق بحر ها و کهکشانهای ستاره گان ، تمام اینها نمیتوانند مستقیماً محمول هنر گردند ، بلکه تنها از طریق انسان ، به حیث جهان روابط ، تجارب ، اعمال و اخلاقیات ، به حیث تاثیر متقابل خصوصیت ها محمول هنر میگردند . تنها به این صورت اکتشافات دانش و تخنیک بخش محمول هنر و حایز تخنیک هیچگاه می رسد ادبیات و هنر را مستقیماً تثبیت نکرده اند . اینها صرف بر رشد فرهنگ به صورت غیر مستقیم تاثیر کرده میتوانند ، چنانچه در مورد سینما و تلویزیون که تخنیک نوین اساس مادی آنها را فراهم گردانید دستاورد های دانش ، تخنیکهای نوین و مواد نوین (مثلاً پلاستیک) در جنبه های تخنیکی هنر به کار برده شده میتوانند به حیث مثال ، مواد مصنوعی و پولیمر های نوین تزئینهای تیاتر را بهبود بخشیده است ، و مانند آن . و سایل مادی مهیا برای هنر مندان گرافیک ، در

انسان است . به این صورت ، تعریف موضوع هنر دوبخشش دارد : یکی واقعیت عینی و دیگر درك آن به اشكال معین . به نظر ما ، خوبی این تعریف در ما هیئت دو جنبه یی آن است . زیرا جهتیا بیهای يك جنبه یی در مورد مسأله هنر به مطلق انکاری اهمیت محمول هنر یا هنر مند منجر گردیده است .

تصور هنر ، به نهجی که انسان به حیث موضوع خاص آن دانسته شود ، ساحه زیبایی شناسی را به طور قابل ملاحظه یی ضیق میسازد .

تاریخ هنر و ادبیات نشان میدهد که موضوع هنر انسان در نظام روابط اجتماعی او ، انسان در محیط اجتماعی و طبیعی اوست . انسان در هنر تمام واقعیت (طبیعی و اجتماعی) را باز سازی میکند و در واقع خویشتن را در جهان نی که افریده است میگنجاند . انکشاف دانش و تخنیک در گسترش ساحه زیبایی شناسی و خصوصاً صیت درك انسان از پدیده های گوناگون زنده گی تا تاثیر به سزایی دارد . اما محمول اساسی هنر تکنولوژی نیست ، بلکه انسان ، خرد و جهان عقلی اوست

تیوری علمی باز تاب موید ضوابط مشخص فلسفی نیست که با هیئت شعور انسان ، طرز عملها و خصوصیت شناخت انسان را از جهان توضیح میکند . اصول اساسی این تیوری باز تاب عبارت انداز اساس نظری فهم مسأله های خاص هنر به حیث شکل خاص شناخت انسان از واقعیت . ارتباط فی ما بین قوا - بین عام اساسی تیوری معرفت و طرز تحقق آنها در هنر عبارت از ارتباط فی ما بین عام و خاص است . تیوری هنر مختص بودن باز تاب هنری - مجازی واقعیت را توضیح و مسأله های آشکار میسازد که اصل هنر را از سایر اشكال شعور اجتماعی متمایز میگرداند .

ما هیئت مشخص باز تاب هنری - مجازی جهان بیشتر از همه از خصوصیات پدیده های بازتابنده ، یعنی موضوع هنر ریشه میگیرد .

محمول هنر جهان واقعی ، محیط طبیعی و اجتماعی انسان است از این لحاظ هنر با سایر اشكال شعور اجتماعی همگون است . اما محمول هنر و موضوع هنریك چیز نیستند . موضوع هنر جهان خارجی محسوس اشكال مربوط به روانشناختی

اثر ترقی ماشینهای نسخه بر داری خلیها گسترده تر و گوناگونتر شده است . ممکن است دست آورد های دانش و تخنیک حواس انسان را تیزتر و تخیل ابدا عیش را غنیر سازد . این سخن را کشف درجه های جدید شدت رنگها و ترکیبات جدید رنگها (مثلا در هنر تحسی) و ظهور عوامل کمکی غیر منتظره در ادبیات و هنرها به اثبات میرساند . دگرگونی واقعیت و مفاهیم واقعیت اشکالی را به طور غیر مستقیم دگرگون میسازد که در آن نمایش داده شده باشد و ساختار تخیل را تجدید مینماید . ژانرهای نوین شکل گرفته ، روابط بین اشکال گوناگون هنر دگرگون شده ، اشکال نوین هنر پدیدار شده میتوانند .

اما دگرگونی در تصورات انسان از هنر و حساسیتش به تناسب دگرگونی در خود و واقعیت و مفاهیم علمی آن به کندی قابل ملاحظه یی به وقوع میپیوندد . انسان در برابر دگرگونی واقعیت و مفاهیم علمی آن ، به حیث یک موجود اجتماعی ساکن در یک محیط مشخص و متعلق به یک طبقه معین به ابراز عکس العمل میپردازد . دستاوردهای نوین دانش و تخنیک در تفکر و عواطف هنری نه به صورت مستقیم ، بلکه از طریق نقش هنر به گونه گون طریق توسط ساحه یی که موقف میانه یی را بین زیر بنای اقتصادی و ایدئولوژی - ساحه روا - شناسی اجتماعی - اشغال

میکند ، تثبیت میگردد . زیرا واقعیت در نظر هنرمند نه صرف به حیث جهان خارجی ، بلکه به حیث جهانی که از نگاه عاطفی تجربه شده و بر اساس آن عقلا توجیه گردیده است ، نمودار میگردد . بگذار گفتار ، هیگل را در باره نقاشی به یاد آریم . به نظر هیگل (در سخن از توانایی نقاشی در همگونی سازی جهان - درون انسان) چنان مینمود که تضادی در این واقعیت وجود دارد که بزرگترین هنرمندان به کثرت و در اول محیط خارجی انسان را به حیث محمول نشان میدهند . کوهها ، دره ها ، غلزارها ، جویبارها ، درختان ، تپه ها ، کشتیها ، بحر ، ابرها ، آسمان ، عمارات ، اما ، قها ، امثال آنها را . معجزه ادب تمام این آثار هنری جوهر را - قعی آنها خود این اشیا نیست ، بلکه نشاط و تعهد هنرمند و عواطف اوست ، که در اثر انعکاس یافته و نه تنها یک کامپیو ساد و تصنعی اشیا را تقدیم میکند ، بلکه در عین زمان جهان درونی او را نمایان میسازد .

هنر در صورت خیال و اشکال خویش روحیات اجتماعی و سمت عواطف عامه را متمرکز و احتوا میکند . در نشان دادن مسایل و احتیاجات چندین بعدی عصر کمک میکند . به سان آینه - عکاسی است که رو حیصات اجتماعی و تکامل آنها منعکس میسازد .

دشواری تحقیق در مسایل تیوری هنر در این واقعیت مضمر است که در عین حال مسایل روا نشناختی نیز اند .

قضاوت ، اندیشه و راستی به شکلی در هنر نمودار میگرددند که رنگ عاطفی داشته باشند . وحدت فکر و عاطفه ، خود آگاه و ناخود آگاه ، تقلی و شهودی تمام ساختار هنر را پر میکند درک هنرمند از جهان ، عملیه ابداعی و درک پذیرنده از اثر هنری . این به فراوان شیوه ها این حقیقت را توضیح میکند که زیبایی شناسی تا کنون فاقد اصطلاحات دقیق است . بسیاری از تعاریف ها مشوش است و مردم در باره جوهر زیبایی ، این پدیده فریبا و جاویدانی هنر مناقشه میکنند . و فی الواقع ، کدام افزاری میتوانند چنان عاطفه و چنان الهامی را اندازه گیری کنند که هنرمند را در حلقه تخلیق استیلا مینماید ، یا حظ و لذتی را سنجش نماید که بیننده و شنونده از برخورد با زیبایی میبرد ؟

تیوری اطلاعات هنر را مجموعه چند فقره از چیزهایی (از قبیل کلمه ، صوت ، رنگ ، پدیده فضائی وغیره) میداند که به کمک مجرایهای متنوع (دیدن ، شنیدن ، بسودن) به حیث یک وسیله ارتباط ، بین و سیله انتقال اطلاعات ، بین مردم عمل میکند . گونه های انتقال اطلاعات مطابق به معایر گوناگون : زمینی ، فضایی ، فضائی - زمینی ، عادی و غیر عادی ، یعنی واجد اطلاعات تازه ، و غیره ، اختلاف دارند . توسط این گونه های برقراری ارتباط ، اطلاعات به صورت مقداری قابل سنجش معلوم میشود . اما تیوری اطلاعات عناصر ایدئولوژیکی و عاطفی هنر را طرد میکند در این تیوری

زیبایی به ساختمان چند پارچه از اطلاعات، و ابداع هنری به بنای گونه‌های معینی از برقراری ارتباط، تقلیل مییابد. محتوای عاطفی و عنصر فردی ابداعی یک اثر، تخیل و سایر سیمای کیفی اثر هنری تمام آنها در این تیوری از تحلیل زیبایی شناسی خارجی ساخته می‌شوند.

شاید تیوری اطلاعات یک افزار فرعی سودمند زیبایی شناسی باشد، ولی نمیتواند ادعا کند که تیوری زیبایی شناسی کمال مطلوب معاصر است، زیرا درک حسی هنرمند و بیننده در داخل خود نه تنها واجد اطلاعات مسایل سنجش مقداری، بلکه تحول کیفی آن-ارزیابی عاطفی و تشخیص حسی جهان واقعی- نیز است. هنر را نمیشود به اطلاع تقلیل داد، زیرا برای انسان به طرح سوا-لات می‌پردازد، به وی لذت میدهد و طرز دید عاطفیش را بر جهان تأثیر میدهد.

ناگفته پیداست که صورت خیال هنری عکس حقایق و پدیده در آینه یا تولید دیگر باره فوتوگرافیک آنها نیست. از طریق مشاهدات و تأثرات، و به کمک حافظه عاطفیش واقعیت عینی به هنرمند از برای ابداع خیال هنری مواد میدهد. هنرمند موادی را که از زنده گی گرفته است بر اساس جهان بینی طبقاتی خویش و درک قوانین مسلط بر واقعیت عینی، تغییر کیفی میدهد.

هنر موضوع خود را در خاصیت و جوهر عملیه مشخصات-تأثیر متقابل انسان بر جهان خارج مییابد. این تأثیر متقابل به

-هنر-

اشکال گوناگونی تحقق مییابد که در زیبایی شناسی توسط یکی یا ترکیبی از مقوله های زیبا، عالی، قهرمانانه، تراژیک، کمیک، و امثال آن آماده میشود. مقوله های اساسی زیبایی شناسی توجیه و کلیه تیوریک خصوصیت تأثیر متقابل انسان و جهان واقعی را ایضاح میکند. اما منابع بسیاری هنر را نیز نشان میدهند. و سرانجام، اگر صورت خیال عادی ادراکی فقط انعکاسی باشد، پس صورت خیال هنری نتیجه شناخت قضاوتی هستی توسط انسان، نتیجه ادراک ذهنیش و ارزیابی «عین» (آبجکت) مییابد. به الفاظ دیگر، معمول شناخت توسط دانش و هنر یک چیز-جهان خارجی است، اما موضوعات شناخت و همگونی سازی در آنها تفاوت دارد.

شناخت هنری عملیه پیوسته قوانین و روابط طبیعی پدیده ها را نمودار نمیسازد، بلکه معنای این پدیده ها را برای انسان نمودار میسازد. دانش میگوید شد تا جوهر پدیده ها را بدون نظر داشت بر طرز تلقی ذهنی انسان راجع به آنها درک نماید. هنر ارتباطی ما بین انسان و جوهر یک پدیده را نمودار میسازد. این هم مهم است که تفاوت های معین از لحاظ تیوری معرفت را در مورد محتویات هنر و دانش به خاطر داشته باشیم. در حالی که محتوای دانش واقعیت عینی است، هنر محتوای دو بعدی شناخت دارد؛ دانش جنبه های ارزش شناختی هستی و خود شناسی هنرمند که نمودار نظام شخصی واجتماعی

عی (طبقاتی) ارزیابی های جهان واقعی است. هنر را دیا-لکتیک شناخت و ارزیابی جهان واقعی مشخصیت میبخشد.

تفاوت بین شناخت علمی و هنری نه تنها در موضوع شناخت نهفته است، بلکه در چگونه گی (وضع) شناخت و همگونی سازی واقعیت نیز مضمّن است. در حالی که شکل شناخت علمی انتزاعی و منطقی است، شکل شناسی هنری مشخص و مجازی است. تفکر علمی در مقولات منطقی (مفاهیم و ارزیابی، نتایج و غیره) عمل میکند، اما هنر واقعیت را در صور خیال هنری، که به وسیله ذاتیت اساسی آنها، مشخصیت حسی آنها و به وسیله تأثیر مستقیم شان بر حواس انسان، بر بینایی و شنوایی، تشخیص میگرداند، انعکاس میدهد. در عین زمان صورت خیال هنری تفکر محض نیست، بلکه تعمیم هنری، نفوذ در جوهر اشیا و افشای معنای ژرف تر حادثات زنده گی است. صورت خیال هنری عبارت از اتصال دیا لکتیکی تفکر اساسی و اندیشه انتزاعی در شکل مشخص-حسی بیان زیبایی شناسی است.

خالی از دلچسپی نخواهد بود اگر شما هدی را در نظر گیریم که روانشناسی، علم وظایف الاعضا و تیوری اطلاعات معاصر به دست میدهند و ثابت میکنند که استعداد انسان برای گزینش و تحدید اطلاعاتی که از جهان حاصل میکند و برای تعمیم بر داشته ییش از واقعیت بیش از پیش در سطح شناخت حسی وجود دارد. شاید بسیاری از همیزات تعمیم در این

سطح به حیث مقدمه مطالعه
ما هیت ویژه تعمیم هنری به
کار رود.

نخستین و مانو سترین چیز
به ما احساس است و در آن نا-
گزیر کیفیت نیز است. در مرحله
احساس، تعمیم شکل همگو-
نسازي دارد، که از یکسو توسط
این حقیقت مشخص میگرد که
تعمیم بر اساس کیفیت موجد،
و از سوی دیگر به وسیله این
حقیقت که گزینش و تحدید در
احساس بر اساس ضابطه
آنچه که در فعالیتها و ضرور-
یات حیات انسان دلنشینتر و
مطلوبتر است صورت میگیرد.
این حقیقت ثابت میسازد که در
احساسها گزینش و تحدید
ابتدایی و غیر شعوری تا ثیرات
واقعیت با روابط خاص بین
انسان و عین (شی) به وسیله
ارزیابی ابتدایی عینشی توسط
انسان همراه میباشد. عمل گز-
ینش با لذات ضروری است،
زیرا آنچه برای انسان ضروری
است توسط آن تثبیت میگرد.

در عین زمان تعمیمها و همگو
نسازيها در سطح احساسها
تنها مجازی ابتدای محض نیستند
بلکه پدیده های اشاری، غیر
مجازی، انتزاعی نیز اند. ای
پدیده ها کیفیت خارجی عامی
را افاده میکنند که هنوز از عین
مفرد تجرید نشده اند، بلکه
قبلا تعمیم ابتدایی تجربه اجتماع-
ی انسان را، به شمول تجربه
علامه سازی از رنگ و صوت
موجود در جهان خارجی، افاده
میکند.

برای تشخیص شرایط عینی
تعمیم هنری، باید تمام خصوص-
یات تعمیم را در مرحله
ادراک، در راس «اصل تکامل»

را که مشخصه آن را تشکیل
فعالانه صورت خیال به وسیله
ثبات موقتی، عواطف و ترکیب
اجزای مجزایی که توسط جوهر
مشترکی به هم اتصال یافته
اند در نظر بگیریم.

نقش و خصوصیت تعمیم در
عملیه ادراک به حدی اساسی
است که بسیاری از محققان، در
راس روانشناسان، مفهوم
«ادراک مولد» را به قیاس
«تفکر مولد» معرفی نموده اند.
در پرتو این روش مساله تکوین
صورت خیال یک شی خاص را
مساله زایش صورت خیال یک
شی نوین تکمیل مینماید. نه
تنها ادراک یک شکل، بلکه دیدن
یک شکل نوین، یعنی عملیه
تکوین صورت خیال در ادراک،
مورد تحقیق قرار گرفته است.

در ادراک مولد، در زایش
صورت خیال نوین نظام بصری
سهم به خصوص میگیرد.
«این سهمگیری به تولید دو
باره واقعیت منحصر نیست.
نظام بصری وظایف مهم تولیدی
را به سر میرساند و مقایسه
از قبیل تفکر بصری یا
«تخیل تصویری» نیکو-
لای کوکول» به هیچ صورت
غیر واقعی نیستند.

تحقیقات در باره فعالیت های
نظام بصری نشان میدهد که -
عملیه ادراک مشتمل بر کشف و
تجرید پارچه های اطلاعاتی است
که با اهداف فعالیتها، بازرسی
اطلاعات تجرید شده، و ساخت
واقعی یک صورت خیال مطابقت
داشته میباشد. مهمترین صفات
ادراک عبارت اند از توانایی در
بازسازی صورتهای خیال و
نمونه های جهان خارجی و توانایی
در دگرگون سازی طرق

ساختن و تشخیص آنها. عین
یک چیز به حیث نمونه نخستین
بسیاری از صورتهای خیال
ادراکی اجرای وظیفه میکند.

در ضمن انکشاف ادراک فرد
اشخاص مختلف معیارهای چگونگی
شکل و مبادقت مختص به
خود را، که عادتاً جهان بینی
فردی نامیده میشوند، بروز
میدهند. اعمال بصری، مبتنی
بر تجربه ادراکی قبلی، جای
اعمال واقعی را میگیرند، عناصر
مولدیت را احتوا میکنند، و در
تشخیص وظایف پیچیده تر رو-
انی از قبیل به یاد داشتن و فکر
کردن سهم میگیرند.

تعمیمها در سطح مفکوره دا-
رای خصوصیت ابداعی و عبارت
از مشاهداتی از حیات اند که
به حیث اساس نخستین گام در
تشخیص اراده ابداعی هنرمند
اجرای وظیفه میکنند. قبلا درین
مرحله نظر قضاوتی زیبایی
شناختی به حیث خصوصیت
مميز صورت خیال هنری ظهور
میکند. مفکوره به حیث حلقه
وصلی فی مابین هستی اجتماعی
هنرمند و پدیده شناخته
واقعیت عمل میکند.

مشخصه مراحل تعمیم مجرد
و تصویری را فعالیت تغییر کیفی
تشکیل میدهد که در جریان آن
تغییر صورت خیال علامه یی به
تفکر علامه یی یک گام کیفی
نوین در عملیه شناخت بوده،
وحدت متضاد عام و خاص را در
کلی منحل مینماید. خصیصه
تعمیم تصویری تجرید بیشتر
مواد حاصله از واقعیت است که
در روانشناسی «ضابطه
قیف» نامیده میشود و به انتخاب

اساسیترین محتوای تفکر تصویری و تیوریهای علمی منجر میگردد. هنر از بازمانده صورتهای خیال حسی مشخص که آنرا تفکر تصویری تجربه کرده باشد، بازماندهیی که به خاطر بدیهی بودن خویش تصور مجرد شده نمیتواند و اساس یک «زبان دومی» را تشکیل میدهد، استفاده میکند. روشن است که طرح فوقدر

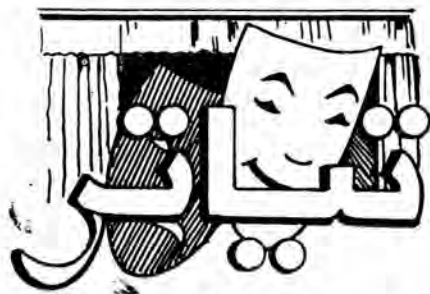
باره عملیه تعمیم از نظر خصوصیت موقتی است: به مرحلهها تقسیم شده است، در صورتیکه از قرار معلوم، شناخت انسان را امتزاج و نفوذ متقابل حسی و عقلی مشخص میسازد. فعالیت هنری به شخصیت انفعالی متامل ربطی ندارد، بلکه به شخصیت مبدع که فعالیتش را از یکسو عملیه شناخت و سطح دانش مکتسب و از سوی دیگر استعداد مولد تخیل ابداعی هنر-

مند تثبیت میکند، تعلق دارد. مطالعه ماهیت متعلق به شناخت و جوهر صورت خیال هنری باید تحلیل ابداع، فعالیت ذهنی هنرمند و رسیدن به حقیقت هنری را باهم بیامیزد. آنچه در هنر صورت میگرد فعالیت تخیل ابداعی موجود در شکل عقلا موثر هنر و شکل خاص اثر، که ثمرات تخیل ابداعی را تحقق میبخشد، میباشد.

ترجمه شده از:

Marxist—Leninist Aesthetics and the Arts (E.I. Savostyanov), Progress Publishers. Moscow, 1980. PP. 141—148

تیاتر و ادبیات

در تاریخ ادبیات هر يك از کشورهای اروپایی فصل‌های به تیاتر اختصاص داده شده و بنابر این در نظر مورخان ادبی جهان تیاتر مانند شعر و رومان یکی از رشته‌های انواع ادبیات شمرده میشود. با این حال تیاتر از جهات مختلف با انواع دیگر ادبی تفاوت دارد و از اینجاست که بعضی از محققان تا آن حد پیشرفته اند که ادبیات نمایشی را تنها يك جز، آنهم جزء کوچکی از هنر نمایش بشمارند.

برای آنکه در این باب دقیق‌تر قضاوت کنیم ابتدا باید ببینیم که منشأ تیاتر چیست آیا در آغاز پیدایش این هنر نویسندگی وجود داشته که قلم بر داشته و عبارت‌های نمایشی را روی کاغذ آورده و سپس کارگردان و بازیگران از روی آن صحنه‌ای ایجاد کرده‌اند؟ تاریخ هنر تیاتر نشان میدهد که این فرض درست نیست.

ریشه تیاتر به اعصار اولیه حیات بشر بر میگردد و ذوق

تقلید یا به اصطلاح حکمای قدیم اسلامی محاکاه که اساس آنست نه تنها در انسا نه‌ای نخستین وجود داشته بلکه در بعضی از جا نوران نیز دیده میشود. کار باز یکر جز تکمیل این استعداد طبیعی نیست و بنا بر این نمیتوان آن هنر تقلید را از بنیاد، ابداع نوع بشر شمرد.

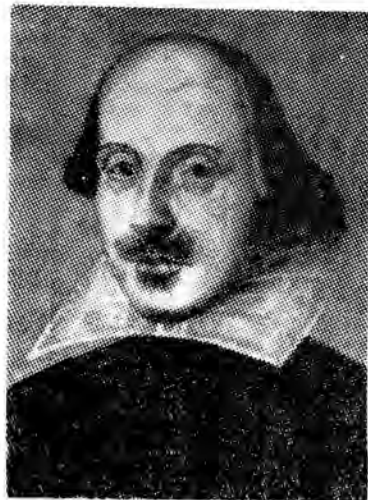
رقص که یکی از عوامل ابتدائی تیاتر است جز تکرار حرکات حیات به شیوه‌ای موزون و منظم نیست. رقص - زبان ن است. در اساطیر یونان باستان و آسیای کهن رقص مظهر افرینش و افرینندگی است. شوق و شور وجود و ایجاد که در زبان حافظ به (مستی عشق) تعبیر میشود - عامل اصلی پیدایش رقص بوده و از اینجا ست که نزد ملت‌های قدیم چه آسیائی و چه اروپائی غالباً رقص نوعی عبادت یا از جمله مراسم دینی شمرده میشده چنانکه رقص دیو نیزه سسی در یونان باستان و رقص شیوا در هند و رقص امنو - وازمه در جاپان به خدایان منسوب و مر بوط بوده است. این رقص مذهبی که به طریقی ادای حمد و ثنای نیروی

الکساندر پوشکین و ویلیام شکسپیر

آفرینش بود، کم کم به رقص جادوئی تبدیل شد: حرکات موزون به قصد طلب وقوع امری یا واقع‌ای یا به قصد دور داشتن و پرهیز از وقوع امری یا حادثه‌ای.

نقش‌های روی سنگ که از عصر حجر بر جای مانده رقصانی را نشان میدهد که پوست جانوران پر شیده و کله آنها را روی پیشانی خود گذاشته‌اند. اینگونه رقص با ماسک هنگامی انجام میگرفت که شکار چنان دیر زمانی در کمینگاه می‌ماندند و شکاری پیش نمی‌آمد. صیادان در حین رقص صحنه به دام آمدن شکارها و اصابت سلاح را به آنها تقلید و تکرار میکردند تا به این وسیله وقوع حادثه‌ای را که آرزو داشتند، پیش‌بینی از اند و این عمل ممکن بود تا حصول مقصود چند هفته دوام بیابد. این آداب هنوز نزد بعضی از قبایل ابتدائی وجود دارد.

مرحله دیگر از رقص جادوئی تنها به قصد تسریع یا تغییر حوادث آینده نبود بلکه تجدید امور گذشته و استفاده از نیروی ارواح گذشتگان نیز در آن منظور

از پشاهنگان تیاتر

ماکسیم گورکی

بوده است. اینجا بشر از مرحله تقلید گذشته به مرحله انتقال و تجدید میرسد برای این منظور از آداب زندگی نیاکان و زبان و لباس ورقص های ایشان استفاده میشود. در این مرحله است که (هنر نمایشی) به وجود می آید. اصل تراژیدی یونان نیز ظاهراً یکی از همین آداب و مراسم جادویی یا ماقبل دینی بوده است و لفظ انهم ازین معنی حکایت میکند. زیرا که ریشه لغت تراژیدی در زبان یونانی به معنی (آواز بز) یا (بز خوانی) است. گویا در آغاز برای انجام دادن این رسم که از عقاید اساطیری سر چشمه گرفته بود، پوست بزی دربر کرده و کله او را بر سر می گذاشته اند.

ازین اشارت های کوتاه به اصل وریشه تیاتر، میتوان نتیجه گرفت که مبدا و منشأ این هنر با شعرو نویسندگی یکی نیست و تیاتر پیش از نمایشنامه نویسی بوجود آمده است.

اما جنبه فنی تیاتر با انواع مختلف ادبیات تفاوت های اصلی

دارد. هنرها را به دو گروه اصلی میتوان تقسیم کرد:

هنر های مکانی و هنر های زمانی. هنر های مکانی آنهاست که در مکان جایگیر میشوند. وسیله ادراک آنها حس بینائی است و جنبه های مادی و عینی دارند. اجزای آنها ثابت است و در کنار یکدیگر قرار دارد. اما گروه دیگر از هنرها که

زمانی خوانده میشوند جایگاه در فضا ندارند. وسیله ادراک آنها حس شنوائی است. جریان آنها در زمان واقع میشود. اصل درین هنرها توانایی است یعنی هر جز دنبال جز پیشین قرار میگیرد. ازین گروه موسیقی و ادبیات یعنی نظم و نثر را باید شمرد. ممکن است کسی ایراد بگیرد که ادبیات نوشته میشود و هر نوشته ای ناچار رجائی را میگیرد بنا بر این ادبیات را چگونه در گروه هنر های زمانی میتوان جای داد. گذشته ازین شعرو رمان را با چشم می خوانند پس چرا وسیله ادراک آنها را تنها حس شنوائی می شمارند؟ پاسخ اینست که بی شک آثار ادبی برای شنیدن ایجاد شده و پیش از آن که خط اختراع شود وجود داشته است.

اما بعضی از هنرهاست که در هیچ يك ازین دو گروه قرار نمی گیرد. رقص و همه هنرهای نمایشی ازین قبیل است. این هنرها از جنبه وقوع در مکان و ادراک بوسیله حس بینائی در گروه اول جای دارند و از جهت جریان در زمان و ادراک به وسیله شنوائی در گروه

دوم قرار می گیرند. بنابراین این باید برای هنرها گروه سومی قائل شد که مرکب از دو گروه نخستین است و میتوان به آنها عنوان (هنرهای مرکبی) داد. تیاتر یکی از هنر های است که در گروه ترکیبی قرار دارد و یکی از ارکان مهم آن (حرکت) است. حرکت بمعنی انتقال باشد. دیگر از محلی به محلی دیگر در صحنه نمایش یا حرکاتی که به قیافه و اعضای خود میدهد تبارز میکند و از سطوح در کتاب (پوئیک یا بوطیقا یا فن شعر) از آنها گفتگو کرده و حکمای اسلامی مانند ابن سینا این اصطلاح را به عبارت (اخذ و جود) ترجمه کرده اند.

تفاوت مهم دیگر میان تیاتر و آثار ادبی در جنبه اجتماعی آنست. برای اجرای تیاتر تنها در اکثر موارد همکاری و شرکت گروهی ضرورت می افتد بلکه در عمل، تیاتر برای استفاده جمعی اجرا میشود به عبارت دیگر مخاطب این هر اجتماع است به خلاف آثار ادبی که استفاده و لذت از آنها ممکن است بصورت فردی انجام گیرد و محتاج اجتماع نیست. مگر داستان سرائی ها و شعر خوانی ها در مجامع که بهره ای از فن نمایش دارد.

اینجا این سوال پیش می آید که پس نمایشنامه بانمایش تیاتر چه رابطه دارد؟

پاسخ آنست که نمایشنامه جزئی از نمایش است نه تمام آن. برای تبدیل نمایشنامه به نمایش وجود بازیگران که اجرا کننده آنند و کارگردان و صحنه پرد از و کارکنان دیگری

لازم است و حال آنکه در انواع ادبی وجود يك شاعر يا يك نو- یسنده با يك شنونده يا خواننده کافی است که این هنر يك بار صورت وقوع پیدا کند.

پس رابطه تیاتر با آثار ادبی تنها از آن جهت است که باز- یگر آن سخن یعنی کلمات گفتار ماده اصلی ادبیات است. اما از حیث نحوه تاثیر تیاتر در مخاطب نیز میان آن با انواع گوناگون ادبیات اختلافی هست و این اختلاف نتیجه همان جنبه اجتماعی یا انفرادی این هنرها- ست. میدانیم که القابسیاری از عواطف در اجتماع مسری است. شعر غم انگیزی که کسی در تنهایی بخواند ممکن است تاثیر خفیفی در او ایجاد کند اما اگر همان شعر را خواننده در مجمعی بخواند شاید همه شنو- ندگان را چنان متأثر کند که سیل اشک از دیدگان ببارند. از اینجا است که تاثیر تیاتر در روحیه جامعه به مراتب از انواع گوناگون ادبیات بیشتر است. اینجا باز هم به سوال دیگری بر میخوریم که آیا تیاتر هنر مستقل است یا نوعی و جزئی از ادبیات شمرده میشود؟ به گمان اغلب رابطه این دو هنر از نمایشنامه شروع میشود. همینکه افریننده هسته اصلی نمایش اندیشه خود را به یاری کلمات بر صفحه کاغذ آورد، عملی انجام داده که یکی از انواع ادبیات است. و جزئی از هنر و نمایش نیست. اکثرا می- پرسند که پس نمایشنامه را جز کدام يك از انواع هنر باید شمرد ادبیات است یا تیاتر

نمایشنامه در دو نهایت به ادبیات می پیوند دیکي انگاه که جنبه فنی آن از نظر هنر نمایش ضعیف باشد یعنی نما- یشنامه که اجرای آن در صحنه تیاتر نتیجه مطلوب ندهد یا نا- قص باشد. چنین نمایشنامه جزء هنر تیاتر نیست اگر چه این عنوان یا این اسلوب را داشته باشد. اما اگر برای خواندن خوب و قوی است از هنرهای ادبی شمرده میشود نه هنر تیا- تر. بعضی از شاعران و نویسندگان اروپائی قطعاتی با عنوان (کمیدی) نوشته اند نه به نیت آنکه روی صحنه نمایش بیاید و خود در عنوان آن قطعات قید کرده اند که (اجرا کردنی نیست).

دیگر هنگامی که متن نما- یشنامه گذشته از آنکه همه دقایق و فنون هنر تیاتر را در بر دارد و اجرای آن در صحنه همه نتایج و نکاتی را که در هنر تیاتر لازم است حاصل میکنند، از جنبه قواعد و اصول ادبی نیز جامع همه شرایط باشد. این گونه نمایشنامه ها در دو منطقه قدر و منزلت دارند، یکی در منطقه تیاتر و دیگر در قلمرو ادبیات مانند آثار جاویدان نو- یسندگان بزرگ تیاتر از دو- هزار و پنجاه سال تا کنون. حالا بر میگردیم به تحولات آثار نمایشی در چند سبک ادبی. کلمه کلاسیک معانی مختلف دارد. گاهی به مفهوم اثریست که به عنوان نمونه و مظهر کامل مورد پسند همگان واقع گردد. و گاهی به تمام اثری که نمونه ادبیات مانند آثار جاویدان نو- ومایه افتخار ادبیات ملی آن کشور اطلاق میگردد. اما معنی

واقعی کلمه کلاسیک (نقطه مقابل لغت روما نیک) در واقع بعد از آنکه دسته از ادبای نوپرداز و نویسندگان در فرانسه و سایر کشورها ظهور کردند، نویسندگان و ادبای متعارض و مخالف آنان بنام کلاسیک یادشد. عنوان کلاسیک بدان روش ادبی گفته میشود که قبل از ظهور سایر روش های ادبی (از قرن ۱۵ تا ۱۷) در اروپا مروج و شالوده آن بر تقلید و پیروی از ادبیات باستانی یونانی و روم استوار بود و هنر- مندان و نویسندگان قوا عدا و مقررات هنر و ادب قدیم یونان و روم را سر مشق قرار داده بودند. از نگاه هنر مندان و نویسندگان کلاسیک هنر وقتی حایز ارزش واقعی میا شد که چیزی به انسان بیا موزد و یابه اخلاق وی خدمت کند و یک اثر هنری وقتی به نضج و پختگی میرسد که در آن بعضی دساتیر و اصول پیروی شده باشد. یعنی هنر مند و نویسنده وقتی میتواند اثر در خور ستایش و شایسته دیدن و مطالعه کردن را ایجاد کند و هنگامی اثر مذکور را میتوان زیبا خواند که قواعد و دساتیر روش کلاسیک را به وجه احسن مراعات نماید.

اصطلاح کلاسیک غیر از ساحه تیاتر در رشته های از قبیل شعر، موسیقی، نقاشی، مجسمه سازی و غیره نیز معمول است که ذکر آن در اینجا مورد ندارد و ما تنها در باره مشخصات تیاتر کلاسیک سخن میرانیم.

نمایشنامه های کلاسیک دارای ممیزات خاص اند چنانچه درام های کلاسیک موافق عقل و

های که در آنها وقایع به ظهور میرسد مختلف و خیلی از هم دور باشد، درام و بخصوص تراژیدی از وضع اصلی و حقیقی خود دور می افتد پس تا حد امکان حادثات و واقعاتی را باید به حیث موضوع انتخاب کرد که در مکان واحد اتفاق افتاده باشد.

تیاثر کلاسیک از (۱۶۶۰) سیر تدریجی خود را در فرانسه پیمود و تا سال (۱۸۵۰) به اوج ارتقای خویش رسید و از درامه نویسانی که درین مدت یکی بعد دیگری در عرصه تیاثر کلاسیک به میان آمده اثار بر-جسته و جاویدانی از خود بیا-دگار مانده اند از کورنی را سین و مولیر میتوان نام برد. کلا-سیسیزم تاثیر واقعی خود را در قرن (۱۸) در ایتالیا بخشید و در عرصه تیاثر (گلدونی) کمیدی نویس و « الغیری » تراژیدی نویس در آن نقش عمده داشتند.

از بزرگترین درام نویسان انگلیسی میتوان از (درایدن ۱۶۳۱ - ۱۷۰۰) و بیکنسن (۱۵۶۰ - ۱۶۲۶) نام برد. تیاثر کلاسیک بالاخره در (۱۸۵۰) نسبت به علل آتی

تالما در نقش نرون

مقبول خاطر منتقدین و هنر-مندان کلاسیک واقع شود. منظور از وحدت موضوع آنست که حوادث فرعی باید شامل حوادث اصلی نگردد و موضوع درام باید از حوادث و وقایع فرعی اضافی بکلی بری باشد چه باعث عدم ارتباط و موجب تشتت و پراگندگی وقایع اصلی و برجسته که اصل موضوع ازان نشأت مینماید. گردیده و درام را در انظار سست و بیروح جلوه میدهد. حوادث و وقایع که موضوع درام را تشکیل میدهد باید با قیست چنان بهم مربوط و ممزوج و تو-حید حوادث دران طوری بعمل آمده باشد که کوچکترین مطلب انرا نتوان از بین برد و یا تغییر داد.

منظور از وحدت زمان آنست که مدت و قوع واقعه و یا موضوع درام باید تقریباً معادل وقت نمایش آن باشد و یا حدا-کثر از بیست و چهار ساعت تجاوز نکند چه تمثیل واقعات و حادثاتی که سالها را در بر گیرد در یک درام دو و یا سه ساعته چندان طبیعی نمی نماید و عدم توافق زمان نمایش با مدت و قوع حادثه، درام را از حالت عادی و طبیعی بیرون آورده و حاصل آن دور از حقیقت میا شد.

و حدت مکان عبارت از آنست که حادثه و یا موضوع درام باید در مکان واحد رخ داده باشد. این قانون را (ماگی) منتقد ایتالیائی در سال (۱۶۵۵) رویکار آورد. به عقیده نا مبرده اگر وقت و زمان نمایش کوتاه باشد و مکان

استدلال و منطق بوده نیروی تخیل در آن خیلی محدود بود. در درام های کلاسیک هیچگاه قهرمانان غیر عادی و استثنائی مورد مطالعه قرار نمی گرفت بلکه همواره اشخاص درام از افراد بر-جسته و عمومی انتخاب میشد. یعنی اشخاص صیقه مییزات و مشخصات وسجایا و خصایل آنان جنبه عمومی و انسانی میداشت.

لذا شرح و نمایش قباحت ها و زشتی ها و مفاسد اخلاقی در درامه های کلاسیک راه نداشت و هیچگاه روی صحنه ظاهراً نمیشد. بر خلاف ملکات فاضله و صفات حمیده و حسنه مورد ستایش و نمایش قرار میگرفت. به عبارت دیگر درام های کلاسیک حاکی از شرح وقایع مربوط به طبقات ممتاز بوده و شرح حوادث و تموج و نوسان حیات طبقات پائین و بینوا و بیبدست پادر آن صورت نمی پذیرفت.

گذشته از ممیزات فوق نما-یشتنامه های کلاسیک روی سه اصل دیگر نیز اتکامی کرد. که این سه اصل از نگاه درامه نو-يسان کلاسیک اهمیت بسزائی داشت و آنکه میخواست شهنشاه ترديد نا پذیری ایجاد کند که پس از گذشت هزاران سال زنده و زبیا بماند، باید ازین سه اصل پیروی - میکرد. این سه اصل بنام قانون سه وحدت نیز یاد میشود و منظور از آن وحدت موضوع، وحدت زمان و وحدت مکان است. دو اصل اول الذکر از اثار ارسطو به ارث مانده است و در امی که فاقد این سه وحدت می بود نمی توانست

روبه اضمحلال گذاشت . مو-
ضوع - درام های کلاسیک جز
اقتباس و تقلید از آثار رومی ها
و یونانی ها نبود و هیچ یک از
دراما نیست های کلاسیک کدام
موضوع ازاد را در حیطه درام
در نمی آوردند .

از بین بردن سه وحدت و
تحول افکار نیز از مدامت
خسته کننده تیاتر کلاسیک-
ست و جای انرا تیاتر رومانتیک
اشغال کرد .

آغاز قرن نوزدهم را با
شروع عصر جدیدی در ادبیات
اروپا دانست که دامنه آن تا به
امروز کشیده شده است . این
دوره جدید که باید انرا عصر
رومانتیک نام داد عصر طبقه
بورژوازی شمرده میشد . درین
دوره تجمل و زندگی اشرفی
همه اهمیت و نفوذ خود را از
دست داد قلمرو آثار ادبی-
گسترش یافت حالا دیگر شا-
عران و نویسندگان و هنرمندان
از طبقه های گوناگون جامعه
بودند . ادبیات رومانتیک در
قرن نوزدهم در کشورهای اروپا-
پائی یکی پس از دیگر به
ظهور رسید .

در آغاز کلمه رومانتیک از طرف
طرفداران مکتب کلاسیک
برای مسخره کردن به نویسنده-
گان جدید اطلاق میشد و معنی
نخستین آن مترادف با خیال
انگیز و افسانه ای بود .

ظهور مکتب نخستین رومان-
تیسیم در انگلستان بود و از
انجا به آلمان رفت و از آنجا در
فرانسه رسوخ کرد و سر-
انجام تا سال (۱۸۵۰) بر اد-
بیات اروپا مسلط شد .

میدان اصلی مبارزه میان
کلاسیسم و رومانتیسیم صحنه
تیاتر است (ویکتور هوگو)
در سال (۱۸۲۷) با مقدمه که
بردرام (کرمول) نوشت این
مبارزه را شروع کرد و بدنبال
آن نبرد واقعی برسر نمایش
درام دیگر او بنام (ارنانی) در
گرفت . ویکتور هوگو مقدمه
ای بر درام (کرمول) نوشته
است که خود کتاب کوچکی
است و اهمیت آن خیلی بیشتر
از اصل درام کرمول است .

این مقدمه را باید مرا
مکتب رومانتیک شمرد و همین
مقدمه باعث شده است که هو-
گو را پیشوای رومانتیسیم
بشمارند درینجا صفحه یی ازین
مقدمه را نقل میکنیم :

دوران سه گانه تاریخ بشری
در روی زمین پیوسته یک
نوع تمدن و یا ساده تر بگوئیم
یک جامعه وجود نداشته است .
بشریت مانند هر یک از بزرگ
شده ، ترقی کرده و رشد نموده
است . زمانی طفل بود ، دوره
ای به سن و سال بلوغ رسید
و اکنون شاهد پیری پر عظمت
او هستیم . پیش از عهده که
جامعه امروزی انرا (عهده قدیم)
مینامد ، دوره ای هم وجود
داشته که قدیمی ها انرا (قرن
افسانه) نامیده اند و حال آنکه
اگر (عصر اولیه) نامیده میشد
درست تر بود و این سه دوره
متوالی است که تمدن از آغاز
تا کنون بخود دیده است . پس
چون شعر پیوسته در اجتماع
بوجود می آید ما نیز باتوجه به
وضع اجتماعی تشخیص میدهیم
که شعر در هر یک از سه عصر ،

عصر اولیه ، قدیم و جدید چه
مشخصاتی می تواند داشته باشد
باید بگوئیم که شعر نیز سه
دوره دارد که هر دوره ان با
یکی از عصر های اجتماع تطبیق
میکند اشعار غنائی ، حماسه ،
درام عصر اولیه . تغزلی و غنا-
ئی است . عهده قدیم حماسی
است و دوره جدید دراماتیک
اشعار غنائی عصر اولیه نغمه
ابدیت را ساز میکند حماسه
تاریخ را تجلیل می نماید درام
زندگی را تصویر میکند . صفت
اولی طبیعی بودن ، صفت دو-
می سادگی و صفت سوم می-
حقیقی بودن است - تاریخ نو -
يسان در دوره دوم بوجود آمده
اند و قایع نگاران و منتقدان
در دوره سوم . قهرمانان اشعار
غنائی اشخاص بزرگ و عظیم
الجنه ای هستند مانند آدم -
قابیل و نوح . قهرمانان حماسه
ها پهلوانانی غول صفت اند
مانند آشیل - اتره و اورست
و قهرمانان درام به جز انسان
های معمولی چیز دیگری نیستند
مانند ها ملت ، مکتب و اولتو .
شعر غنائی اید یال را در نظر
میگیرد - حماسه عظمت و بزر-
گی را و درام واقعیت را بالاخره
باید گفت که این شعر سه گانه
از سه منبع بزرگ - سرچشمه
میگیرد . بقراط ، هومر و
شکسپیر . . .

ما جای نبرد (ارنانی) را
تثوفیل گویت به سال (۱۸۹۷)
در کتابی بنام (تاریخ رو مان-
تیسیم) نوشته است که اینک
قسمتی از این نوشته را نقل
میکنیم :

کارل گلدونی

میکرد، آنها که محتاط تر بودند چا- کلیت و حتی بعضی ها به قول کلا- سیک های بدبخت کلبسه های مغز سیردار آورده بودند. بالاخر چهل چراغ بزرگ با سه طبقه چراغ و در خشنوکی مخصوص من- شو- ری خود به ارامی از سقف پائین آمد و چراغ های جلو صحنه دیواری از نوربین عالم خیال و دنیای حقیقت کشید.

در جلو صحنه شمعدان های متعدد روشن بود و سالون آهسته - آهسته پر میشد. نزدیک جایگاه ارکستر و بالکون تیاتر ازادبا و اعضا اکادمی پر شده بود گوید غرض طوفان سنگینی در سالون شروع میشد لحظه باز شدن پرده فرار سیده بود هر دو طرف چنان سرشار بودند که خطر شروع زد و خوردی پیش از آغاز نمایش میرفت. بالاخر صدای سه ضربت چوب شنیده شد.

تئاتر يك نگاه به قیافه تماشاگران کافی بودند نشان دهد که نمایش امشب نمایش عادی نیست.

که اجازه دهد خدمتی با و کنند. استاد جوان نیز در قبول این پیشنهاد ما نعی ننمید جوانان به دسته های کوچک تقسیم شدند، دردست هریک از آنها علامتی از کاغذ چهار گوشه وجود داشت که بروی آن کلمه هیرو نوشته شده بود (هیرو و امضای روما نیک ویکتور هو- گو بود)

این جوانان روشنفکر و فهمیده که علاقه دیوانه واری به هنر و شعر داشتند عده ای نویسنده، دسته ای نقاش و عده ای موسیقی دان، مجسمه ساز و معمار بودند همه آنها در باره مسائل ادبی صاحب نظر بودند امامتا سفانه در بعضی از روز نامه های کوچک و بی ارزش عصر، مقاله ها هجو آمیز و انمود شده بود که این جوانان دسته ای ولگردند و از گوشه و کنار جمع اوری شده اند.

آنها وحشیان کثیف و بی فکر و دیوانه نبودند که در برابر (تیاتر فرانسه) چادر زده باشند بلکه شوالیه های آینه شده قهرمانان فکر و مدافعان عصر آزادی بودند. همه زیبا، آزاد و جوان بودند. با ستونیت و به امید اینکه سرو صدایی تولید شود و بهانه یی برای دخالت پلیس بدست آید در های تیاتر را از ساعت دوی بعد از نصف شب باز کرده

بودند در میان تاریکی و یا حداقل نیمه تاریکی سالونی که چراغ های آن روشن نشده بود، شش یا هفت ساعت انتظار واقعا کار مشکل و طعنا قست فر- سایی بود حتی به فرض آنکه در آن ساعت آخر شب ارنانی ما ننسد آفتاب در خشانی طلوع میکرد. گرسنگی رفته رفته خود نمایی

بیست و پنجم فبرور ی (۱۸۳۰) این تاریخ در مغز های ما با حروف اتشینی نقش شده است. تاریخ اولین شب نمایش ارنانی . . .

شاعر جوان با جرئت غرور آمیز و با نبوغ بزرگ خویشش شرف و افتخار را از جلب توجه و مو فقیقت بالا تر می شمرد.

او کمک دسته های اجیر ی را که مایه موفقیت نمایشنامه ها میشدند با عناد و لجا جت رد کرد. ده بود، کف پای مز دور ئین به سهم خود شان ذوقی نظیر ذوق اعضا اکادمی داشتند. آنها بطور کلی کلا سیک بود ند.

امامانمی توانستیم راضی شویم که (ارنانی) تک و تنها بدون کمک با مردم کج فکری که در سالون جمع شده بودند و لوژ نشین های ارام و مستی که در زیر پرده نزاکت، دشمنی و کینه خود را پنهان کرده بودند و خطر شان کمتر از دسته اول نبود، به مبارزه پردازد. جوانان پرحرارت روماننیک که (مقدمه کرمول) را با ایمان تعصب الودی خوانده بودند به همه که پیشنهاد کرد ند

ادموند کین

دوسیستم، دونیت، دونیرو باهم روبرو شده بودند حتی اگر بگوئیم دو تمدن مبالغه نکرده ایم. این دو - دسته همانطور که اغلب در اختلا - فات ادبی دیده میشد از ته دل نسبت به همدیگر احساس دشمنی میکردند. آماده بودند که با هم بجنگند و گریبان همدیگر را بگیرند هر کس نسبت بدیگری حالت خصمانه ای داشت.

ببازو هافشار می آمد و یک تماس کوچک کافی بود که نزاع شدیدی آغاز گردد...

...

کلاسیک ها حقیقت را فقط از یک جنبه مورد توجه قرار داده و از این حقیقت آنچه را با نمونه معینی از زیبایی تطبیق نمیکرد، بی انصافانه بدور انداخته بودند به معنای بی که در زندگی دیده میشود و چیز های مضحك و زشت اجازه ورود به صحنه نمیدادند و حال آنکه (درام روما نتيك) که می خواست مانند طبیعت رفتار کند در صحنه را بروی هر چیزی که در زندگی وجود داشت باز کرد. برای کلاسیسم جنبه های فردی حائز هیچگونه اهمیتی نبود. این مکتب فقط به صفات کلی اهمیت میداد. برای تیاتر قرن هفدهم (حرص) و (خست) وجود داشت اما درام قرن نوزدهم (يك مرد حریص) یا (يك مرد خسیس) خاص را با تمام مشخصات به خودش بروی صحنه می آورد.

روما نتيك به جای قیافه های ایدیالی کلاسیک، انسان هایی را می گذارد که زندگی واقعی و مشخصی دارند و تحت تاثیر محیط و عصر خود واقع میشوند.

از نیرو هنر مند رومانتيك با توضیحاتی خصوصی و مشخص و منحصر به فرد قهرمان خود را معرفی میکند. نخستین نیمه قرن نوزدهم در تاریخ تیاتر اروپا روی هم رفته دوره بی اهمیتی است. در آغاز این دوره نمایشنامه های جدیدی که در همه جا با موفقیت بسیار اجرا میشد آثار نویسنده گانی بود که نوشته های شان اکنون یکسره فراموش شده است.

ژان راسین

این نوشته هادر حقیقت شعار درام های تماشا گری بود که ما هرا نه نوشته شده بود تا تماشا گران عادی از آنها خوششان بیاید و نیز منبع در آمد های کلانی برای تیاتر های بزرگ باشد. زیرا در این هنگام دیگر مردم عادی تالار های نمایش را پر می کردند این نمایش ها نه از نظر ادبی اثر برجسته ای بود نه از نظر نمایشی اما برای مردم سرگرم کننده و لذت بخش بود.

البته چنین نبود که شاعران حقیقی و نویسندگان با ذوق توجهی به تیاتر نداشته باشند مثلاً چند تن از شاعران روما نتيك انگلستان نمایشنامه های نوشتند که شاید بهتر یں آنها نمایشنامه های (شیلی) باشد. اما بهر حال نتوانستند در تیاتر موفقیت زیادی بدست آورند و به طرزی دور از انتظار شکست خوردند. همان طور که نمایشنامه نویسان عصر الیزابت اول به طرزی دور از انتظار موفق شده بودند.

...

گرچه هنر پیشگان بزرگی چون (آدموند کین) در لندن و (تالما) در پاریس نمایش های کلاسیک را زنده کردند و کاری کردند که هنر بازیگری به درجه بلندی ارتقا یابد اما نمایش علی رغم آنچه گو یته و شیلر انجام داده بودند پیشرفت نکرد. تا یکی از شب های سال (۱۸۳۰) - هیچ اتفاق مهمی در تیاتر نیفتاد. در این شب مشهور - نمایشنامه (ارنانی) و یکتور هوگو برای نخستین بار اجرا شد و اشوبی برپا کرد. هوگو دانسته و سنجیده همه قید و بند های نمایش کلاسیک را شکسته بود. و چون میدانست که سرو صدا بلند میشود دو را ندیشی کرده بود و چارصد جوان پر شور را که دانشجوی رشته های هنری بودند به تیاتر آورده بود تا از این نمایشنامه هوگو نتيك پشتیبانی کنند. تا نمایشنامه نویس بزرگ اما کار انقلابی او زندگی تازه ای به تیاتر فرانسه بخشید.

مولیر

خود نویسنده در تجسم دنیا ی خارج دوم تسلط تخیل بر واقعیت و تحت شعاع قرار دادن آن . ریالیسم این دو جنبه مکتب

روما نتيك را در هم شکسته بدور انداخته است . یعنی ریا- لیسم را باید پیروزی حقیقت واقع بر تخیل و هیجان شمرد . این مکتب ادبی بیشتر از این لحاظ حائز اهمیت است که مکتب های متعدد بعدی نتوان-

سته است از قدر و اعتبار آن بکا هد و بنای رومان نویسی جدید و ادبیات امروز جهان بر روی آن نهاده شده است .

ریا لیسم در عالم تیا تر هنر نمایش اغلب کشور های اروپائی در این دوره حائز اهمیت است . در روسیه استر- و فسکی (۱۸۱۴ - ۱۸۸۷) که پایه گذار تیاتر واقعی روسیه بود بیش از (۳۰) نما یشنا مه مختلف نوشت که اغلب آنها کمیدی های در باره عادات و اخلاق مردم بود . این نمایشنامه ها تا زمان چخوف صحنه های تیاتر روسیه را اشغال میکرد .

نمی خواستند تیاتر در باره زندگی چیزی که به دانستنش بیر زد به آنها بگو ید .

بدی نما یشنا مه های سکر- یب و سار دو این بود که جز سا ختمان و سبکی استادانه هیچ چیز نداشتند . این- نما یشنا مه ها از زندگی و شخصیت های زنده مایه نمی گرفتند . نویسنده ابتدا صحنه های موثر و موقعیت های خبره کننده را در نظر میگرفت و سپس برای آنها شخصیت های سا ختی می افرید . در پایان قرن نهم این نوع نمایش در همه جا تماشا خانه های کوچکتر اما گرا نتر را در اختیار گرفت .

ریالیسم

ریا لیسم عبارت است از مشاهده دقیق واقعیت های زندگی ، تشخیص درست علل و عوامل آنها و بیان و تشریح و تجسم آنها .

روما نتيسم از يك لحاظ همان راهی را میرفت که می- یستی در آینده ریالیسم با ثبات و استحکام در ان قدم نهاد ؛ یعنی به جای تشریح دنیا ی مجردی که اشکال و رنگ ها یش در پشت پرده ای از قوا عده محدود و عرف ادبی در هم ریخته باشد ، دنیائی را تصویر میکرد که دارای اشکال و رنگ های واقعی بوده واز گذشته تاریخی یا دوره معاصر الهام میگرفت . ولی در راه رسیدن به اوج یا هدف دو مانع وجود داشت ؛ نخست جنبه (درونی) روما نتيسم و دخالت احساسات

ملو درام های تاریخی پر- هیجان الکساندر دوما نیز در این امر سهمی داشت . گرچه به زودی نما یشنا مه های پسرش جای آنها را گرفت . (دوما پسر) همان کسی است که نما یشنا مه معروف واشك انگيز (خا نم کا ملیا) را نوشته است .

نویسنده ای که در ابتدا کمتر از دیگران موفق بنظر میرسید اما در حقیقت نما- یشنا مه نویس بزرگی بود (الفر د دو موسه) است که نما یشنا مه های نیمه روما نتيك و نیمه کمیدی او در نیمه دوم قرن نهم بارها اجرا شد و مورد استقبال مردم قرار گرفت . در این هنگام تیاتر دیگر در همه جا زندگی را از سرگرفته بود . یکی از نما یشنا مه نویسانی که در نخستین شب پرا شوب - نمایش (ارنانی) هوگو در تیاتر حاضر بوده (اوژن سکر یب) بود . او عضو برجسته گروه مخالفان و یکتور هوگو بود . در سال های (۱۸۳۰ - ۱۸۶۰) سکر یب مردم پسند ترین نما یشنا مه نویس فرانسه بود . میگویند با کمک همکارانش چار صد نما یشنا مه نوشته است .

در قرن نوزدهم سکر یب و جانشین او (ویکتورین ساردو) فرما ثروای تیاتر بازاری در فرانسه و سایر کشور ها بودند . تیاتر بازاری تیاتری بود که برای سرگرم کردن سر مایه داران و کاسبکار های مرفه که عده شان در پایتخت ها در افزایش بود ، بوجود آمده بود . این تما شاگران ابله نبود ند اما قدرت تخیل ندا شتند و هرگز

استروفسکی در نمایشنامه های مانند (گرگ ها و بره ها) (خود مانی) و غیره ، تاجران روز مسکو را با پول پرستی ها و تنگ نظری ها و عقب ماندگیش تصویر میکرد . قهرمانان نمایشنامه های او دستخوش خیال پردازی های نویسنده قرار گرفته و به سوی کمال خوبی یا کمال بدی رانده شده اند . تیاتر رومانی تقریباً در همان اواخر رشد خویش ، دارای نویسنده بزرگی شد .

(کار جیال ۱۸۵۲ - ۱۹۱۲) با لحن طنز آلود و بیان توانای خویش دنیای کاسبان و تاجران و دلالان - را تصویر کرد . نوشته های کار جیال بسیار عمیق است و جملات زیادی از آثار او در میان مردم رومانی بصورت ضرب المثل درآمده است . در کشور های اسکاندینا و عقاید ریا لیست های فرانسه وسیله برای حمله به کلاسیسها و بحث از مسائل اجتماعی و آزادی زنان در دست نویسندگان شد . نخستین نمایشنامه ریا لیستی در کشور های اسکاندینا و نمایشنامه (ورشکستگی) در سال (۱۸۷۵) اثر بیورنس - (۱۸۳۲ - ۱۹۱۰) نویسنده نروژی بود که رومانها و نمایشنامه های متعددی نوشت و در شمار نویسندگان درجه اول کشور خویش درآمد . پیش از او ایبلس ۱۸۲۸ - ۱۹۰۶) با نمایشنامه ها و داستانهای متعددش شهرت جهانی یافته بود اما ریالیسم مشخص در آثارش بچشم نمی خورد . در سوئد . استریند برگ (۱۸۴۹ - ۱۹۱۲) رومان نویس نمایشنامه نویس و شاعر سو -

ئدی بزرگترین نویسنده آن کشور است و ریالیسم در آثار او روشنتر و مشخص تر از آثار نویسندگان نروژی است .

رومان معروف او (اتاق سرخ) نام دارد در این کتاب محافل تاجران است که با لحن طنز آلودی نشان داده است .

تیاتر ریالیستیک

هنگامی که رفتن به تیاتر بصورت عاداتی اجتماعی درآمد و مردم پول بهتر و بیشتری پرداختند و هنر - پیشگان دستمزد های زیاد تری گرفتند ، دگرگونی بزرگی در تیاتر روی داد . هنر پیشگان با دقت انتخاب میشدند و هفته ها تمرین میکردند تا نقش های خاص را بازی کنند پیش از آن هنرپیشه ها که اعضای گروه بودند در همه نقش ها بدون تفاوت ظاهر میشدند .

تیاتر که اکنون از انحصار طبقات متوسط و بالا خارج شده در اختیار همه مردم قرار گرفته بوده ساده گی و حقیقت نمایی گرایش پیدا کرد . نمایشنامه های به روی صحنه آمد که اتاق یک فرد معمولی و حوادث زندگی اورانشان میداد هنر پیشگان به جای پوشیدن لباس های پر زرق و برق و سخن گفتن با لحن ادبی و کتابی ، لباس افراد معمولی اجتماع را برتن میکردند و به زبان خود آنها سخن می گفتند .

با این همه هنوز هم نمایش های بازاری و عامه پسند تیاترها را بر کرده بود نویسنده قوی و پر استعداد لازم بود تا با نمایشنامه های خود یکباره جریان تیاتر زمان را دگرگون کند . این نویسنده هنریک ایبسن نرو -

ژی بود که با نمایشنامه های خود تاثیر عظمی بر تیاتر جهان گذاشت این تاثیر ازدو نظر است . یکی این که اندیشه های کنجکا و - جدی را وارد نمایش کرد .

آنچه در نمایشنامه های ایبسن جریان دارد بسیار جدی و تفکر انگیز است .

دیگر اینکه جای آن که قهرمانانش را در طی چندین صحنه به نقطه بحرانی و اوج نمایش بکشاند ، نمایشنامه هایش را با شروع بحران آغاز میکند . تماشاگران از گفت و گوی قهرمانان با ماجرا آشنا میشوند . سپس ایبسن بخش عمده و اصلی نمایشنامه را به حل بحران اختصاص میدهد . این روش به نمایشنامه های ایبسن غنایی میدهد که بسیار مورد پسند تماشاگرانی است که خود را برای اندیشیدن آماده کرده اند . برعکس کسانی که تنها برای خندیدن یا در یافت اندیشه های معدود و - معین به تماشا میروند ، از آنها خورشان نخواهد آمد .

نکته شگفتی آور اینکه نمایش نامه نویس بزرگ دیگری هم که با ایبسن برای بری میکند از شبه جزیره اسکاندیناوی بر - خاست او گست استریند - برگ سوئدی بود . استریند برگ گرچه چیزی ها ئی از ایبسن آموخت اما نمایشنامه هایش کاملاً نوع دیگری است . ایبسن و استریند برگ از نمایشنامه نویسانی اند که برای ما مسائل گوناگونی را طرح می کنند اما مارا رها می - کنند تا خود آن مسائل را حل کنیم .

در آغاز قرن بیستم گر و ه
(تیاتر هنری مسکو) به سر
پرستی کسنستانتین استا -
نیلا فسکی (۱۸۶۳ - ۱۹۳۸)
کار گردان بزرگ اتحاد شوروی
نمایشنامه هارا به سبك كاملا
جدید و بی سابقه به صحنه
آورد . نام این گروه همواره با
نام انتون چخوف (۱۸۶۰ -
۱۹۰۴) نویسنده بزرگ روس
همراه است . قهرمانان چخوف
اشخاص بزرگی نیستند که صا -

حب اراده نیرومندی باشند
انها آدمهای ضعیف و گاه تر -
سووا بله هستند . اما چخوف
عمق وجود آنها را میکاود و به
ما نشان میدهد . در نمایشنامه
های چخوف شادی و اندوه ، ود -
لسوزی و تمسخر بایکدیگر
آمیخته شده اند .
نویسنده بزرگ دیگر روسی
که پایه گذار نوع خاص از
ریالیسم در ادبیات شوروی است
و در نمایش نامه هایش بیشتر

افراد طبقات پائین اجتماع را
نشان میدهد ماکسیم گورکی
(۱۸۶۸ - ۱۹۳۶) است .
ما کسیم گورکی آفریننده ریال -
یستی است که تنها به عکس
بر داری از محیط و توصیف بی
طرفانه قانع نیست بلکه او تمام
احساس خود را همراه واقعیت
به انسان تلقین میکند . گورکی
نمونه با شکوهی است از کسا -
نی که از دانشکده های اجتماع
فارغ التحصیل شده است .

هـ- ر و ری شتا بنده در

نمایش نامه شب و شلاق

ها در قصه های حبیب بیشتر از میان طبقات و گروه های ستمکش به انتخاب گرفته شده اند . نهاد عاطفی آدم ها در جر- یان بر خورد با حادثه های که به سراغ شان میاید به برر سی گرفته میشود . و از آنجا که آنها در زنجیر مناسبات غیر عادلانه پیچیده شده و در زیر ضوابط سالار منشی کهن و میراث ماسه از اعصار دور به سر میبرند - در بر خورد و رویا روئی با حو- ادث اگر از سوئی نمود های را از زندگی فقر زده - بیمار گون اسیر مانده در چا رچوبه خرافاتی ترین رواج های محلی و خالی از هر امید و نوید برای آینده نشا- نگر میشوند ، ازسوی دیگر نیز نیم رخی از بای و خان وار- باب را به تصویر میا ورنند و پیداد گری وچپا و لگری و دد- منشی این گروه را - در بر ابر انسا نهای که کار میکنند اما گرسنه اند ، از زمین حاصل بر

احساس عاطفی آدم ها - - در زمینه های فردی پیر دازد که هم بستگی خود را باز مینه های اجتماعی حفظ میکنند و هم چنان که خود را و نهاد عاطفی خود را به شناخت میا ورنند ، نیم رخی از جامعه وچکو نکى زندگى گر- وهى و همگانی را نیز مینما- یا نند .

نویسنده شخصیت های دا - ستا نهای خود را از میان مردمی بر میگزیند که دو ران کود کی و نو جوانی اش در میان آنان سپری گشته و تیپ هائی نیز که ارائه مید هد هرچند در کلیت خود میتوا ند نمودی همگا نی داشته باشد ، اما در فضای نما- یشی که برای انها ترسیم میگر- دد ، در زبان گفتاری و سلوب لباس پوشی و کنش ها و وا- کنش ها ی که دارند عنعنه ها و شیوه فکری ملیتی خاص را به نمایش میگذار ند و رنگ محلی میگیر ند . قهر مانان- و شخصیت

افغان ننداری بعد از اجرا ی دوپیس از ادبیات تیاتری کلا- سیک فرانسه ، در نخستین هفته های سال روان - برای دومین بار بعد از پیروزی انقلاب «شب و شلاق» را به استیج آورد که اثری است در نوع خود همراه ویزگی های چند - ویزگی های که باید انرا در مجموع به ارتباط بیشتر کارهای نویسنده در زمینه قصه و نما- یش به طرح آورد و در روال تیاتری - شگردد اجرای آن و هدف جوئی اش به کماوش و بررسی گرفت . نخست به محتوای اثر پیر دا زیم .

سوژه شب و شلاق - پیو ند عمیق و ناگستنی دارد با مضمون همه قصه های کوتاهی که « حبیب » به نگارش آورده و در ان کوشیده است با شناخت عمیقی که از مردم باشنده سرز- مین زاد گاه خود دارد - به عو- اطف دروئی و شیوه تبار ز

میدارند اما ناچارند آنها را به بای پیشکش کنند و آنچه هم از نیروی بدنی شان باقی میماند در بیگاری های اجباری به نفع زورگویان زر سالار هدر دهند که میتوان بهترین اثر نویسنده در این شیوه را سه مزدور او دانست.

ایده محتوی در اثر تیا تری شب و شلاق نیز از همین دست رخدادها بوده - نمایشنامه را به کارهای دیگر نویسنده در زمینه قصه نویسی پیوند میدهد و گره میزند شب و شلاق دروا - قع مجموعه ای از حوادث متضاد و دگرگونی است از نمودهای زندگی ارباب و مزدور در ده و قشلاق که در دو بخش -

در بخش نخست عصر شب نمایشانده میشود و عصر بیداد - عصر حکومت شلاق و عصر آدم - مکشی های در خفا و طرح ریزی توطئه ها علیه بینوا ترین طبقات جامعه در تاریکی - با نمادهایی از چگونگی مناسبات تولیدی و رابطه دهقان و برزگر با خان و زمیندار که همه چه از نظر طرح موضوع و چه در شیوه ارائه خصوصیت در اما تیک خود را حفظ میکند و در بیانی هنری ارائه میشود.

آدم ها و شخصیت های قصه نیز در این بخش نمایش دارای دورخ و دوچهره هستند رخی که بیانگر خصوصیت های روانی فردی آنهاست و چهره ای که در آن نهاد عاطفی جمعی و منش

رفتاری اجتماعی به گونه ای به بررسی گرفته میشود که به آسانی میتوان از « من » فردی و منزوی به « من » همگانی و جمعی رسید و ازین راه به - قضاوت جامع نشست.

زمان قصه نمایش ، آخرین سالها از دوران سلطه ی فرعون گونه ی یک اقلیت بهره کش و گرگ منش - به توده های وسیع انسانی است که در کسوت برده و اسیر از همه حقوق و مزایای عدل و داد محروم بودند و در مجموع زندگی شان و جیره اشتراکی داشت - با انسان همه دوره های تاریخ در روند تکان ملی خود و در نمودهای بهره دهی و استثمارگری و - استثمار آئی که باید گفت شناخت نویسنده از این مقطع تاریخ شناختی است راستین - و باز تاب این شناخت نیز در باز آفرینی برش ها از زندگی گروهی با عوامل درونی و بیرونی به خوبی نمایانده شده است.

اگر این دأوری پیشینیان را در کار و هنر تیا تری پذیرا - بشیم که هنر تیا تری در مجموع مثلی است که نویسنده ، کارگردان و بازیگر اضلاع سه گانه آن به شمار می آیند ، ناچار باید این اصل را نیز بپذیریم که یک بخش از تیا تری کاری است ادبی که باید باضوابط و معیارهای از نقد ادبی به جدا سازی سره از ناسره آن پردازیم و این جداست از معیارهای که در شیوه ارائه هنری و یا بازی اثر و خلق و آفرینش محیط قصه اثر به کار گرفته میشود.

در یک قصه ی خوب خواه به شکل داستانی و یا نمایشنامه و سناریو به همان گونه که در بر خورد و رویا رونی باحوادث باید طرح ها مشخص باشند ، به درستی بتوانند نمودی عینی و واقعی داشته باشند و با اوج و فرود مناسب و حادثه آفرینی به جا گره اندازی و گره گشایی درست - آفریننده هیجان گردند و مقداری از بار عاطفی هنرمند را به خواننده ، نگرنده - و یا شنونده اثر هنری القا کنند ، چهار بعد زمانی - مکانی - زبان و علیت نیز از - زش بخصوص میباید و چگونگی بر خورد هنرمند و نویسنده با این ابعاد تاثیر هنری اثر را افزایش و یا کاهش میدهد.

این چهار عامل ، افزون بر نکته های دیگر که به آن اشاره شد در بخش نخست نمایشنامه شب و شلاق به خوبی در نظر گرفته شده است چنانکه زمان و وقوع حوادث مشخص است و دوره تاریخی معاصر کشور را می نمایاند که بیداد اهریمنی از سویی و باروری آگاهانه ذهنیت ها را از سوی دیگر ، شراره های خاموشی نا پذیر عصیان را برمی افروزاند و شرایط ذهنی - عوامل دگرگونی و واژگونه گی ارزش ها را به میان می آورد - محل وقوع حوادث شمال کشور است جایی که ملیت ها در بیگانگی ملیتی خود رنج میبرند و جایی که اب فروان و زمین حاصل خیز دارد و به همین دلیل نیز بای ها و خانهای اهریمنی کمر دار از

انسان مزدور و از مزدور برده میسازند تا منافع خود را بیشتر حفظ کنند و دام استثمار را بر ای عده نمی بیشتر، مستحکم تر پهن سازند. بعد ملیت در نما یشنامه باز بانی سمبولیک و اشاره می به بیان میاید و زبان نیز - زبان گفتاری محل وقوع حوادث - یعنی - زبان اصلی مردم شمال کشور است که به این ترتیب وحدت و توافق بعد های چهار گانه از چشم نگر نده به دور نمیانند. نویسنده شب و شلاق در هیچ یک از صحنه های بخش نخست نما یشنامه خود به عنوان تفسیر کننده ویا اندرز گوی ظاهر نمیگردد و این خود آدم ها و شخصیت های نما یش اند که در بر خورد ورو -

یاروئی خود با حادثه ها بیا نگر خصوصیت های روانی و عاطفی خود میگردند و در مجمرع هر یک و یژگی های تپیک خود را با بازی و مکالمه به بیان میاورند که ای کاش همین خصوصیت در بخش دوم نمایش نیز حفظ میگردید و جای برای انتقاد باقی نمیگذاشت.

در این بخش مراد این است که خصلت های متفاوت و از درون باهم متضاد دو نظام - یکی سرکوب شده - دیگری تازه به تولد آمده در مقایسه با هم به بیان آید و نشان داده شود که چگونه داد جای بیداد را

میگیرد و حق بر باطل پیروزی میابد تا نگرنده رایاری دهد که خود به قضاوت نشیند و بداند که چرا مردم از ان یک گریزان بو - دند و با این یک پیوند و آشتی دارند. که اگر این مطالب مانند بخش نخست از بیان هنری بر خوردار میبود و نویسنده در آن در حد راوی باقی نمی ماند و نمیگوشید که زیر بار احساسش اندیشه اش را بانشاندهی خود در جریان حوادث به نگرنده القا کند ارزش هنری اثر نیز کاهش نمیافتد و جای میداشت که شب و شلاق را نمایشنامه نمی بداند نیم خوب - بی عیب و خالی از نقص.

اهداف اتحادیه هنرمندان ج.د.ا

اتحادیه هنرمندان جمهوری دموکراتیک افغانستان عبارتست از سازمان اجتماعی، داوطلبانه و خلاق کلیه هنرمندان کشور را از نقاشان، رسامان موسیقی دانان نوازندگان، خوانندگان معماران، مجسمه سازان و پیکر تراشان، خطاطان، عکاسان، کارمندان حرفه ای و غیر حرفه ای سینما و تیاتر، کارکنان صنایع ظرفه دستی و دیگر هنرمندانی که در حیات هنری و فرهنگی کشور سهم فعال دارند.

هدف از تأسیس و فعالیت اتحادیه هنرمندان عبارتست از متحد ساختن و بسیج تمام هنرمندان کشور در جهت رشد، تکامل و شکوفایی فرهنگی و هنر

مردم افغانستان پرورش ذوق - هنری آنها و تأمین این مامل که غنای فرهنگی آفرینش ها و استعداد و خلاقت هنری مردم در خدمت آنها، اهداف و وظایف انقلاب شکوهمند ثور، حفظ و استحکام دستاوردهای انقلاب و ساختمان جامعه نوین قرار داده شود.

یکی دیگر از اهداف فعالیت اتحادیه هنرمندان تأمین اتحاد و همبستگی هر چه بیشتر کلیه اصناف و اقشار مردم زحمتمکش کشور بدور حزب دموکراتیک خلق افغانستان شورای انقلابی و حکومت جمهوری دموکراتیک افغانستان و بسیج و تجهیز

کملوی آنها برای تشکیل جبهه ملی پدروطن و تحقق اهداف وای انقلاب ثور برای مبارزه علیه دشمنان انقلاب و مردم، به خاطر حفظ و حراست استقلال ملی و آزادی از ضعی کشور در راه آمار جامعه نوین، مبنی بر عدالت اجتماعی در افغانستان و دفاع از صلح و امنیت بین المللی و دفاع از جنبش های آزادی بخش ملی و نهضت عدم انسلان در جهان می باشد.

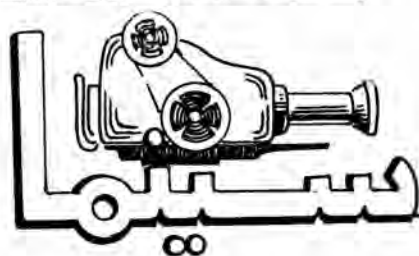
اتحادیه فعالیت خلاقانه خود را بر اصل زین ((هنر در خدمت مردم)) استوار ساخته زندگی واقعی مردم و دور نمای تکامل آنها در فعالیت عملی خویش انعکاس میدهد.

سینما را به حالت سران این امکان فراهم آمد که با دیدار از این مجموعه - با سینمای راستین کشور آشنا گردند و ببینند که در جریان دو دهه فعالیت این پدیده هنری چه گام های سست و یا استواری را در جهت بازوای و شکوفائی و ارائه صداقت تصویری به پیش گذاشته و چه نقشی در باز آفرینی واقعیت و در نشاندهی نمود های عینی و واقعی زندگی از خود نشان داده و در سیر روند تکاملی خود به چه پیمانه توانسته است در به پرورش گیری اندیشه ها و ذهنیت های تاریک مانده و یا به انحراف آمده - در القای مفاهیم و در شعور دهی هنری پیروز گردد باشد.

کبروتر صلح عنوان جشنواره بی برد سینمایی که اخیراً به تلاش و کوشش اتحادیه هنرمندان به مقصد به شناخت اوری شیوه و شگر دنگرش سینمای کشور و فراهم اوری مجال تازه ئی در بررسی و ارزیابی فیلم هائی که تاکنون به تهیه آمده است دایر گردید و در آن فیلم های از افغان فلم - نذیر فلم - اریانا فلم - شفق فلم و گلستان فلم بانام های اندرز مادر، رابعه بلخی - مجسمه ها میخندند - سیاه موی وجلالی - چنایتکاران و خانه پنجصد و پنجاه و پنج در معرض دید و قضاوت نگرندگان وخواهندگان این گونه آثار قرار گرفت. این نخستین جشنواره سینما بی فلم های افغانی بود که در تاریخ فعالیت هنر هفتم در کشور ما دایر گردید.

رؤف را مع

در جشنواره

کبو تر صلح

فریاد و سکون

- هنر -

هنر هفتم در کشور ما هنری است نوپا و با اندکی کم بیش دو دهه فعالیت که در کار هنری چون سینما اندک و کم مینماید اما سخن بر این است که در همه ی این سالها به یادر بخش افزونان - چه عواملی وجود داشته است چه قیدها و زنجیر هائی بر دست و فکر سینما گران مایچیده بوده است و چه نا به سامانی ها و نا هنجاری ها ئی به دور این پدیده تار تنیده و دوا نده بوده است که هنر هفتم در کشور ما فقط توانسته است خود دش را از مردن و ساقط شدن به دور دارد و به نفس کشیدن بی رمق و احتضار امیز خود هم چنان دوام دهد . این عوامل و این زنجیر پیچی ها اگر از شرایط نا مساعد فنی افغان فلم که توانائی ان بیشتر در تهیه فلم های خبری و مستند خلاصه میگرد در گذریم نمودی دو گانه داشته است . در نخستین رخ و چهره از شرایط و ضوابط ختناق اور و ابعاد این سبب سازی میبینی که اندیشه کشی عصر شب - عصر سیاهی و عصر زور و پول عامل بوده است که روشنفکر سینما گرما که نمیتوانسته است واقعیت ها را به پرده آورد و بیان تصویری را به هنر باز آفرین واقعیت های عمق و درونی به سازد - فریادش در گلو به خفه گی آمده و سکوت را به گفتن های شعاری میان تهی و پر زرق و برق ترجیح داده از این روی عرضه و ارائه یی نداشته است اما در رخ دوم عواملی دیگر دست اندر کار به وجود آوری این تنبلی و بطالت بوده است این عوامل را باید در شکر دنا -

درست تورید کشور در بخش سینما به کاوش گرفت و به جلوه های بازار یا بسی آن توجه کرد .

تورید گران فلم های خار جی به کشور به جای آنکه بشند فراهم آورده هائی را به خورد ذهن مردم ما دهند که در آن نمود هنر تصویری اشکار باشد و بیان تصویری در خدمت باز آفرینی و باز نشاندن واقعیت ها در آمده باشد به جای آنکه سینما را به عنوان هنری ملتزم و مسئول و متعهد به شناسخت گیرند و به نقش تلقینی و القائی قوی ان در بداموزی توجه داشته باشند معیار های ارزش گذاری انتخاب فلم را در میزان بازار پسندی و مشتری یابی ان به سراغ گرفتند و این موجب گردید که به میزان فراوانی از بدترین هنری گونه ها - ی سینما ئی هند و ایران و ترکیه و کشورهای عربی و اروپا و امریکا پرده های سینما ئی کشور ما را در بسته در اختیار گیرد و با شیوه خاص پرداختی که اساس دنیا نگری و جهان بینی سینما گرانی از این دست بودند تنها تماشاگر ما را در برابر مسخ واقعیت ها به جای واقعیت قرار دهد بلکه انگیزه نیز میشود که معیار های ارزش گذاری به فلم دیگر گون گردد و هر آنچه نامفید و اغوا گراست امو زنده و نیک و خوب به سنجش آید .

این اشتباه و اشتباهات دیگر در همین زمینه موجب شد که از سوئی سینما رو ما هر تر فند و اغوائی را در کار سینما واقعیت انگارد و خود با تمایل روز افزون به رقص های کاباره ئی

عشق های رو ما تیک و دور از واقع ، زدو خورد های هر کولی و روئین تنی و نتیجه گیری - های نا درست و نا روا از مسایل به طرح آمده در فلم و اعتقاد به بی شائبه گی آن دیدی غیر واقع یابد ، رویا پرور و خیال لبا ف شود ، ذوق هنری اش به انحراف کشانده شود و در نهایت نیز کار به جائی رسد که جز با تماشای حادثه سازی های از این هانند لذت نبرد و فلم خوب بی تماشاگر ماند .

از سوی دیگر نیز چنین شیوه و سیاستی توریدی در کار - سینما - سینما گر جوان ما را داشت در فرا آورده های هنری خود به جای واقعیت بینی و باز آفرینی واقعیت و به جای الهام از درد ها و غصه های راستین مردم و تپ ساز ی برا بر و یا نزدیک به واقع به همین معیار های بازار یاب توجه کند و در کار تهیه فلم دنبال روا بتذال گونه های هنری تجار رتی خارجی گردد تا به این وسیله بتواند نگرنده را به دیدن و تماشای فلم خود رغبت دهد و با چوکی های خالی سالون نمایش رو برو نگردد که نگاهی به فلم های ارائه شده در جشنواره کبوتر صلح تا ثیر این دو عامل را به خوبی مینماید .

(اندرز مادر) نخستین فرا آورده هنری افغان فلم است بعد از به پرده آمدن « روز گاران » از همین موسسه که کاری بود تیارتری بیش از سینما ئی و به همین دلیل نیز ما اندرز مادر را اولین ساخته سینما ئی افغان فلم بر می شماریم .

این فلم اگر به عنوان گام اولی در جهت به راه افتادن هنر

از اندرز مادر که بگذریم و به همین اندک گفتنی پیرا مون ان بسنده کنیم . میر سیم به فلم رابعه بلخی که باز افرینی ئی بود از يك قصه اسطوره ئی کشور ما فلمی که تعدادی از سینما گرانی انرا به پرده آوردند که هرچند تا پیش از به اکران اوری این فلم هیچ تجربه ی عملی در زمینه ندا شتند از با اندیشه های هنر هفتم به شناخت میا مدند و در رسالت هنر والتزام هنر و مسوول بودن هنر ادعایی داشتند به همین سبب هم این گروه که در واقع سینمای آزاد و غیر دولتی کشور را بنیان گذاشتند در نخستین ساخته ی خود به جای آنکه بکوشند هندی گونه ی تجارتی را زیر نام اثری داخلی به پرده آورند و به جای آنکه در پی معیار های باشند که به فرا آورده شان ویژگی و ارزش بازار یابی دهد و مشتری را با نماد های غیر عینی - غیر واقعی و غیر راستین به اغوای تصویری نشانند ، یکی از بهترین اسطوره های مبارز - اتی کشور ما را علیه بیداد و بی عدالتی به انتخاب گرفتند و کوشیدند به سینمای ما جهت تازه و آموزنده بخشند .

اما سینما گران دست اندر کار رابعه بلخی نتوانستند به گونه ئی که ادعا داشتند نظر خود را در فلم پیانه کنند و این سبب گردید که کاستی ها بیش از افرینش هنری در این فلم رخ نماید و از ارزش اثر بکاهد .

بیان تصویری در سینما در عین زمان باید بیانی سمبولیک و نشانه ئی هم باشد . باید گفتنی های فراوان را بتوان در

يك اکت از فلم مجسمه هایمخندند

همه سینمایی توجه ندارد و در مجموع - صحنه های فلم سخن بیش از تصویر نقش باز کوئی را به عهده میگیرد . کرکتر های ارائه داده شده در اندرز مادر نیز جهت تپیک ندارند و خصوصیات آنان بیشتر فردی گرایانه است تا گروهی و جمعی و این موجب میگرد که تماشاگر نتواند میان حوادث فلم و حوادث زندگی واقعی شباهتی بیابد و عاطفه اش را به نحوی با عاطفه گروهی پیوند دهد و گره زند .

دید سینمایی به شیوه هنری گونه های تجارتی هندی و ایرانی نیز در تمام لحظات این فلم حاکم است و حادثه سازی ها بر همان روال و جهتی است که این فلم ها انرا به عنوان اصالتی در کار خود به پذیرش گرفته اند و این هادر مجموع سبب شده است که اندرز مادر فلمی باشد با سنار - یوئی مایه گرفته از مسایل زندگی توده ئی خود ما و پرداخت و ارائه تویری بیگانه از خصوصیت های اجتماعی .

هفتم در چوکات ضوابط معین ان به نگرش گرفته شود میتوان از عیب های بی شمار آن چشم پوشید اما با توجه به اینکه ما لوده اشتباهات نیز به وسیله همین فلم ها ریخته شد باید هر چند به کوتاهی پیرا مون ان سخنی چند به گفت اید . سینما هنری است تصویری - هنری که باید بیان در ان به تصویر استوار باشد و این تصویر ها با گویائی خود با واقعیت افرینی خود با شکل ارائه هنری خود و با راست گرائی نما دی خود بتوانند مفاهیم را به درستی ارائه دهند و از خود تأثیری القائی قوی در ذهن نگرنده به جای گذارند . و اگر چنین نباشد هنر هفتم نمیتواند در باز کوئی و باز افرینی مفاهیم فراوان را در نما دی های اندک بنماید و برای هر تصویر توضیحی لازم میافتد که با دیا لوگ ها و گفتگو های دواز و کسالت اور باید برآید . بزرگترین عیب اندرز مادر در این است که به این اصل

آن با يك نماد تصویری به گفت
آورد و از هنر استعاره در آن مایه
گرفت که در غیر آن سینما به
تصویر کن کلمات کتاب بدل
نگردد و در نهایت کاری میشود
همپای - عکاسی و انهم نه به شیوه
هنری بلکه به نوعی کا پستی
بر داری بدون اثر ینش و
خلا قیت .

فلم رابعه بلخی فاقد بیان
تصویری سمبولیک و استعاره
ئی است و نماد ها در آن هیچ
گفتنی در پس آنچه در ظاهر
و تصویر نشان میدهند ندارند
که به باز گوئی آورند و ذهن
نگرنده را در تلاش کشف
چیز هائی رهنما کردند که بیان
آن را سانسورها و سیاست روز
اجازه نمیدهد از این روی بی
جهت صحنه های فلم به درازی
کسالت باری میرسد بی آنکه در
تاکید های تصویری و حادثه
های که پی هم اتفاق می افتد
جز بیان ساده روایتی اسطوره
نگرنده با مطلب تازه ای رو بر و
ایند .

در پر داخت های اسطوره ئی
برای آنکه انگیزه های عمل
شخصیت ها و قهر مانان از چو-
کات بسته فردی گرائی و زمان
بسته ئی و وقوع حوادث به در آید
عواطف به تبارز کشیده شده در
آن در روایی همگانی و همه ز-
دانی رخ نمایاند و به این ترتیب
نگرنده از ورای زمانه ها و دوران
ما بتواند عاطفه اش را با
عاطفه گر و هسی
و اجتماعی و تاریخی پیوند زند،
باید (من درونی) با « من »
بیرونی « من » فردی با « من »
اجتماعی و « من » بسته ئی زما-

نی با « من » ورای زمان یکی
شود و پیوند یابد در حالیکه به
این مسائل در فلم رابعه بلخی
توجه نگردیده و یا خیلی کم و به
نظرت میتوان در آن نماد های را
به سراغ گرفت که این اصل در
آن مورد نظر بوده باشد .

عیب دیگر رابعه بلخی در این
است که چهار نفر دایر کتران با
هم اختلاف نظر دارند و این عدم
تطابق فکری و اندیشوی در
بیشتر صحنه های فلم از دید
نگرنده به دور نمیاند .

اما با همه این معایب که باید
انرا ناشی از بی تجربه گی ها و کم
تجربه گی هانانست رابعه بلخی
از نظر دکور لباس و فراهم او-
ری زمینه های برای نما یا ندن
جنگ های بزرگ گروهی ایکه
در قصه به آن اشاره شده است
آثری است بزرگ در شرايط
سینما ئی کشور ما .

بعد از رابعه بلخی ، سینمای
ازاد کشور مجسمه ها میخندد
را به پرده آورد که اکنون به
ارتباط نمایش در جشنواره روی
سخن با آن است .

مجسمه ها میخندد رو نوشت
ناقصی بود از هنری گونه های
تجارتی برخی از کشور های
همجوار که به جای آنکه بگو شد
رنگی محیطی داشته باشد نما د
های عینی زندگی مردم مارا در
دید نگرنده قرار دهد ، برداشت
دا و نگرش ها در آن عینی با-
شد ، در مجموع خود بتوا ند
واقعیتی - از زندگی گروهی را
به بیان آورد و در آن خلا قیت
و اثریش جای دنبال روی و
کاپی گری را بگیرد بریده های
چند از فلم های پر فروش را در
روایی ناقص تر از نظر فنی به
تأسیسه هنری گونه ها در کنار
هم چیده و به این ترتیب کار

اغوای نگرنده را در پهنای و -
سیع اسان گر دانیده بود .
در مجسمه ها میخندد همه
حوادث فلم بر محور گزارش گونه
هائی از زندگی يك هنر مند
و ا قعکرا و يك باند قاچاق مواد
مخدره دور میخورد . اما اسف
انگیز این است که نه زندگی
این هنرمند در روایی از واقعه-
ائی به نمایش میاید و نه باند
قاچاق در عملکرد خود - ویژه-
گی محیطی دا رد .

در این فلم در بیان زند گی
هنر مند به اصطلاح واقعه گرا به
جای آنکه به نمود های فکری
رو و ششکرانه در عصر شب و
سیاهی و اختناق اشاره گردد و
از دید هنرمند او ضاع نا به
سامان و نا هنجار زمان و قوع
حوادث فلم به بیان تصویری آید
رو و ششکر در تار های زری-
ورو یایی عشقی پر شور -
روما تیک و غیر واقعی پیچا -
نده میشود و تمام لحظات زندگی
او به ارتباط خواست های فردی
و تنی به مطالعه میاید و به همین
ترتیب باند قاچا قبری نیز به
گونه ئی عملکرد دارد که حتی
يك نمونه مانند آن را نیز در
محیط ما نمیتوان یافت و باید
امثال چنین رو یداد های را در
فلم های هندی و ایرانی جست
و بس .

در فلم سیاه موی و جلالی که
افسانه ئی است بومی و محلی و
دومین ساخته است از اریانای فلم
نیز اشتباهات از همین دست را
به فراوانی میتوان به سراغ
گرفت .

قصه های روایتی بخش عمده
ئی از فرهنگ عامه ی این مرزو
بوم اند که هر گونه کاستی و
افزونی بی مورد و نا مسو و لانه

در متن آن گناه است و اگر قرار باشد بر اساس یکی از این قصه ها فلمی به پرده اید کارگردان و پیش از او سناریست باید روایت های چند گونه و گاه متفاوت از همی را که پیرامون حوادث قصه اثر و جود دارد ، یکیک با هم به مقایسه گذارد- و از آن میان آن یکی را اساس گیرد که وجوه اشتراکی بیشتری با مجموع قصه های روایتی در همان زمینه دارا میباشند ، باید اگر قصه معاصر و یا نزدیک به معاصر است محیط و قسوع حوادث آنرا از نزدیک ببیند با بزرگسالان آگاه در مورد به سخن نشیند از فورم لباس محل و رواجهای محل و بیان گفتاری محلی آگاه گردد و بعد با استفاد ده - از همه این دانسته گی ها طرح فلمنامه خود را بر یزد تا اثری که ارائه میدهد به دگر- گونی و مسخ يك اثر بومی نیا نجامد .

اما در فلم سیاه موی و جلالی به هیچ يك از این موارد توجه نکرد یده در فلمبرداری حتی يك شات هم نمیتوان یافت که در محیط و قوع حوادث قصه به انجام آمده باشد . زبان گفتاری فلم نیز زبانی غیر از زبان گفتاری محل زندگی قهرمانان و شخصیت های قصه است و افزون به همه اینکه افزونی های نا روایی نیز در متن قصه صورت گرفته که فقط به خاطر بازار یابی است و اصل قصه را آسیب فراوانی میرساند .

چنانچه یتکاران تازه ترین محصول هنری سینمای آزاد کشور دومین اثری است که بعد از پیروزی- انقلاب به اکران آمده است . از

این روی سناریو در این فلم به جای آنکه مایه پذیر از حادثه سازی های کلیشه ئی و قرار دادی هنری گونه های تجارتي خارجی باشد پرداخته است به مسایل بنیادی جامعه ای که در آن زیست داریم .

در چنانچه یتکاران تلاش تهیه کننده بر این است که نمودهای از خان سالاری و پول سالاری- بافجایی که در زندگی گروهی و همگانی پدید میآورند ، تصویری گردد و تضاد عمیق و اشتی نا پذیر طبقاتی در نمادهای از و قایع روزانه نما یانده شود . از این روی سوره - و مضمون در سناریوی این فلم میتواند رنگی از واقعیت های ملموسی داشته باشد که توده های وسیع انسانی ما با آن روبرو اند و در زیر بار پر شکنج آن خرد میشوند اما شیوه ارائه تصویری ، صحنه سازی و حادثه پروری در فلم به گونه ئی است که این مزیت را از بین میبرد و به اثر رنگی از کاپی گری و دنبال روی را میدهد در چنانچه یتکاران هیچ نما دی سمبولیک ارائه نمیکردد بیان

تصویری در آن هیچ تازگی ئی ندارد - خلاقیت و آفرینش هنری در آن فدای سطحی گرائی و رویه بینی میشود و تیپ های ساخته شده نیز در عملکرد خود و آنچه که از نهاد عاطفی شان به بیان میآورند و به بازگوئی تصویری میکشند ، جز جهت حرکتی انفرادی ندارند و به دشواری میشود تصور کرد - که آنان تیپ های زنده ئی اند که از گروه هم تیپ خود در جامعه نما یندگی دارند . این فلم هر چند به مقایسه فلم های از مانند مجسمه ها - غلام عشق - سیاه موی و جلالی - اندرز مادر و پنجصد و پنجاه و پنج میتواند تا حدی مورد تأیید قرار گیرد ، اما میتوانست فلمی بی عیب تر و ارزنده به پرده اید مشروط به اینکه کارگردان احساس و قضاوت شخصی اش را در واقعیت های عینی ورخداد های که به اساس آن حادثه آفرین است مداخله نمیداد و برای پرکشش ساختن و هیجانی کردن صحنه های فلم به مدد گیری از شیوه های هنری گونه ها نمیرداخت .

صحنه ای از فیلم سیاه موی و جلالی

حادثه افرینی در فلم جنا-
 یتکاران اصالت محیطی ندارد .
 در نمایاندن خصوصیت های
 محلی انگیزه های عمل ، و-
 کنش ها و عملکرد ها زیاده
 روی مبالغه آمیزی شده است تا
 جا نیکه اغلبا حوادث رنگی
 استثنائی به خود میگیرد که از
 این مانند است دزد یده شدن-
 دختر جوان از راه مدرسه ، بی
 آبرو گشتن وی ، خود کشی اش
 و واکنش نشان ندادن پدر او
 که فردی آگاه و روشنفکر نیز
 نمایانده میشود .
 با همه اینها که بر شمردیم
 دایرکت ، فلمبر داری و بازی در
 فلم جنا یتکاران به طور
 نسبی خوب است کار-
 گردان در همان جهت مشخص و
 نادرستی که به حوادث فلم داده
 است در لحظات اثر خود
 تسلط دارد . زاویه های دید در
 کمره خوب به انتخاب گرفته
 شده اند و در بازی برخی
 از بازیگران نیز
 در خشکی چشمگیر دیده میشود .
 و بالاخره خانه پنجصد و پنجاه و
 پنج نیز اثری است در روال
 هنری گونه ها با همان طرز دید
 و شیوه برداشت و حادثه افرینی .
 در این فلم نیز تمام محتوی
 مختص است به لحظات عشق
 های پر شور با دیدنی رومانیک
 دور از واقعیت و جلوه های
 بیگانه از خصوصیت های
 اجتماعی و به این سبب در خانه
 پنجصد و پنجاه و پنج افرینند
 گی و خلاقیت ، به جای زبان
 قوی و استعاره های تصویری ،
 به جای صداقت باز نمائی و به
 جای باز افرینی واقعیت و نشانند-
 هی گوشه های از زندگی در-
 روال محلی و ویژگی اجتماعی

فقط عشق است که نما یانده
 میشود و جنگ و سکس و برهنه
 گرایی و همه چیز های دیگر
 باز از باب و مشتری پسند .
 اما آنچه در این اثر قا بل
 تائید است لایر اتوار مو قق ان
 است و بالاخص سو پر امپو ز
 های که در شرایط فنی لایرا تو-
 اری ما نما یانگر تپش و تلا ش
 فراوان است و واجد ویژگی های
 هنری .
 راه اندازی جشنواره سینما-
 ئی کبوتر صلح و اعطای دیپلو م
 های افتخاری به برخی از کار-
 گردانان - فلمبر داران و باز-
 یگران فلم های که در ای-
 جشنواره به نمایش امد گامی
 است مفید در به وجود اور ی
 زمینه های تشویقی و رقابتی
 در کار سینما و چه خوب است
 بخش سینما تو گرافی اتحادیه
 هنر مندان که اکنون مسوولیت
 امور سینمایی را در کشور
 عهده مند است به فعالیت خود
 در همین حد بسنده نکند و افزون
 از راه اندازی جشنواره های در
 سطح ملی و منطقه ئی بکوشد با
 تولید سینما ئی به نا به سا-
 مانی ها و ناهنجاری ها در این
 زمینه پایان دهد و شرایطی را
 به وجود آورد که نگرنده و سینما-
 روما که ذوق و اندیشه اش زیر
 تا ثیر هنری گونه های خارجی
 به انحراف امده است ، به مرور
 با ضوابط و معیار های فلم خوب
 هنری و آگاهی دهنده - و امو-
 زنده آشنا شود و در ارزش گذا-
 شی های خود منطقی قوی تر و
 سالم تر را - پیرو شود . از
 سوی دیگر این بخش اتحادیه
 باید بکوشد زمینه های رشد و

با روری - و شکو فائی هنر-
 هفتم را در کشور مهیا گرداند
 و با حمایت سازمان های سینما-
 ئی غیر دولتی به وجود آور
 امکاناتی گردد که این موسسات
 هم تولید بیشتر بتوانند و هم
 نا چار نباشند برای بازار یا بی
 و فروش فلم خود معیار های
 تجارتی را در تهیه های هنری
 خود اساس کار قرار دهند .
 بخش سینما تو گرافی اتحادیه
 هنر مندان میتواند به همه این
 نا به سامانی های توریدی و تو-
 لیدی تاتمه دهد . مشروط به
 آنکه پیشنهاد های مشخص را در
 هر زمینه به مقامات مسوول ار-
 ائه دهد که افغان فلم از حالت
 انتفاعی خود خارج گردد . تورید
 فلم به وسیله دولت و سازمان
 های مسوول هنری به انجام -
 اید ، قیمت خدمات افغان فلم
 برای تهیه کنندگان فلم های
 هنری ارزان محاسبه شود ، مواد
 خام به فراوانی و قیمت تمام
 شد در اختیار شان قرار گیرد .
 در زمان نمایش يك اثر هنری
 سینمایی داخلی از نمایش فلم
 های پر فروش در سینما های
 نزدیک به آن جلوگیری گردد-
 سالون های نمایش نیز برای
 فلم های داخلی با شرایط مساعد
 داده شود و از همه مهم تر اینکه
 برای فلم های تولید شده بازار
 یا بی شود .
 این ها و ده ها مورد دیگر
 که بازهم ما پیرامون آن سخن
 خواهیم گفت در شرایط کنونی
 در شمار کار هایی است که باید
 اتحادیه هنر مندان آنرا به
 انجام آورد .

دهنر رسالت

راغلی دی چی دحاکمه پا ټکی خدمت
 یی کاوه دوی به یوازی (هنر)
 دهنر له پاره غو بنځته او په هنر کی
 یی شخصی گټی دا خلې کړی وی.
 مگر مترقی هنر ددی تیوری پر
 ضد په ټینګه توګه سره و درید .
 او (هنری دټولوله پاره او یاد خلکو
 له پاره) و غو بنځته په او سنی
 وخت کی دهنر دپیژندنی په هکله
 پیرو څه ویلی دی. ځینی وایسی
 ((چی دقوا نینو پر بنسټ په یوه
 شی یا مو ضوع باندی دکار کولو
 قاعدی ته هنروایه شی . او همدا
 رنگه دوی څرګندوی چی (دنولسمی
 پېړی په لومړیو وختونو کی د
 یوه ایستیتیک پیدا یښت (خلاقیت)
 دافادی (د اکسپر سیون) له پاره
 ښکلی هنرونه را منځته شول..»
 هره عینی پدیده چی په ټولنیز
 چاپیر یال کی په الهام ښوونکی
 توګه پیژندل کین یی همدغه د
 انسانی عینی حقا یقو محصلول
 ده چی هنر تریزین یی او هنر د
 ټولنیز شعور دیوه فورم په توګه په
 انسانی فعالیتونو کی په بنسټیزه
 توګه اخلل شوی، او ور دا خل
 شوی دی.

(حجاری) نقاشی ، رسامی ،
 معمار ی ، خطاطی او داسی نور
 منځته راغلی دی چی البته نوموړی
 ځانګی دبشر دژوند په تاریخی
 سیر کی یوځای او نا بېره منځته
 نه دی راغلی، بلکی دبشر دبشپړتیا
 سره سم یی په بیلا بیلو زمانو او
 وختونو کی ځانګی ښکاره شوی
 دی او په را تلو نکی کی به هم
 دهنر داسی ځانګی را پیدا شی
 چی اوس یی مو تر نه پیژنو..»

هر انسان د خپلو اړتیاوو د
 پوره کولو له پاره انسانی وسایلو
 ته اړ دی او داوسایل یی دکار او
 هنری فعالیت څخه نه شی ترلاسه
 کیدای . دداسی وسایلو
 رامنځته کول او جوړول دانسان
 دپیداکوونکی کار او فعالیت سره
 سمه (مستقیمه) رابطه لری دټولنیزو
 وسایلو په رامنځته کولو او د طبیعت
 داو بنسټون په ساحه کی ددی
 وسایلو دکار دپرمختګ سره سم
 هنری ذوق لاو ده مومی.

اودټولنیزو قوا نینو دحاکمیت
 سره په اړو نده توګه هنر هم
 اوږی.

انسانی هنر دتاریخ په بیلابیلو
 دورو کی دبیلا بیلو هغو پوهاو
 او لیکوالو تر سختی حملی لاندی

په انسانی ټولنه کی دکورنیو
 نظمو نو سره په اړو نده توګه
 د هنری پدیدو پیدا کوونکی وول
 ستر اهمیت لری. انسانی ټولنه
 دبیلا بیلو ټولنیزو او بنسټونو د
 مخالف لوری سره یی دهنری
 پیدا کوونکی پروسی د اړ پیچ
 څخه وده نه شی کولای. انسانی
 خپل پیدا یښت لهو څخه تر نښن
 پور ی دخپلو مادی او معنوی اړتیاوو
 دپوره کولو اود طبیعت سره
 د مبارز ی له پاره په څه او هاند
 کی دی . اود هنر په معنی
 چوکاټ کی یی دخپلو انسانی
 پیدا کوونکو کارو په ذریعه
 د طبیعت حالات اړولی . اود ځان
 دلا پر مختیا او هوسایی له پاره
 یی بیلابیل وسایل جوړ او په کار
 اچولی دی.

((هنر چی دوا قعیتونو بیرته
 را څرخیدنه (انعکاس) ده دسیاسی
 او اخلاقی روزنی له پاره یوه مهمه
 وسیله کیدای شی. دوا قعیتونو
 بیلوالی او رنگا رنگی او هم په
 هنر کی د هغوی دانعکاس راز -
 راز والی د هنر بیلابیل
 ځانګی لکه ادبیات ، تیاتر ،
 موسیقی ، سینما ، تیرتوب نه

دلته که موږ یو ساینټسټ او یا یو هنرمند سره پر تله کړو، نو توپیر به یې په روښانه توګه را معلوم شي چې ساینټسټ پدې پلوه بنسټیزه او ماهیوي توګه سره څیړي. خو هنرمند یې په مشخصه توګه څیړي. مثلاً په یوه ټولګي کې د بېو لوړې استاد شاگردانو نه د ګل د جوړښت په هکله معلومات ورکوي. شاګردان ممکن دومره ورتنه متوجه نه وي ځکه چې په ورځني ژوند کې ور سره مخامخ یې او پایي عادي خبرې ګڼي. که د ګل په هکله یو شاګرد دوی ته یو شعر ووايي، درست، او قانع کوونکي تشبیهات وپېژني، د کپړي، د مښه او مښه به هر اړخیزو وضعیت او طبیعت ورتنه څرګند شي، نو ډیره مینه ورسره ښیي او ښه ورتنه متوجه کېږي. لکه چې انسان پر مخ ولاړ او په ټولنیز ژوند کې یې د ښه او خراب ښایسته او بدرنګ ترمنځ توپیر وکړای شو، نو هنر را منځته شو.

«هنر د ایستیتیک فعالیت او ټولنیز شعور یو خاص فورم دی. هنر د انسان کار او د هغه د ننه ایزې نړۍ ته ډیره ستره توجه لري. عیني حقیقت ټولنیز ژوند او طبیعت پیر ته راګرځوي»

مترقي هنر د استثمار کیدو نکو پاتکو پلوه ګټه اود استثمار کوونکو پاتکو پر ضد په مبارزه کې د سوسیالیستي (ټولنوال) ریا لیزم په بنسټ پر مخ ځي. ټولنوال ریا لیزم د انساني ژوند د پیداکوونکي اړخ په ښوولو کې راټول شوی دی. ټولنوال ریا لیزم د انساني هنر، دود په لور د خلکو کلتوري مرسته را جلبوي او خپله انتقادي او انقلابي جنبه لاپیاوړې کوي.

هنرمند طبیعت څخه الهام اخلي او پیاوړې عبارت د هنرمند شپکارونه طبیعت دیلا بیلومظرو او منځته راوړي نو محصول دی.

هنرمند ټولنیز ژوند په بنسټیزه توګه انساني کوي. او په ټولنه کې هر ډول نابرابري په داسې صورت کې پیرته راګرځوي چې د استعمار کیدو نکی پاتګي غمو نه او ستونزې پکې له ورا په ښکاري اود حاکمه پاتګي پر ضد یی عادلانه مبارزې ته رابولي.

پدې هکله الکسی ماکسیموویچ پشکوف داسې ویلي دي:

«موږ موږ جوړیت هروخت د غمو نو او کړاوو نو سره ملګري دی خو انسان دا بی شمار غمو نه او تراژیدي د هنري کار په ذریعه له منځه وړي او په بله خوا یې اپوي. ماته بی ددی ډول او بنسټون څخه بل هیڅ شي دجیرا تیا او تعجب وړ نه ښکاري.»

د دغه سترادېب او هیومانست په گروهه یوازې انسان د ښکلا زېره وونکي دی او انسان دا د عاطفې او ښکلا یوازیني احساس کوونکي طبیعت د ناپایه سرچینو د تزیینولو، د هغوی ته دستر، او ښایسته هنري رنگ ورکولو جوګه دی. او د څرګندوی چې ((په طبیعت کې چې د موږ څخه را چاپیر شوی دی اود موږ سره مخالف دی. هیڅ ښکلا وجود نه لري انسان د ښکلا دخپل روح د ډیري ژور تیا تعمق څخه زیروی..»

هنر د انساني ټولنې سره، د هغې د سیاسي، اخلاقي او هنري زده کړو په پیژندنه او ددوی د ودې له پاره د ضروري وسایلو د پکار اچولو سره مرسته

کوي.

په هنر اود ژوند په ساحه کې ایستیتیک ذوقونه اود ښکلا احساس د کار په پروسه کې رامنځ ته شو او همدا د انسانانو کار دی چې طبیعت د ښکلا څخه په الهام احساساتو سره خپل ټولنیز ژوند نهرونقور کوي اود سترو هنري راسپړنو (کشفیاتو) په لور قدم او چټکي او هنري پروسه لاغني کوي.

«د هنر غنې والي او وده، د پیرکینز اما توري هنر، د هخو اود لسیبې هنر دیوا لې پلوه بنسټ ولاړه ده...»

((د ارسطو په گروهه هنر په پوره توګه تقلید دی. د هنر مقصد دادی چې انساني احساسات یا عواطف (امو شن) په داسې توګه رازو ندي کړي چې بیابیره انسان د احساساتو فشار څخه خلاص کړي. او پیرته یې خپل پکار کولای یا لومړي حالت ته راولي. همدا رنگه دی وایی چې هنر په تقلید ولاړ دی د مو - ضوعاتو تقلید د ښکلا د منځنۍ اندازې څخه زیات دی. همدارنگه د فردی موضوع څخه په کافي توګه دما هیت یا فورم د کاپی کولو په ذریعه هنرمند د خپل هنر مو - ضوعات اید یالیزه کوي. او یو مکمل ښکلي محصول منځته راوړي. هره ښکلا یو معلوم ستر توب او ترتیب لري.

دده په گروهه تراژیدي هم یو تقلیدي هنر دی. تراژیدي د ښکلي ژبې د په کار اچولو په ذریعه چټکي د شعر د وزن او سندرې په ذریعه یې ارزښت زیات شوی وي. د ډیر لیری ځایه څخه پېښې جذب او تقلیدوي.

مو سيقی ، نقاشی او شاعری
دهنري اکسپرسيون ورته
فور مو نه دی . د تراژيدی مناسبي
وسيلی ، د جدی موضوع داخلي
پاکوالی ، د درسو نو اودايتيتيک
ذوقيت څخه عبارت دی ...»

دايتاليايی فيلسوف بنديتو-
کروک (۱۹۵۲ - ۱۸۶۶) په گروهه
هنر د جهان شمو له پيدا کوونکي
عقل دلو مېنی فعالیت په توگه
د ټولو تيور يکو تجربو پييل
دی .

هنر د حقيقت دبیر ته راگرزوئی
ديوی خاصي پوړی په توگه په
انسانی ټولنه کې پريکړوئی رول
ادا کوي او په هره ټولنه کې د هنر
موضوع دنو موړی ټولنی په
بنسټيزو کورنیو حیاتي
موضوعاتو پورې اړه لري د ټولنیز
شعور اصلي وده په خپله د هنر په
سرچینو او جوړوونکو پورې په
تړلي توگه پېښتیا مومي . اود هنر
خاص رول پکې ډیر زیات اهمیت
لري . او د «ټولنیز شعور د یوه
فورم په توگه د هنر خاص نقشونه
د هنر اصلي موضوع اود حقيقت
دبیر ته راگرخوئی ، د هنري فورم
او هغو فعالیتو په ذریعه ،
تعیینيږي چی په خپله د هغه په
ذریعه په ټولنه کې سر ته
رسیږي .

د هنر اصلي موضوع ډیره
پراخه ده . دانسانۍ ژوند هر
اړخ په برکي نیسي . ددی موضوع
په برخه ساحه کې دانسان د
هڅو او هلوځلو دبیر په ډیره روښانه
او شته ایزه (تحلیلي) توگه
چټکتیا مومي .

ستر هندي لیکوال او شاعر
رابندرانات تاگور په خپلو فیلسو-
فانه او شاعرانه لیکنو کې د هنر
اصلي لپاره او حقيقت دانسانۍ

- هنر -

عاطفی پوری اړه نده او تر لاسي
گنلي ده .

دده لیکنی په داسی یوه هنري
سبک ولاړی دی چی لو ستونکی
تېموا قعی هنري انځورونه په
مخکي و دروي . هغه څو ک چی دده
کوم شعر یا قصه لولی نو پداسی
شاعرانه انداز کی ځان

احساسوی چی انسانی غواړيږي
راوینيږي او زړه یی غواړي چی
دده په خوږو اشعارو یا قصو
نور خواږه هم ورزیات کړي .
اوس به دده دیوی مقالې څخه چی
(دهنر څه شی دی ؟) تر سرلیک
لاندی لیکل شوی ده اود هنر اصلي
موضوع یی په ښه توگه روښانه
کړی ده یو دوه خبری رانقل
کړو .

«... انسانی وجود دیوه کانون
په څیر دی ، چی باید د عواطفو
له لمبو څخه گرم وي . اود عواطف
لکه د لمبو اود هغه درنا د پرا نگو
په څیر هماغه هنر دی .
«... د انسان په وجود کی ، د
عاطفی او نشاط د قوت یوه
برخه اېښودل شوی ده چی غواړي
د سبا د حیرانوونکي تل څخه بهر
ته لاره ومومي اود مادی د ځلانده
لمر په وړاندی ځان څرگند کړي
دادی دهنر حقيقت ...»

مترقی هنر د خپلو اړوندو
قوانینو پر بنسټ په ټولنه کې
ځل رسالت په ستره توگه سر ته
رسوي اود زیار کښو یا ټکو په گټه
د ښکیلاک گرو د پانګې سره په اړیخ
هغه عمومي میتودونه چی د خپل
پرگنیز توب د اهمیت څخه ډک
دي په کار اچوي .

بورژوا ایدلویو لو جستان په
یوه ټولنه کې د هنر درسالت
او ستر رول په هکله څه نه وایي

او یایی په مطلقه توگه ردوي . دوی
گروهه لری چی ((نننی هنر
خپل پخوا نی اهمیت له لاسه ور
کړی دی او یووخت به دا رښتیا
شي اود هنر سترفور مو نه به له
کاره ولویږي نوره څه اړتیا به
ورته ونه لیدل شي . او یا به له
منځه ولاړشي همدا رنگه دوی
څرگندوي چی دننی هنر بیلابیلی
پدیدي منفی فعالیتونه سر ته
رسوي .

د پورتني عبارت څخه
څرگندېږي چی پور ژوازی ،
لیکوالان او متفکرین د هنر پیدا
کوونکي پروسه ته په کوم ارزښت
قایل نه دي . او په هنر کې د ښکیلاک
گروهه گټه فعالیتونه سر ته
رسوي . ددوی اصلي کار او فعالیت
د خلکو په پرگنوي دبی خبری او
ناپوهی په منځته راوستلو او د
(هنري انځور) دما شین په زور
ښوولو کی راغونډ شوي دي

د هنر درسالت دلا پیاوړی
کیدلو او ښه پر مخیو لو له پاره
باید هنر مند داسی آثار خوښ
کړي چی د هنري بدیلو د فورمال
او نیچرال اړخ څخه ماسو ما هیټا
زیار کښي پر گڼي د خپلي مبارزې
دلوړی معلو مولو ته راوبولي . په
یوه ټولنه کې د هنر درسالت د
سپارو تیا له پاره باید د ټول پوهنیز
ځواکونه په کار واچول شي . تر
څو چی دنو موړی ټولنی د زیار-
کښو انسانان د امیلو نو انځور په
انتځا له توگه طرح شي .

تاگور د هنر دبر مختک په
ساحه کې هنر د فلسفی سره
گډوي او پوهی رول هم پکې
ضمروي گڼي لکه چی وایي : «هنر
باید د فلسفی سره ملگری وي او
پوهی مسوولي دی چی د هنر
له پاره مواد برابر کړي .»

د هنر رسالت په خاصه توګه بهدې کې دی چې د حقیقت د بیرته راګرځیدنې اود ایستیتیکو ارزښتو نه د عملی پیدا یښت یو توپ چي د ټولو لني استیتیک ایدم یالو نه سره راټو لوی لا ټینګه کړی . ددی اړخو نو یو توپ په ګرا فیکه توګه په یوه هنري انځور کې را ګرزی چې د هنري درک یو فورم او د پیدا کوونکي فعالیت یوه ټوله شوی نتیجه په یوه توګه هنري براتیک تر ټیمو ی . هنري انځور په مادی مفهوم کې چې د هنر دیوه خاصو ل (لکه فورم ، رنگ ، خط ، غږ ، حرکت او یانور و دوا تولیدو څخه را پیدا کړی) ګټور دی چې وروسته یو هنري انځور یو مشخص او تصویری عنیت لاس ته راوړی او د پیژندلو وړ ګرزی .

هنر دیوی دینا میکی پرو سی په څیر په ټولنه کې د خپل فعالیت د پرمختګ له پاره دستر و انځور ګرانو په پیدا کوونکو کارو باندې ولاړ دی . په انساني ټولنه کې دیوه مترقي هنر مند رسالت دهغه د آرو نو دستر و پوره اړخو نو د پاڅه ارزښت څخه نمایندګي کوي . په یوه ټولنه کې همداد هنر مند آثار دی چې دنوموړي ټولني فرهنگي او کلتوري پانګه تشکیلوي او غني کوي یی .

«په ټولنیز ژوند کې په هنر باندې د پوهې د تاثیر په هکله ځینی ساینستیان باور لری چې پوهه یوازې نه دا چې د هنر په محتوی بلکې د هغه د کار په روش باندې هم تاثیر واردوي نن ورځ د هنر په هغه سټیل باندې د پوهې بحث کېږي چې دنننی پوهې د تاثیر لاندې واقع دی . دانوی سټیل د اختصار ، صافوالي سلاست او

د جزئیاتو د اقتصاد څخه عبارت دی ددی سټیل مدافعین او ساتونکي داسي ګرو ه لری چې زموږ پیاوړي اود پېښو نه د که مرحله (دوران) کې لوستونکي ، لیدونکي ، یا تماشا کوونکي او د موسیقۍ سره علاقمند تجربو به کوونکي داسي یوه هنر ته اړه لری چې لنډوي . خو ددی دا فکر یوه افسانه ده او هیڅ څای نه شی نیولای . په انساني ټولنه کې د نننۍ پوهې په څنګ کې د پرمختګ ساینس پوهانو د هنر د رسالت په هکله بحثونه ګرم کړي دي د دوی په ګرو د هنري پیښو شننه په سمه توګه د پوهې د اصولو سره تړلی ده . دوی څرګندوي په یوه ټولنه کې هنر هله خپل پریکړونی رول ادا کوي او یوه مثبت مقام ته ځان رسوي چې د پوهې قوا نین په پوره توګه په ځان تطبیق کړي .

دنننی زمانې د هنر اصلي هدف د مستندو موادو راټولول او په هغوی باندې د باور ټینګتیا ده او دا په نننۍ هنر کې یو لارښوونکی تمایل ګرزیږي دی . ددغه تمایل وده او ټینګتیا اودهغه په خوا جلب د هنر ستر اعتماد دی چې دسانس سره څنګ په څنګ اړانه کېږي .

په عملي ژوند کې دکلتور د عملي ودې سره نیغ په نیغه هنر او پوهې هم دیوه او بل سره په تماس په یوه او بل باندې تاثیر وارد کړي دي اود هنر او پوهې ترمنځ د تاثیر نه دا چې نن را منځته شو بلکې دشلمې پیړۍ په منځنیو وختونو کې را منځته شوی او په خاصه توګه په دی نژدې لسیزه کې یی ډیره

ټینګتیا او پیچلتیا و میندله . د هنر او پوهې ترمنځ اړوند قوا نین هنر په بنسټیزه توګه پیاوړی او غني کوي . او په ټولنه کې یی رسالتا پرمختیایي او ټینګوي یی (په حقیقي بنسټ هنر او پوهه د پېرو نژدې خوا صو درلودونکي دي او دا دواړه ددی حقیقت په استناد دور ته خوا صو درلودونکي چې ددوی له پاره او هدف د پیژندني په لاس راوړل او زموږ د چار چاپېرې نړۍ کنټرول ، د انسان او ټولني په باره کسې د معلومات د حاصلولو اود هغه دودې او پورې والی د پرمختګ څخه عبارت دی . خو له بله اړخه د هنر او پوهې ترمنځ اختلاف ددی حقیقت په استناد ټینګه دی چې د هنر ماهیت درک کیدو نکو اصولو ته نه شی را ښکته کیدای اود هنر په ساحه کې درک یا (پیژندنه) د پوهې د ساحې سره په توپیر د جلا پنځ یا طبیعت درلودونکي ده .

په هنر کې د حقیقت دکا پی کولو دمو ضوع هنداره دانسان اود هغه ددخالې نړۍ د هغه په فعالیت اود هغه د چار چاپېرې سره د هغه اړوندو (ارتباطاتو) ته مخامخ اېښودل شوی ده . خود هنر په ساحه کې د درک وړ پرو سی اختصاصی نقشونه په دی باندې نه دی محدود شوي په همدې توګه د علمی حقایقو او قوانینو راسپړنه ذه نیت دفع کوي او همدارنګه دا حقایق او قوانین (شخصي) خواص یا نقشونه نه لری . هنري تعمیم هروخت د هنر مند د پیدا کوونکي شخصیت د ټاټوبي په توګه را منځته کېږي .

په هنر کی عینی او (شخصی)
په یوه کل ار گانیک کی را غونډیږی
اود هنر مند ذ هڼیت (چی دذهڼیت
سره گډ یا متشنج شوی نه و ی دی
ته گمار ی چی دانسا ن په ژو ند
کی نوی او مهم ولتوی او راوی
سپری خوداپه پوره تو گه نه شی
کولای چی د هنر مند په حقیقت
کی دتبییکي او عمو ما د مهم
دراسپړ نو څخه راو گرزی بلکی
هغه په حقیقت کی دهم (پوهیدنی)
اود هغوی دانخورو لو دپرو سی
یوه دننه ایزه (کورنی) برخه ده.

لکه چی مخکی مو وو یل چی هنر
دټولنیز شعور دیوه فور م په توگه
دانسا ن داحساسا تو او لید نو
بیرته راگرځوو نکي دی نو همدا
رنکه داد هنر مندو وظیفه ده چی په
ژو لنه کی دانسان دفعالیتو نو
مهم او اصلی اړ خو نه په نوی توگه
وڅیږی اود خپل ذ هڼیت د اصلی
ودی پر بنسټ دانسان داحساساتو
انخور په داسی تو گه و با سی چی
لیدو نکي یا کتو نکي په عا قلا نه

تو گه دانسا ن دټو ند انخور شوی
اړ خ په (مستنده) تو گه سره
ویژنی.

زموږ په پښتو ادب کی د هنر
درسالت اود هغه دستر اهمیت څخه
دپرو سترو شا عرا نو یادو نی
کړی دی او هنر یی په خپلو
شا عرا نه رو یاوو کی دټو لنډ
بنسټ دیوه ستر اړوو نکي عا مل
په توگه بللی دی زموږ دپښتو
سترز مری پښتون شا عـ
(خو شال خان بابا) په گروهه باید
انسا ن ځا ن بخت او طالع ته و نه
سیاری او هغه لاره چی په مخکی
یی نیولی ده په خپله پوهه او هنر
باندی پر مخ بو زی اود نا امید ی
لاره و نه نیسی اود پیسو او مال
څخه هنر ځا نته غوره گنی لکه
چی دی څه ښه وای:

که طالع او هنر دواړه سره
کیر دی

زه (خو شال) به پکی و نیسم
هنر

لنډه دا چی هنر په ټولنه کی
دخپل اهمیت او سر رسالت پسه

در لود لو سره په پوره تو گه د
ټو لنی دپرو نو رو سا حـ
سره په اړ و نده تو گه پر مخ
خی او هنر دټو لنیز شعور دټورو
فور مو نو لکه سیاست او قانون
په څیر یوازی د اقتصادی سا حی
سره په سمه تو گه نه دی تړ ل
شوی. داقتصاد سره د هنر اړو ند
توب دزیاتو فکتورونو په ذریعه
دسیاست، قانون او اخلاقو
په منځکی ی توب
ټینکیر ی یوازی اقتصادی سا حه
د هنر په ده باندی تاثیر نه اچوی
بلکه نور مر ستندوی عوا مل هم
شته چی په مر بو طه تاریخی
مر حله کی دټاکنیز ی مبارز ی
ځا نکې نی اودټو لنی سیاسی او
معنوی ژو ند دودی دسا حی په
کډو ن په هنر باندی تا ثیر
اچوی.

هنر په ټولنه کی د یر ستر
فعالیتو نه سر ته رسوی اوټو لنی
ته دطبیعت ایستیتیک اړ خو نه په
یر ه نژ دی او حقیقی تو گه
انخوروی.

توجه بر مکیان به موسیقی

که تو را به طرب آرد و بر قصا ندو
بگر یاند و متأثر کند و جز آن هر
چه باشد رنج و بلا ست» (۱)

حالا که به مفاہیم و توجیہات و
تفاسیر و اهمیت انسانی و مرد می
وروانی موسیقی اشاره کردیم و
ارزش آنرا در روزگار پیشین
یاد نمودیم، نظر می اندازیم بر
جامعه شناسی موسیقی و
چگونگی سیر تکوین آن و بالاخره
توجه بزرگان و خاندانهای مهم
از جمله همین خاندانها بر مکیان
را به این فن شریف و پر اهمیت
باز گو مینماییم.

چنانکه مبرهن است موسیقی
از همه هنرهای زیبا نشاط -
انگیز تر است زیرا هروقت
که شعر و نقاشی از بیان جذبه
های درونی و کششهای روحی
و ایمانند، آنوقت نوبت موسیقی
فرا میرسد. انکشاف و پیشرفت
فن موسیقی مستلزم تهذیب

اکنون در این مقال نقش این
خاندان معتبر و مشهور را در
یکی از بدیده های هنری آنروزگار
یعنی موسیقی و آواز خوانشی
بررسی کرده و بذل و بخشش
و توجه و غمخواری آنرا در راه
توسعه و گسترش این هنر اصیل
خراسان زمین مورد مطالعه و تدقیق
همه جانبه و کلی قرار میدهم.

مسعودی در مروج الذهب از
ابن خرداد به نقل میکند، که
گوید: «موسیقی ذهن را لطیف
و اخلاق را ملایم و جان را شاد
و قلب را دلیر و بخیل را بخشند
میکند، و چون شراب خرما که غم
توان فرسای می برد و نشاط می
آورد و غم می زداید، موسیقی به
تنهایی نیز چنین میکند. فضیلت
موسیقی بر سخن چون فضیلت
سخن بر گنگی یا شفا بر هر ضی
است ... ملوک عجم جز به آهنگ
مطرب یا افسانهای شیرین نمی
خفتند ... کودک از موسیقی
لذت می برد و گریه اش را به
خنده مبدل میکند، یحیی بن خالد
بن برمک میگفت: موسیقی آنست

بر مکیان خانوادہ فر هنگ
دوستو دانش گستر و هنر پرور
وسیاست مدار ی بودند که
در تاریخ خراسان زمین چه پیش
از اسلام و چه بعد از آن، شهرت
و اعتبار بسزایی داشتند و لی
در زمان خلافت عباسیان بویژه
در عهد هارون الرشید (۱۷۰ -

۱۹۳ ه ق) سخاوت و بخشش
مملکتداری و دانش پروری این
خاندان به اوج ترقی و تعالی رسید
چنانکه این امر باعث نفوذ سیاسی
اجتماعی و مردمی ایشان گردید
و بر قدرت سیاسی خلیفه و ق
عباسی اثر نهاد تا اینکه هارون
الرشید بنابر توطئه قبلی در ی
قلعه قم این خاندان خراسانی
الاصیل بلخی فر هنگ گرا افتاد و
آنرا با کشتن جعفر برمکی فرزند
یحیی برمکی از میان برد. برمکیان
معروف در بار خلافت عباسی
عبارت بودند از: خالد (۹۰-۱۶۳

ه ق) و فرزندی ابو علی یحیی
(۱۱۵-۱۹۰ ق) و دو فرزند یحیی
فضل (۱۴۸-۱۹۳ ق) و جعفر
(۱۵۰-۱۸۷ ق).

(۱) ر ک . مروج الذهب،
مسعودی، ترجمه: ابو القاسم
بایند، نگاه ترجمه و نشر کتاب.
چ دوم، ص ۶۲۰

و تمدن بشر در مرا حل مختلف ترقی و تکامل آن بوده است. به قول ابن خلدون «فن موسیقی در اجتماع هنگامی متداول میشود که عمران بشری ترقی کند و از حد نیاز مادی های ضروری در گذرد و به مرحله شهر نشینی و آنگاه امور تجملی و تقنی برسد. آنگاه این فن به وجود میآید، زیرا تنها کسی بدان توجه میکند که از لحاظ کلیه نیازهای ضروری و مهم مانند وسایل معاش و خانه و جزاینها آسوده خاطر باشد و بنابراین به جستجوی آن نیستند و به منظور تقنین و طلبیدن شیوه های نو ناکون لذتها و خوشیها بدان دلبسته می شوند و پیش از پدید آمدن اسلام در روزگار قدرت کشور های غیر عربی فن آواز خوانی و موسیقی در شهر ها و پاینخت های کشور های مزبور رواج بسیار داشته و توسعه یافته و فتن آن همچون دریای بیکرانی بوده است (۱)

از بیان ابن خلدون بخوبی واضح می گردد که تکامل جوان مع بشری از مرحله ابتدایی به مرحله بعدی و پیشرفت سبب توسعه و گسترش فن موسیقی میگردد و بنابراین از چگونگی عروج و نزول این فن شریف انسانی و احساسی می توان سیر تکامل جوان مع بشری را بازگو نمود. مسلماً جوان معی که در گذشته بدین فن توجه نموده و برآلات و افزار آن کوشیده اند

(۱) رک. مانند ما ابن خلدون. ج دوم، چاپ ایران، ص ۸۵۱

و در تنظیم و تدوین نغمه ها، آهنگها و دستگاههای آن همت والا بی به خرج داده اند، یقیناً تأثیر جان بخش موسیقی را نیز بهمان پیمان افزایش بخشیده اند و راه تکامل و تعالی راهوار کرده اند، ولی جوان معی که درین راه بنابر دانشن فرهنگ عقب گرا و دیگر معتقدات ذهن گرایانه مانع گسترش موسیقی شده اند و یا اینکه از مقام عظیم عالی و کلی و همه جانبه فن موسیقی برداشت نژادی و قبیله گرایانه داشته اند. نه تنها از تجاعی عمل کرده اند بلکه خود تیشه به ریشه ی فرهنگ، تمدن و ترقی و تعالی زده اند. از اینجاست که بدین نتیجه میرسیم که حمایت و پشتیبانی از فن موسیقی که سوابق درخشان و پویایی در کشور ما داشته است، یکی از نشانه های نهضت و تمدن شمرده میشود. یکی ازان بخشهای عالی هنری است که باید آنرا در خدمت توده ها گذاشت.

موسیقی از کلمه میوز الهام شعر و هنرهای زیبای یونانیان گرفته شده است. به عقیده یونانیان این رشته انواع دختر داشت و عریک از آنها موسیقی و علوم و فنون گوناگون از شعر و ادب، ترانه و سرود و غیره بودند و بنام میوزیس خوانده میشدند و از همین کلمه است که عرب موسیقار یا موسیقی قور را به معنای را مشکرو خوانده و نوازنده به کار برده و فن نغمه پردازی یا علم پرده را موسیقی مینامند. (۲)

(۲) رک. بر مکیان، عبدالرزاق کانپوری، ترجمه سید مصطفی طباطبایی، چاپ ایران، ص ۱۷۰

از اشعار شاعران ما فردوسی بر میآید که در بزم بزرگان را زیبا روی و قشنگ و خوش الحان بیشتر به بزم موسیقی می نشستند. بر بزم می نواختند و به صورت گزاف و اغراق اجرا میکردند. فردوسی گوید:

بسیارند خوانان بر بزم نواز
یکی عود سوزد یکی عود ساز
سراینده یی این غزل ساز کرد
دع و چنگ و نی را هم آواز کرد
اعراب در فن موسیقی تحت تأثیر خراسان زمین قرار داشتند و اکثر نواها و پرده های مردم خراسان زمین را تقلید کردند. چنانکه تاریخ گواه آنست مردم خراسان زمین از خود موسیقی جدا نداشتند و مشخص داشتند که بیانگر تکامل اجتماعی و مدنی و محیط زیست آنان بوده است. جوان مع خراسانی در موسیقی شان نغمه ها را بر دوازده قسمت کرده بودند و آنها را در اصطلاح مقامات میگفتند. این تقسیم مربوط به نغمه های ساده و معمولی بود و لی از نظر زیروبم و پستی و بلندی آواز، بدو قسمت جداگانه و مطابق سادات شبانه روز به بیست و چهار نوای مختلف قسمت کرده و آنها را اصل موسیقی قرار داده اند.

در عصر اسلام خراسانیان موسیقی را از سر نو ترکیب کرده و از این جهت بسیاری از نامهای خراسانی را در اصطلاحات عرب مشاهد می کنیم.

گذشته از نغمه های ساده و اصیل، خراسانیان دو آواز را با هم ترکیب کرده الحان مرکب میساختند و آنها را در اصطلاح خود آهنگ مینامیدند:

مغنی یکی تار و آهنگ را
 بده راستی قامت چنگ را
 و نعمات نشاط انگیزی که از
 ترکیب آوازهای خراسانی و
 عرب بدو جود آمد از این قرار بود:

- ۱- بهار نشاط ۲۰ : غریب ،
- ۲ : سوار ، ۴ : غمز ده ، ۵ : سرفراز ،
- ۶- بسته نکار ، ۷- دلبر ،
- ۸- اوج کمال ، ۹- نکسار ،
- ۱۰- شهری ۱۱۰ - عشرت انگیز ،
- افزون بر آن ، آوازها و نوا-
 های دلکش دیگری داشتند که
 مشهورترین آنها عبارت بود از:
- ۱- باغ سیاوشان .
- ۲- باد نوروژ .
- ۳- بانگ عنقا .
- ۴- بند شهریار .
- ۵- بهار شکسته .
- ۶- چغانه .
- ۷- پرده زنبور .
- ۸- پرده قمری .
- ۹- پرده یا قوت .
- ۱۰- پنجه کبک .
- ۱۱- نوای خارکش .
- ۱۲- دل انگیز .
- ۱۳- سیر بهار .
- ۱۴- شاد بادو غیره .

آلات موسیقی در صدر اسلام
 عبارت بود از بربط ، دف ، چنگ
 نی که از آلات موسیقی بسیار
 قدیمی خراسانیان بوده است .
 دهل ، کوس و کرنا (نی بزرگ)
 را معمولاً در میدانهای جنگ بصدا
 می آوردند . از آلات موسیقی
 دیگر مخصوص خراسانیان ، طنبور
 کمانچه ، قانون (که ابو نصر
 فارابی آنرا به وجود آورد) و
 ارگن بوده است . در عهد عباسیان
 آلات موسیقی که بوسیله سیم به
 صدا می آمد رونق گرفت که آنها
 را (معارف) میگفتند و معزفه

است موسیقی شبیه ساز نغمه
 امروزی بود .

ترقی موسیقی عرب تا حد
 زیاد می رسید و کنیزان و غلامانی
 بود که بواسطه ذوق سلیم آواز و
 موسیقی خراسانی را
 در میان مردم رواج دادند و بعد
 در دوران خلفای عباسی و بر
 اثر بخششها و انعامات برمکیان
 این فن بیش از حد انتظار مرا حل
 مال را پیمود .

یکی از مورخین عرب گوید :
 پس از خلفا نو بت برمکیان
 رسید و آنها دو ستاد را در نش
 بودند و ادب و شعراء را دور خود
 جمع کردند و از جمله خوانندگان
 مورد علاقه آنها ابراهیم و پسرش
 اسحاق موسیقی بو دند . این دو
 نفر بواسطه الحان و نغمه های گو-
 ناکون که از خود میساختند در
 موسیقی شهرت زیاد پیدا کردند .
 ابراهیم می پنداشت آوازهایی
 را که انسان از خواندن آن عاجز
 است ارواح در عالم رؤیا بدو می
 آموزند . ابراهیم موسیقی
 در فن موسیقی یکانه عصر خود
 بود و در خواندن آواز و اختراع
 آهنگها و دستگاهها مانند
 بداشت . ابراهیم موسیقی غالباً
 آهنگ هایش را بوسیله کنیزکان
 خوش الحان به مجالس نشاط و
 با ده گساری خلفای عباسی و نیز
 محافل برمکیان عرضه میکرد .
 وی دریک نو بت از یحیی برمکی ،
 جهت ارائه آهنگ دلکش خود ،
 پنجاه هزار درهم دریافت داشت
 که بول هنگفتی شمرده میشد .

اسحاق موسیقی فرزند ابراهیم
 نیز در موسیقی گوی سبقت را از
 پدرش ربوده بود . او در سال
 ۱۵۰ ه . ق بدنیاء آمد و در سال
 ۲۲۵ ه . ق وفات یافت و از

برمکیان صد ها هزار درهم و
 دینار صله گرفت .

بر اثر تشویق برمکیان ،
 مردم عشق زیاد به موسیقی
 پیدا کردند و حتی می توان
 گفت که خلفای عباسی که تحت

تأثیر فرهنگ خراسان از مین
 قرار گرفته بودند . به خاطر
 به موسیقی و نوازندگان علاقمندی
 نشان دادند که زمینه برای این امر
 مهم فراهم شده بود و کنیزکان
 زیاد و حتی مردها هم در مجالس
 بزم زنان سرشناس دربار راه
 یافته به آواز خوانی می پرداختند .
 در کاخهای رون الرشید بیش از یک
 صد کنیز در فن خوانندگی سر
 آمده بودند . در سرای برمکیان
 بیش از کاخهای خلیفه مجالس
 شادی و سرور و بزم موسیقی
 دایر میشد و هر کدام از آنان
 کنیزان هنر پیشه از خود داشتند .
 دنانیر کنیز یحیی برمکی به قدری
 خوش آواز بود که گاهی خلیفه
 برای شنیدن آوازش بخانه یحیی
 میرفت . در خانه های بزرگان
 خراسانی و عرب نیز به تقلید از
 برمکیان بزمهای موسیقی زنانه
 تشکیل میشد و پریچهره گان
 آوازه های دلنشین خود زنا را
 سرگرم میساختند . توجه به
 موسیقی در عهد برمکیان بدان
 پایه رسید که انجمنهای مناظره
 میان طرفداران موسیقی قدیم
 مانند ابن جهم ، فلیح و یحیی
 برمکی با هواخواهان موسیقی
 صلاح شده یونانی ، تشکیل
 میگرفت . خلفا بر اثر آمیزش
 با خراسانیان تمدن ساده و بی
 پیرایه عرب را بکلی فراموش
 کردند و روح فرهنگ بارور خراسانی
 بر زمین آنها غلبه یافت

وتر قی مو سیقی در عصا
طلا بی اسلام نیز دنیا له نفو ذ
همان آداب و سنن و تمدن سر
زمین بارور و فرهنگ گستر
خراسان بود .

در باره دنا نیز کنیز مینویسند
که این کنیز آوازه خوان و خنیاگر
و موسیقی دان بسیار ماهری بود
که شهر تی یافت . هارون الرشید
چنان اظهار علاقه به دنا نیز می
کرد که زبیده زنش نسبت به
او حسدور زید و بدگمان شد .
هارون غالباً به خانه یحیی بر مکی
میرفت تا آواز دنا نیز را در آنجا
بشنود که زبیده حسد نوزد . یک
بار خلیفه هارون الرشید گردن
بندی را که سی هزار در هزارش
داشت باو بخشید .

هارون کمی بعد از مرگ
یحیی بر مکی دنانیر را احضار
کرد و از او تمنای خواندن کرد
و گفت: «بره مکین بحس اطمینان
نعم خودشان خیانت ورزیدند
واز این حیث در خور مجازات
شدیدی بوده اند و دنا نیز باید
آنها را فرا مو ش کند و باین فکر
باشم که دیگران با اشتیاق ،
صلوات و پاداشهایی باو خواهند
داد که چند برابر بیش از آن خواهد
بود که از صاحب سابق خود در-
یافت میداشته است .»

دنانیر در جواب خلیفه گفت که
او هر چه را دارد از برکت
بر مکین است . حتی افتخار
تقرب بدربار خلیفه را نیز مدیون
به آنهاست و پس از انقراض
آن مردم نیکو کار ، دیگر آواز
نخواهد خواند و گریه صدایش
را قطع کرد . هارون مسرور غلام

خود را احضار کرد و باو گفت آنقدر
دنانیر را شکنجه دهد تا بخواند .
دنانیر ناگزیر عود را بر گرفت
واشک ریزان ، چنان اشعاری را
خواند که قلب خلیفه به رقت آمد و
متأثر شد و دنانیر را مرخص کرد
و بنابر بعضی روایات دنا نیز پیش
از چند ساعتی پس از سقوط
بر مکین زندگی نکرد . (۱)

بنابر پاره ای روایات دیگر دنا نیز
عمر درازی کرد ولی همیشه به
فکر بر مکین بود . عقیل غلام صالح
بن رشید از او تقاضای ازدواج
نمود . دنا نیز که همیشه داغ
بر مکین را بر دل داشت به نا له
ها و تضرع عقیل و وساطت
صالح بن رشید اعتنایی نکرد (۲)

در باره جعفر بر مکی فرزند
یحیی بر مکی گویند فریفته
و موسیقی بود و شخصاً به فن
و موسیقی آگاهی داشت . ابو زکار
اعمی خنیاگر و آواز خوان معروف
از دست پروردگان جعفر بر مکی بود و
چنان به آقای خود ارادت و محبت
میورزید که پس از قبل جعفر
دیگر میل به ادامه حیات خود
نداشت و درخواست کرد تا وی
رانیز که دست پرور ده جعفر
بوده است بکشند .

برا در هارون الرشید
«ابراهیم بن المهدی» که از
دو سمت داران موسیقی بود و
خودش نیز موسیقی می نواخت
(۱) رک . بر مکین ، لو سین
بووا ، ترجمه : عبد الحسین میکده
ص ۷۰-۶۹

(۲) همان اثر در پیش گفته
شده . ص ۷۰

باجعفر بر مکی دوست پسود و
عمواره او را می ستود . بنا بر
روایتی آواز خوان معروف «عرب»
دختر جعفر بر مکی بود و چون
ما در او کنیز کی بود و سو م به
فاطمه ، جعفر نتوانست او را
نگهدارد تا اینکه شخص دیگری به
نام عبد الله (عرب) را تح
آموزش گرفت و این دختر
و موسیقی و خوانندگی را آموخت
و در بغداد مورد توجه عموم قرار
گرفت ، زیرا هم صاحب جمال
بود و هم واجد کمال ، هم شاعره
بود و هم موسیقی دان . (۳)

این بود شمه ای از خدمات
بر مکین که به عالم موسیقی
و هنر آوازه خوانی نمودند و یاد
فرهنگ بارور شان را جاودانه
نیت تاریخ نمودند ، یادشان به
خیر .

اکنون که از آن بزرگواران
یادی می شود ، لازم است ، تا از
و موسیقی آن عهد نیز پیروی به
عمل آید . چه آن موسیقی در
واقع موسیقی اصیل و واقعی
مردم ما ، سرزمین ما و کشور ما
بوده است که هنوز مقامهای آن
میان مردم ما شایع و رایج می باشد .
توجه بدان توجه به موسیقی
واقعی و اصیل کشور ما
بنداشته می شود .

(۳) همان اثر . ص ۹۹-۱۰۰

دنړی مشهور هنري څیره ليو ناردود اوینچی وپیژنی

وايي چي دده مور ده ته د مرگ
 تر شپي پوري نه ده معلومه او نه
 يې هغه ليدلي ده ، نوځكه د ده
 زوكړه رښتيا هم عجيبه ده. د
 داوينچي پلار څه (بروانتو نيو) نوم
 درلود ديتاليا يو شتمن سړی و.
 پر سيمه پر شتمني هغه يوه
 دزالو كا له هم لرله، د داوينچي
 ديمر ندني به لږ كي د هغه
 پيژندو نكي به ډاگه سره ليكي:
 د داوينچي پلار ديوې شيا يسته
 كليوالی ښځې سره زيا ته مينه در
 اودله ددي ليوالی مينه به نتيجه
 كي دده پلار يې له نكاح څخه د
 نا مشروع مينې نه صورت كي
 داوينچي و زين او ه كله چي
 داوينچي پيداشو مور يې خپل
 زوی پلار ته ور كړ او دي له يوه
 كليوال سره واده وكړ له دي كبله
 دده زوكړه عجيبه ده چي خپله مور
 يې نه خپل ژوند كي نه ليدلي او نه
 ور ته معلومه ده.

داوينچي د خپل وخت په يوه
 تيم اشرافي چاپير يال كي را لوي
 او وروزل شو. دا وینچی له
 ورو کوالی نه له ریاضی، انځور
 گری (رسا می)، موسیقی اوداسی
 نورو ښکلو هنرونو سره مينه در.
 اود له ، كله چي ليو نارد پښل

ليو ناردو چي په داوینچی سره مشهور دی په کال ۱۴۵۲ کی داپریل
 دمیاشتي په پنځلسمه نیټه دایتالیا دفلورانس ښار ته ور ځر مه په
 یوه کلی کی چي (دوینچی) نوم یزی پیداشویدی دده زوكړه عجيبه ده:

کلنی ته ور سید پلار یی د د ه د هنری استعداد له کبله هغه دفلورا نس د «وروکیو» د هنرځای ته ور وستلو د هغه ځای هنر مند د داو ینچی هنری روز نه او ز د ه کړه په خپله په غاړه واخیستل ، داوینچی چی په هنری کار و کی طبعی او فطری استعداد در لود ډیر زر دکمال در چی ته ورسید ، دده په برخه کی د «وروکیو» یا دده استاد وایی : ما داو ینچی ته وظیفه ورکړه چی ته به د مسیح د تعمید منظره انځور او رسم کوی داوینچی له څه مودی وروسته په خپله پوهه سره داستا د له خوا ورکړ شوی وظیفه په ډیر ښه شان سره سر ته ور سو له او خپل استاد ته راغی اود مسیح منظره یی هغه ته په ډیر در نښت سره وړاندی کړه . د داوینچی استاد چی دده منظر ی او رسامی ته څیر شو هیښ او حیران پاتی شو ، استاد د خپل شاگرد تابلو ډیره زیاته خو ښه او داور ته جو ته شوه چی د ډیر ارز ښت او کمال وړ ده اودد غی تابلو په لیدو سره یی په زغر ده وو یل چی زما تر رسامی او تابلو څخه دده تابلو ډیر ښایسته اود هنری ارز ښت در لودو نکي ده نو دده داستا دوروکیو په برخه کی دا خبره مشهوره ده چی کله یی د داوینچی تابلو لیده هغه خپلی هغه ټولی انځور کړی تا بلو گانئ ما تی کړی او اوی مجسمه جوړ وو نکسی ، انځور گر ، نقاش او مخترع چی په کیمیا ، هیئت ، ریاضیا تو ، فزیک او فلسفه کی هم د استاد ی او تبحر مقام ته رسیدلی وه . دده دا درجه لهدی وروسته بیښو او کارو څخه چی دده ډیر لیتو ب دپاره په برخه

شول څرگند یزی :

د ده د ژوند پیل د نکی لیکسی چی داو ینچی لا څلویښت کلن نه وو چی د ((سان سگوتو)) صومعی راهبانو له هغه نه په ډیر مهینه داو غوښتل چه د دوی د صومعی له پاره یوه په زړه پوری تابلو جوړه او انځور کړی . داوینچی چی دپاڅه استعداد او هنر خاوند وو د هغو دپاره د خپل هنر په زور دا سسی یوه تابلو چی ((مغان د عبادت)) یی نوم و جوړه کړه اودغی تابلو د هندسی اصولو سره بشپړ تطابق در لود ، د ده داتابلو د صومعی دراهبانو ډیره خوښه شوه . له ۱۴۸۲ نه وروسته لیوناردو ((میلان)) ته ولاړ ، په میلان کی یی ددغه وخت د نایب السطنه «لودو» یکو» په دربار کی دزیاتو فعالیتونو په درلودلو سره د تفریحی نندارو (نمایشنامو) په جوړولو او ترتیب د دربار دښځو او معشوقو د کالیو ددولو په ټاکلو کی یی زیاته هڅه ایستله ، دا شان ده د دربار گانئ او نقشی انځورولی . پر دغو بهرینوالو باندی ښایسته تابلو گانو برسیره داو ینچی د بو ټیو په پیژندلو کی اوی لاس در لود ، نه طبی بوقی ډیر ښه تشخیص کړی وو او په ښه شان سره یی پیژندل ، ده په فلورانس کی له څو طبیبانو سره ولیدل د هغو په مرسته یی داناتو می په برخه کی ډیری په زړه پوری څیړنی سر ته ورسولی ، ده دزیاتو معلوماتو تر لاسه کولو دپاره په عملی تجربه لاس پوری کړدا په دی مفهوم چی دی بهد خپلی تجربی له پاره دشیی له خوا روغتونو نو ته تلو

او په روغتونو کی به یی دمړیو په ځانگړیو کوټو کی دمړیو په مړو وجود ونو باندی د خپلی تجربی دپاره یو لړ مشاهدی تر سره کولی اود هغو اجساد به یی تشریح کول . ده بدی وسیله سره ده یو درکونو ، شراینو ، وریدونو او اندامونو په باب خپل معلومات په دی برخه کی بشپړول .

پر دغه کار برسیره دی ته د مارغانو الوتنی ډیر خوندور کاوه داخوند څکه ده ته پیدا شوی وو چی دی یو کار ته متوجه او څیر شوی و ، هغه دا چی دمرغانو دالو تنی تر څنگ دی بدی تخیل کی غرنی سوری وه چی دغسی یو ماشین جوړ او اختراع کړی چی د هغه په مرسته انسان وکولای شی ، د مارغانو په شان هوا ته والوزی ... داو ینچی بی له ښکه یو ستر محس مند وکومی د ((باکری)) او تیرو تابلو گانئ چی تر اوسه پوری دلمن او پاریس په ملی موزیمونو کی په زیات در نښت او احترام سره ساتل کیزی دا د ده له خورا سترو او نه ورکیدونکو شمېکارونو څخه شمیرل کیزی ، داو ینچی دغه تابلو گانئ هغه وخت په بشپړه توگه سرته رسولی وی چی په میلان کی یی استوگنه در لود له او خپل هنری ژوند یی په هسکه پای ته ورساوه . کوم څه چی د داو ینچی شهرت ته نړیواله سوبه او جت کړ د ده هغه شمېکار ونه وو چی تر اوسه نړیوال نوم لری هغه د ((ماشام عذراریمه ورو کی او عیسی . ښت آن او مونالیزا)) نومیزی .

دداو ینچی تر ټولو مشهوره تابلو چی نوره دری کاله یی کار

پری کړی «مو تالیر» ده، د داوینچی ددغی تابلو په پاره کې د اسپی نظرو جوړ لری: مو نا لیزا «ما دوو نا الیزا بڼه» ((فرا نجسکو د ل - جیو کو ندو) در یمه نکاح کسری بنځه وه، ددی په برخه کې یو نظر داسمې وه چې په ۱۵۱۲ کال کې د مدیره هیات دغې په توگه وټاکل شې، نو موری به داوینچی د خپل کار د درېو کالو په موده کې هر ورځ د خپل کار ځای ته ور غوښتله اود هغې د ښا یسته ځمکې له مخې به یې د هغې عکس اوانځور د خپل ټول استعداد او هنري ټیوځ په کار اچولو سره کاږه، دده هغې ځمکې ته دوه شا عر او لیکوال له نظره لیدل ده به د هغې دښندو نار او رموز ته به ډیره څیر کېسه. هه کتل څو چې د هغې دښندواله څرکاتو نه د هغې دڅیری داسې په غمجن حالت رسم کړی چې دوه غمجنه مور د احساساتو په پشان وو.

ددی کار له پاره لیدو نار دوخپل ځای نه دسار او مو سمیقي هیرمندان ورغوښتل او هغو ته یې و یسل

داسمې سازو نه وکړی چې ول ترا ژیک او غمجن وی پدی وخت کې «الیزا بڼه» یو زوی هم مـسـر شوی و، له دی کبله د هغه څیره غمجنه او خواشیننه وه، کله به چې دیو غمجن ساز په غږو لو سره ددی احساسات تجر یك شو ل اوڅپکان به ور ته پیدا شو نو پدغه شېبه کې به داوینچی د هغې د څیرې د عکس په رسمو لو پیل کاوه، پدی کوشنېش او هڅه سره داوینچی د درې کالو بازرو ور څو په موده کې دو مړه وکولای شول چې د هغې یوه ښکلې تابلو جوړه کړی، دده تابلو له هغه وخت نه تراوسه پورې سازي نه لری، ددغسې تابلو په ایستلو کې په رښتیا

سره داوینچی زیات هنري ارزښت او استعداد پرځای کړی دی، دا په دی مفهوم کوم مو سکې (مو سکا) چې د هغې په شنلو کې بر یښی دو مړه کیفیت یې د هغې تابلو ته ور ښکلی دی چې دی هنري استعداد داسمې زوی او خلا قیت مقام ته رسو لی اودده ځای او مقام

تراوسه په نړی کې په هماغه بڼه سره نه دی ډک شوی. دلیو ناردو داوینچی په برخه کې (جوړ جیو واسبازی) په خپل یوه اثر کې چې د «نقاشانو دژوند» په شرحه «نو مین ی داسې لیکلی دی: داوینچی دعلم اوپوهې تېری و، دی دطبیعت داسرا رو څپرو نکي و هغه پوه او عالم وو چې په طبیعي فلسفه پوه، د طبیعي پو ټیو په خوا صو، دآسمانی اجرا مو اود سیوون می او لمر په مدارو نو اوحر کاتو باندې ډیر ښه پوهیده، داوینچی چې په ۱۵۱۹ کال کې له دی لا لپا ندی نړی نه سترگی پټې کړی ور سره دده په زرگونو لیکلې پاڼې او یاد دښتو نه هم خاوری شول، دده آثار په ۱۹۶۴ کې دفرا نسو ی متخصصینو له خوا څرگند او تر مطالعې لاندې و نیول شول.

ماخذ:

- ۱- دنړی تاریخ
- ۲- دتمدن تاریخ

وبی او تنها نخواهیم بود

هر کسی کو دور ماند از اصل خویش باز جوید روزگار و صل خویش

استاد سر آهنگ یکی از اشعار بیدل (رح) را برای مددی مدیر عمومی موسیقی رادیو افغانستان تفسیر میکنند .

همه آمدگان در صف روندگان
در انتظار نو بت اند، آنچه مایه
تسلی خاطر ماو همه دوستانو
شیفتگان او ست اینست که ما بی
او تنها نخواهیم ماند. جهان
عمر موسیقی مابه صحرائی
خلوت و خاموشی چهره عوض
نخواهد کرد.

سرود های استاد فقید در دره
ما، کوهها، کوچه ها، باغها و
بادی های خرم و سرسبز حال
آینده وطن ما طنین خواهد افکند.
سازگردان او جوانان با استعداد و
اشق هنرهای مردمی، شمع

مجله هنر ارگان اتحادیه
هنرمندان جمهوری دموکراتیک
افغانستان از دست رفتن این
عضو پر افتخار شورای مرکزی
اتحادیه را که مرحوم سر تاج
موسیقی سخت به آینده شگوفان
آن و بهبود وضع هنرمندان رنج
دیده کشور ازین طریق، اعتقاد
داشت. با اندوهی بزرگ
احساس می کنند و مقام
والای او را در صف خدمتگزاران
صدیق مردم ما، هنر دوستان
هنرمندان خالی می یابد.

اما راهی که استاد رفت را
همه از خاکبر خاستگان است،

بزرگمردی و راسته، دل به
عشق سپرده و از راه خرابات
به مناجات پیوسته را دو هفت
روزی پیش در شهدای صالحین
به آغوش مادر جاودانه اش
(خاله) سپردیم. سرانجام استاد
درویش مشرب ماسر آهنگ
نیز چون سرانجام همه زند
جانش بود و ناگزیر به اصل
خود برگشت بدینسان برای
همیشه رنج جاودانه دوری از
هستی بزرگش پایان گرفت ولی
در ظاهر، کارنامه های بی حساب
او درجهان هنر موسیقی و تلاش
بیش از نیم قرن او درین ساحت
بی کران که با فرازو نشیب ها،
شیرینی ها و تلخی ها شادی
ها و محرومیت ها همراه بود به
نقطه انجام رسید.

سیاسی نهایت مردم ما، ارادت
مندان او، شاگردانش و حزب و
دولت انقلابی ما چنانچه سزاوار
مقام او بود در لباس اشک و آه و
بدرقه را هشی که کاروانی از سوار
و پیاده را تشکیل میداد، تبارز
یافت. بدرقه عظیم، بی بدیل و بی
سابقه، چون کارهای پر از چو
بی نظیر خود استاد. روانش
شاد.

- هنر -

هنری را که استاد مرحوم از محدوده در بار شاہی به میان توده های مردم کشیده و در خدمت آنان قرار داده بود، فرستاد. خا موشی نخواهند داد. ماشا هه ظمهور صاحب قرانهای هنری بی شماری خواهیم شد که از چشمه زلال هنر استاد مرحوم سرآهنگ قطره های جریحه هانوشیده اند و ما راتنها نخواهند گذاشت. آری اینک ظاهر تلخ حادثه را از هنر استاد مرحوم دور نگه داشته است و لی قلبهای مابا او و پژواک نواهای طرب انگیز جهانشمول او در گوش جان مسالیا نمتما دی زندگی خواهد کرد.

پس چه بهتر که برای شناسایی باکار و پیکار او در ساحتها انکشاف موسیقی کلاسیک و موسیقی ملی لحظاتی اندک روی زندگی نامه او توقف کنیم:

مرحوم استاد محمد حسین سر آهنگ فرزندان مرحوم استاد

غلام حسین در سال ۱۳۰۲ ه. ش در کوچه خواجه خورده واقع گذر خرابات شهر کابل بدنی آمده بود.

در شانزده سالگی قبل از آنکه تعلیمات ابتدایی را به پایان ببرد، از جانب پدرش برای کسب دانش عالی موسیقی به هند فرستاده شد. در آنجا سالیان مدیدی در خدمت استاد عاشق علی خان به کار و آموزش پرداخت، بعد بوطن مالوف برگشت و تا ختم زندگی در خدمت مردم و بخصوص اهل ذوق و هنر بود.

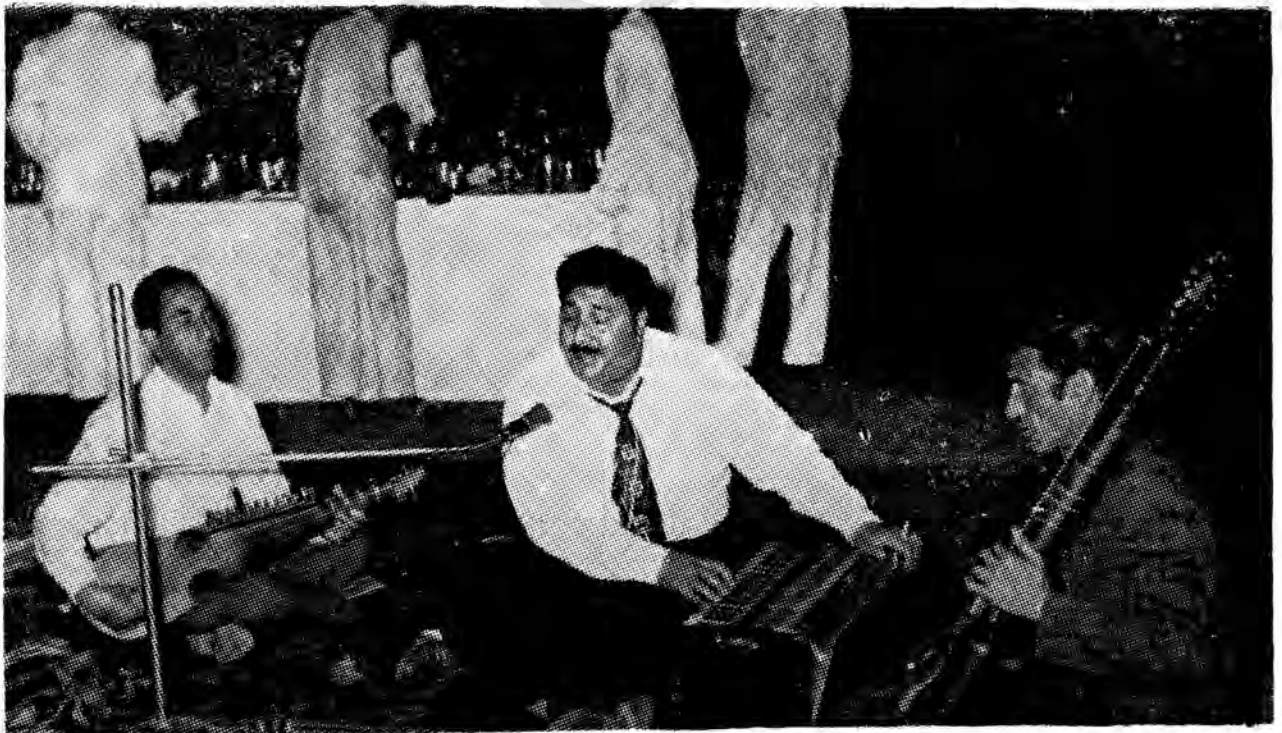
در سال ۱۳۲۹ از طرف ریاست مستقل مطبوعات وقت به لقب استاد مفتخر شد و چندی بعد هم هنر دوستان به سر آهنگ معروض کردند.

مرحوم سر آهنگ مسافرت های متعددی به هندو پاکستان و اتحاد شوروی داشت و در هر بار با کسب القاب و افتخارات بیشتر در ساحت هنر موسیقی کلاسیک،

بوطن برگشت که ما ستر، داکتر پرو فیسر، سر تاج موسیقی، کوه بلند موسیقی و بای موسیقی از آنجمله اند.

استاد سر آهنگ به علاوه انقلاب عالی هنری بیش از بیست سال تلاش و نقره نیز از کنفرانس های موسیقی بدست آورده بود.

مرحوم سر آهنگ در سال ۱۳۶۰ هنگامی که عازم شرکت در کنفرانس موسیقی بنگلور بود، در بمبئی هند معروض به حمله قلبی گردید. مدتی به اثر تو صیه وزارت اطلاعات و کلتور که متکفل معالجه او گردید، در آنجا تحت تدای قرار گرفت. اوایل جو زای ۱۳۶۱ دوباره دچار حمله قلبی گردید و علی الرغم همه غمگساری ها که از جانب حزب، دولت، اطباء و دوستان بر او بذل شد، شانه نهم جو زای ۱۳۶۱ به عمر شصت سالگی راه جهان دیگر اختیار کرد. قالو انا لله و انا الیه راجعون خدایش بیا مرزد.

گوشه یکی از کنسرت های بی شمار استاد سر آهنگ در هند، سر زمین ساز و آواز

دغم توفان

ونړېده غر د هنر پور ته شو توفان د غم
ولې زېده ځمکه گڼه ټيټ سو لو آسمان د غم
نشوم پوه له کومه سو دا هسي رنگ فرمان د غم
زېږو نه سول زخمی تولى له ستر گوسول باران د غم
يوې وور له مونږه نه زمونږ دزمانې استاد
زمونږ د موسيقي دهرې مستي ترانې استاد
***

تيري کړل کلو نه دهنر په لاسان کي ډير
وچغيد بلبل غوندي د سرو گلوبستان کي ډير
ستوري دهنر شو د آواز په لوړ آسمان کي ډير
داسي هنر ندي چا ليدلي په انسان کي ډير
گرهي ترانې لري نغمې لري اتل غوندي
زوري دهنر گوره قدرت لري اتل غوندي
***

نسي هيريدي د زمانې په زړه کي کور لري
نسي غليدي د موسيقي په زړه کي شور لري
سيند د موسيقي دي توفانونه لري زور لري
تود لري نغري د هنر بل پکي سور اور لري
دا بچي به ساتي خرابات دزمانې زړه کي
هسي چي نيسي ساتي مستي نه خمخاني زړه کي

داستاد په یاد

استاد سر آهنگ ندي مړ ژوندي دي

استاد سرآهنگ خپل کورکي تل
مطالعه کوله

سره پيا لى کړي نگو لى او کله به
پي دخرابات له خراباتيانو سره د
مو سيقى او غږ په عا لى تخيل کي
مستغرق خراباتيان و يښول .

استاد به هروخت ، دهر چا په
حال اود مو سيقى په مقام برا بر
زړه وړو نکي فر ياد دزړو نو ، د
آسمان تر شنه کمانى چتر لا ندى
جگاوه او دجذب محشر به يى پسه
هرو انگازو کي جوړاوه .

هو کي !دمو سيقى نه خبرى کوو
او که په مو سيقى کي دشعرا و
غزل له انتخاب څخه او که په
کلياتو کي له دى فن څخه څه ويل
وشي پر ته له کوم شک او تر ديد

اوپلو شو نه يى د مو سيقى د
بلا سيقى مو سيقى ډيرى پتې
خواو ي او تن گوټو نه رها شول ،
داستورى استادو هو کي استاد...
ده دخپل هنرى خو خنده او
متجسس هنرى استعداد له مخى
و سيقى ته هم خلا ور کړه او
هم ښکلا هم يى صفا ور کړه هم
يى بقا...

هو کي !استاد د مو سيقى
په دا لوى او پراخ ميدان کي ،
زده کړه ايز او ښوونيز سخت
نا مو نه او چت کړل ، هو کي
او چت گا مو نه ، قلندر ي گا مونه
متين او متيقن گامونه ، هلى ځلى
يى و کړى ، په خپله يى زده کړل
او نورو ته يى ور زده کړل او
ومره ښايست لرى داوول تگلاره
... هو ! استاد دتصوف او عرفان ،
عشق او محبت ، وطن او وطن دوستي
احساس او درد ، مينى او عا طفى
مزي په مو سيقى کي وغږ ول هم
يى رنگ ور کي او هم شر ننگ.

هم د مو سيقى په حال پو هیده
او هم په قال ، هم يى په کمال
پو هیده او هم په جمال کله به يى
دعرفان معاريف په خپلو مستو
نغو نازول او کله به يى دخانقاه
پيران ناخول کله به يى په خپله
مو سيقى يابه بله وينا په خپل
زړه وړو نکي غږ کي له مستانو

دموسيقى فن زمو ږ په لر غو نى
هيواد افغانستان کي دنور و لر -
غو نو او ځنډ منو هنرو نو په څير
زښت زيات عمر لرى . ها دچا خبره
ديما له وخته څخه يى رانيو لى تر
ننه ، اود «بارېد» له زما نى څخه تر
او سه پورى ... داپروسه ادا مه
لرى اود تاريخ په بهير کي ډير و
مو سيقى پو ها نو او مو سيقى
غږوو نکو ، هنرى څيپ نى ، او
سپيږ نى کړى دى ، په هرصورت
زه دلته دمو سيقى د هنر په
تاريخي څر نگوا لى خبرى نه لرم
ولى يواز ي غوايم په لر زيد لى قلم
او لويدي لى ستو نى او وير جن زړه
داستاد په باب څه وليکم ، هو کي .
داستاد په باب ، داستاد محمد حسين
سر آهنگ په ياد ، دمو سيقى دبابا
په ياد ، د مو سيقى د لوى ميدان
دغښتلي پهلوان په ياد اودموسيقى
دشنه ځنگله دشنه زمرى په ياد ،
ياپه بله وينا دخرابات ډير په باب
... څه وليکم اوڅه و گڼم ښه
هم دده په باب خبرى کول ما
غو ندى سپرى ته دا سى ښکاري
چي خرف دگو هر نه وگړى...

ننه پڼځو س کا له مخکى
دخرابات د مو سيقى په آسمان
کي ، يو ستورى وځليد ، هو کي
ستورى وځليد ښه وځليد او رو ن
شو او هسى وځليده چي له رها

څخه استاد مو تر ستر گو کيږي
دمو سيقی لوی استاد ، دا خبر موږ
کوو د هند دنيا يی کوی (دچندیکر
پو هنتون يی کوی، کلکنه دآله آباد
مر کزی پو هنتون د هلی يی کوی)
اود مو سيقی تر یوال غږ يی
کوی.

هنر او هنر مند د فز یکسې
متداول هنری تو جیه له مخی یو
له بله سره نه شلیدو نکي اې يکی
لری څو چی هنر وی او هنر مند
وی د هنر ښکلاوی او پایښت ،
بقاوی او ښایست ... څکه هنر
لوړ تیا مومی او هنر مند مر گت
نه لری او تل ژوندی دی. نه یی دزمانی
صبر هیرو ی شی او نه یی دتشیان
قبر . احساس او عواطف له پامه
غورځوی نه شی اودنسیان او
هیرونی شمال یی ښووی نشی .
دهر چا په زړه کی، په احساس کی
اود هر چا په ادا کی څا نته کور
پیدا کوی او شور ، خپل هنری
پایښت او ښایست ته د هنری
خوځنده پدیدې په څیر تلښت ، او
همیشه توب ور کوی.

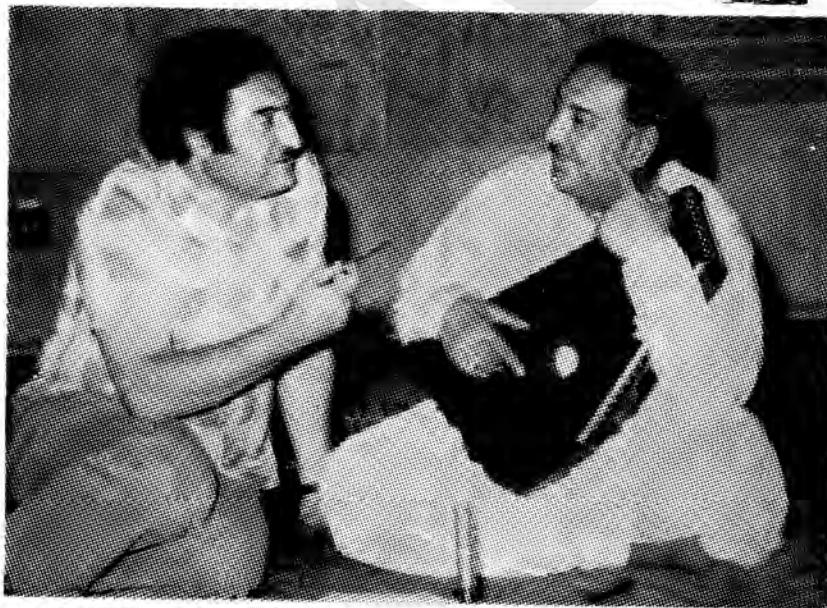
په هر صورت استاد دمو سيقی
په پراخی نړی کی کلکی منډی
وکړی او په نه ستر ی کیدو نکو
هلوځلو سره بابا شو ، هو کی د
مو سيقی بابا، ډاکتر ، پروفیسور،
لوړ غر، اود مو سيقی زمري شو...
او دتل له پاره یی داویاږ و گاته
که په کوز ه خواکی رحمن بابا، بابا
شو او خو شحال خټک د توری او
قلم په زور بابا شو نو په بره خوا
کی زمونږ استاد بابا شو ، دمو سيقی
بابا ... ریښتینی هنر هنر منده
که وغواړی او که و نه غواړی
شهرت ور کوی هو کی حقیقی
شهرت تاریخی شهرت ملی او
بین المللی شهرت ... نه لڼوړځنی

او کاذب شهرت ، درینستو نسی
هنر مند او کاذب هنر مند د ډیرو
توپيرو نو اوفر قونو تر منځ یو لوی
توپیر دادی چی ریښتو نسی
هنر مند ، متعهد او اصالت من
هنر مند نه مری ، ژوند گټی او بقا،
حسن گټی او ښکلا . ولی کاذب
هنر مند د عمر لڼو ښت اوفنا...

هو کی! زموږ استاد خپل
حسین هنر ته ښکلا ییز پڅښت
ور کی. ده به هره چا شنې داسی
اورو له چی ته وا د عشق او محبت
په اور کی یو پوخ شوی زړه -
وړو نکي فریاد او ریدل کيږی .
استاد پدی لپار کی ډیری لوړی او
زوری ولیدلی له کږ لیچو نو او
پیچو مو څخه تیر شو ، هو کی
له هر پیچو می او هر کږ لیچسې
څخه د خپل ذاتی اوڅنی هنری
ستعداد په اساس دشنه زمری
په څیر او چت شو.

وایی چی انسان مین کيږی او
هر مین څا نته یو محبوب غور ه

کوی دچا محبوب صمدوی اود چا
صنم ، دچا کعبه وی دچا بتخانه ،
ولی د استاد محبوبا مو سيقی وه
هو کی! دی په مو سيقی مین وو .
او په دا خپلی محبوب بی ژوندی و ،
بیا هم و یل شوی چی مینه او رده
ما سوی له محبوب بی نور ټول شیان
دمین تر ستر گو ورکيږی یعنی
یواز ی محبوبا پاتی کيږی اونور
ټول محو دی استاد ته هم د
مو سيقی همغسې محبوب باو ه چی
ماسوی ور ته له مو سيقی پرته نور
څه نهو موسیقې هم دده غایه وه او
هم محبوبا هم تر مو سيقی جاريده
او هم په مو سيقی نازیده ده .
هنر افغانی هنر وو ، انسانی هنر
او کلیاتو کی جها نی هنر او دا په
وطن مین استاد ، دپلار وطنی ملی
جبهی غړی اود هنر مندا نو د
اتحاد یی د مرکز شو را غړی
بالا خره له دنيا نه سترگی پټی
کړی ، رباب غلی شو او شاباز
ولوید او موسیقې غمجنه شوه.

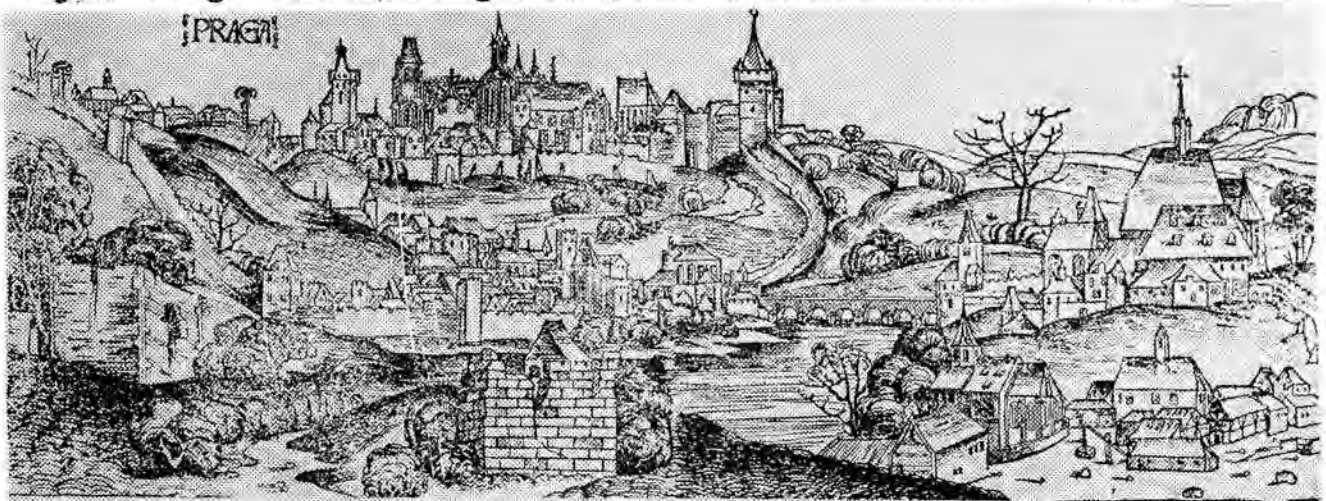
استاد سر آهنگ دراپو افغانستان دمو سيقی دلو ی مدیر پو ښتونه
خواب وایی .

پراگ یا شهر طلایی

قوم پری مسل ها حکمروائی را بدست گرفتند . پری مسل ها پیرو مذهب عیسوی بودند و در سال ۸۹۰ میلادی کلیسایی پانه ماری را بنیان گذاری کردند . بعدا در اطراف شهر کو چك حصار بلندی اعمار گردید تا مرکز تجارتي جدید التشکیل در پناه آن نگهداری گردد و از جانب دیگر مرکز و حدت چك ها که تازه روح سیاسی بران دمیده بود ، از حملات خارجی ها در امان بماند . چنانچه ابراهیم ابن یعقوب که از بازرگانان مسلمان هسپانیه بود در تعریف ازین شهر مینویسد که شهر کوچک پراگ با دیوار هائی از مواد ساختمانی سنگ و چونه

عصر پالیولیت جدید ، در تمام نقاط و ارتفاعات تپه هائی شهر امروزی پراگ مردم زندگي داشتند . از طرف دیگر اعمار مسکن و امرار حیات در یمن منطقه تعداد زیاد کاروان های تجارتی را بخود جلب نمود . زیرا انها در دو جناح دریای لئا و بازار خوب تجارتی را بشا شرایط گسترش و رونق آن احساس و خرگاه هائی را برای فروش امتعه تجارتی خویش برپا کردند که بعدا منجیث يك مرکز تجارتی عرض اندام کرد . در قرن (۶) میلادی این سرزمین توسط سلاو ها اداره میشد در قرن ۹ میلادی در بین انها طایفه چك به سرکردگی

در این نوشته سعی بعمل آمده است تا بصورت کوتاه و جامع یکی از قدیم ترین شهر های اروپا به هنر دوستان معرفی گردد انتخاب من از شهر پراگ منجیث نمونه برای آن بود که این شهر تاریخی مرکز و حدت فکر و عمل در تمام امور اجتماعی و کلتوری بوده و برای ارزیابی دوره های مختلف ساختمان این کشور مثال برای زنده شده میتوانند . اولین علامت بود و باش و زندگی انسانها در ساحه امروزی شهر پراگ طبق نظریات و کشفیات باستان شناسان از دوره تراش سنگ وانمود گردیده است . در

پانورامای شهر پراگ با نموداری از قلاع قدیمی و برجهای زیبای آن

اعمار گردیده و به شهر قدرت استحکام بخشیده است .

در قرن ۱۱ و ۱۲ میلادی این شهر جدید التا سیس رونق بهتر می یابند . ساختمان های اعمار شده از چوب و گل و یران گردیده و با استفاده از مواد تعمیراتی بهتر یعنی سنگ و چونه بنا های محکمتر و بهتر به شیوه مهندسی رومان ساخته میشود .

در قرن ۱۳ میلادی برای آبا دانی شهر پراگ در چوکات قانون اساسی یک پرو گرام ثابته و روشن شهری طرح گردیده تا با رعایت و ظایف وقوانین مختلفه وضع شده شهری ، مردم زندگی بازرگانی و کلتوری مرفه تری را دنبال نمایند . در حصار شهر دروازه های بزرگ دارای برج های با شکوه علاوه گردیده و به ترتیب یک ناحیه دیگر باداشتن مرکز تجارتی بزرگتر و فراختر بنیان گذاری شد . در دریای ولتا و اسدی اعمار گردید تا اهالی پراگ از شر سیلابهای مدهش و ناگهانی نجات یابند . اعمار خانه های فامیلی شکل بهتری بخود گرفت .

این قوانین گسترده شهری شهر پراگ را به سبک جدید آن زمان که بنام گوتیک مشهور است رهبری نمود . در سال ۱۲۳۰ ناحیه دیگر عرض اندام نمود که امروز بنام ستاری مویه ستو (شهر کهنه) یاد میگردد . افتخار نام شهر بزرگ گوتیک را پراگ در زمان چهارلس چهارم بدست آورد . چارلس چهارم در دوره ۳۲ سال حکمرانی خویش از سال ۱۳۴۶ الی ۱۳۷۸ میلادی توانست شهر

هنر-

پراگ امروزی با ساختمانهای مدرن رهایشی و بازرگانی

پراگ را به اندازه گسترش دهد که مقام شهر چهارم را از نگاه بزرگی در جهان و مقام شهر اول را از نگاه حجم ساختمان در اروپا کسب نماید.

کا تدرال سنت ویت پو- هنتون چارلس و پل چارلس که یکی از قدیم ترین پل های سنگی جهان است، بنیان گذاری شدو سا ختمان شهر جدید آن زمان پراگ را که نووئی مه یه ستو نام دارد، سبب گردید در زمان وی ساختمان صومعه و کلیسا های بزرگ براه افتاد که البته از عرق ریزی و خود گذری های مرد توانا و چیره دست مهند- س و مجسمه ساز پتر پالر با ید نام برد.

در زمان هو سیت ها جلو تمام این پیشرفت های سر سام آور ساختمانی گرفته شده و بنابر منازعه سیاسی و مذهبی، اقتصاد منسجم مختل میگردد. البته بعدا ز تحکیم مناسبات اقتصادی چهره گو تیک، پراگ با سرمایه گذاری جدید بالا گرفت و ساختمان قصر پراگ که برای يك مدت معطل شده بود، در قدم اول براه انداخته میشود.

در سال های ۱۴۸۰ - ۱۵۱۰ مهندس دربار بنام بندیکت رایت در ساختمان بزرگترین هال قرون وسطی پراگ بنام ولاد - سلاو سکی مبادرت میورزد. بالاخره بعد از سال ۱۵۲۰ در زمان ها بسبورگ ها (فرد - ینا ند اول) پراگ دستخوش يك بحران سیاسی گردید و بالاثر مقام اول به روش رنسانس داده شد. در این عصر قصر با-

ستانی شاهي بنام کراوو سکی لیتو هرادک توسط معمار ایتا- لوی بنام پاو لادیل استلی اعمار گردید.

بعد از حریق قصر پراگ و مالا ستره ناکه در سال ۱۵۴۱ بوقوع پیوست مردم با احساسات نهایت گرم ساختمان در اعمار این ناحیه پرداختند.

اوج ترقی روش ساختمانی عصر رنسانس در زمان رودلف دوم بود که در قصر پراگ چندین هال دیگر بنا گردید. در این دوره که دوره شکوفانی نامیده میشود در پراگ تعداد بیشمار معماران - نقاشان - صنعتگران - منجمان و کیمیا دانان گرد آمده بودند. بعد از بین رفتن رودلف

در سال ۱۶۲۰ و با - بوجود آمدن فردیناند دوم که به شکست چک ها انجامید، شهر پراگ را يك بحران عظیم اقتصادی دامگیر شد.

دوره شکوفائی و دوره مقام اول کلتوری آن در اروپا ختم گردید پراگ اسم پایتخت را از دست داده منحصرا يك ایالت عرض و جود نمود.

در حوالی سال ۱۷۰۰ نسل جدید معماران و تعلیم یافته - گان رشته ساختمان آمد. نسلیکه از آغاز در نظر داشت نسبت به کمیت کیفیت را بالا ببرد. چنانچه با ساختمان قصر ها و کلیسا های بزرگ فرضیه خویش را جامه عمل پوشانیدند. از مهندسين مشهور آن زمان دنزی هو - فروماتی بودند.

از ساختمانهای عصر سنت نیکو لاس و شترن بر سکی که

نمایندگی از عصر باروک پراگ مینماید، میتوان نامبرد. در این دوره نه تنها در ساحه ساختمان توجه کامل مبذول گردید بلکه مجسمه سازی نیز اوج گرفت و بسیاری از مجسمه های پابر جای پل چارلس که در ده جناح آن موقعیت دارند، از همان زمان میباشند. علاوه بران حکاکی شیشه نمایانگر قدرت و خلاقیت مردم چک در این هنر گردید.

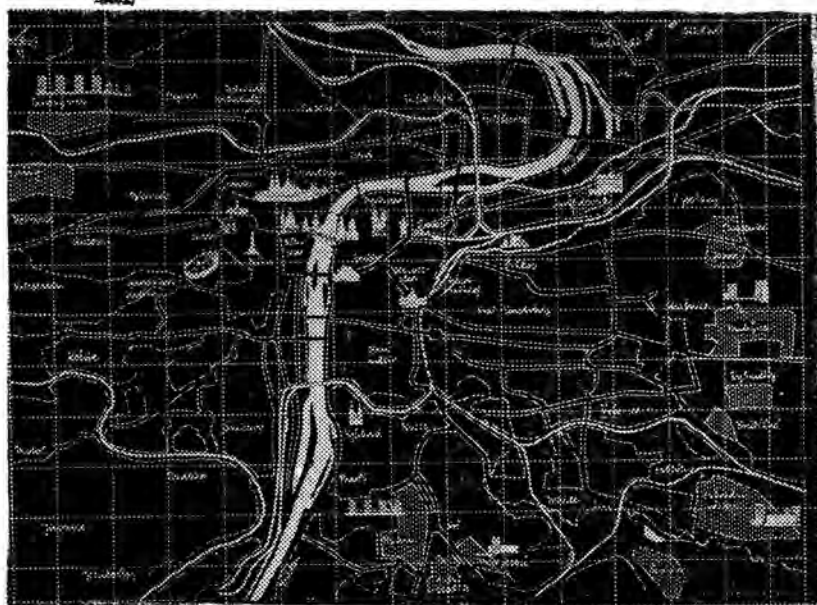
روش ساختمانی روکو کو در نیمه قرن ۱۸ فورم و اندازه ساختمان را از نگاه تناسب خورد تر ساخت و روی هم رفته يك روش زود گذر بود.

بابو جود آمدن دوره دیگر که بنام کلاسیسیزم یاد میشود شکل و فورم آثار معماری ساده تر تبارز نمود در نیمه قرن ۱۹ نواحی جدید بنام سمی خوف و کارلین به شهر پراگ ملحق گردید.

اصلا سطح کلتوری پراگ بعدا از ظفر سیاسی و ملی چک ها در اواسط قرن ۱۹ اوج میگیرد.

انجمن های ملی و دولتی به تعمیر و ساختمان ضرورت احساس میکنند. امکانات و شرایط مساعد ساختمانی را مهندسين نسل جدید از قبیل اولمنز تیک و سخولز مهیامیساژند

تیا تر ملی پراگ بنام نارو- دنی دیواد لرو تعمیر امر وزی کار های دل انکیزو با شکوه موزیم ملی ارت و غیره از یساد کار های دل انکیزو با شکوه این عصر است که بعدا با اثر تلاشهای مهندسين مشهور با سمیان کو تیراسبک مهندسی

پلان عمومی عمران مجدد شهر پراگ

داد که در چکو سلواکیا تو جه خاص در پرو گرام خانه سازی بمذول میگرد چنانچه از سال ۱۹۴۶ الی ۱۹۸۰ که سی و پنج سال را احتوا می نماید زیا ده از ۷ / ۲ میلیون خانه جدیدا اعمار گردیده است که در آن بیست و شش از نصف نفوس چکو سلواکیا فعالا سکونت دارند . و طبق پلان مطروحه این رقم بزودی قوس صعودی خویش را خواهد پیمود .

تذکر باید داد که امروز پراگ از نگاه ساختمانهای ادوار گذشته مورد دلچسپی خاص جهان نیان و خاصه جهان نگر دان قرار گرفته و سالانه یکتعداد زیاد تور یست ها از سراسر جهان برای دیدن این شهر زیبا و افسانوی می آیند و البته نه تنها از یادگارهای تاریخی این شهر انگشت تعجب میگزیند بلکه ساختمانهای جدید نیز آنها را به حیرت و امیدارد .

سازی ها آغاز ویلا نهایی سا - ختمانی با شکل علمی ترو بهتر با ساس غایه و هدف و با استفاده از تکنولوژی جدید سا ختمانی عملی گردید .

مفکوره آینده نگری و پلان سازی جدید همین این واقعیت است که شهر پراگ بانو سازی هایش هیچگاه دور از ادوار گذشته یعنی ادوار یکه با سا - ختما نهایی با شکوه و دل انگیز خود هسته تاریخی شهر پراگ را زیبایی خاص و ممتاز بخشیده است ، نخواهد ماند .

از عرصه چند سال با ینطرف در پهلوی ساختمانهای جدید خاص مهندس سسی و مد رن که با ظرافت و معماری اعمار میگردد پرو - گرام مترو سازی ، راه های ترا نسپورت زیر زمینی پراگ که یکی از اهداف پر ارزش دولت چکو سلواکیا است ، سرعت سر سام اوری جلو میرود .

از انجا ئیکه پراگم خانه سازی در تمام جهان یک مشکل عمده محسوب میشود باید تذکر

مدرن برام انداخته شد اما پابندی به رسم و رواج و عقیده موروثی و محافظه کاری بعضی از کارشناسان ساختمانی و مهندسین باعث گردید که نفوذ مطابق اید یالوژی نوین را سد شده و پرو گرام تحقق بخشیدن انرا به تعویق اندازد . بالا تر بیست سال دیگر ، مفکوره های نوین و قدیم در حال زدو خورد و مختلط باقی ماندند تا اینکه در سال های ۱۹۲۰ و ۱۹۳۰ با وجود آمدن جمهوریت مستقل چکو سلواکیا که در ۱۹۱۸ صو - رت گرفت ، شهر پراگ موقعیت خویش را منحصرا پایتخت رسما باز یافت و هو فقیه تیوری جدید یعنی پاک و روشن فکشنا - لیزم (تیوری تابع مقرارت یا تنظیم و ترتیب) در اثر جدو - جهد مهندسین نسل جوان و مترقی پیریزی شد .

سا ختمان های بعدی پراگ از نگاه هنر معماری شکل دلخواه تری بخود اختیار کرد . هنوز این آفتاب طلوع کرده نور خود را به اعماق پراگ پخش نکرده بود که جنگ نا بهنگام عمومی دوم در گرفت و کشور چکو سلواکیا نظر به موقعیت خاص خویش به صحنه جنگ کشانیده شد . مگر برای اینکه شهر طلائی پراگ به خاک و خون کشیده نشود دولت چکو سلواکیا از مقاومت و پایداری در جنگ دست کشید و در ختم جنگ عمومی دوم که مردم این بوم و بر اداره آینده مملکت خویش را بدست گرفتند ، عشق شهر پراگ در قلوب مردم چکو سلواکیا عمیق تر و فزونی تر گردید . با اثر زحمات و مساعی خستگی ناپذیر مردم هنر پرور آن نو

هنر هفت قلم

یا هفت خط اسلام در افغانستان

حاوی دو رسم الخط یونانی و آرمی که از قندهار از دوره ای امپراتوری آشوکا بدست آمده و کتابهای ولایت ننگرهار و لغمان و ظروف سفالین اوار قبل تاریخ مزین با خطوط و نقوش اشکال هندسی که از خاکریز قندهار کشف گردیده و ظروف برنجی دارای صنایع خطاطی و نقاشی که از غزنه به دست آمده، یکایک از سوابق ممتد هنر خط و خوشنویسی و نقاشی، این مهد مدنیتهای قدیم حکایت میکنند و ثابت می دارند که گنجینه های آثار قلم را از بسیار زمانه ها پارت داشتیم. تاگردانیدیم آن قوه معنوی را در راه آموزش و پرورش خطوط اسلامی.

چون صنایع زیبای قلم پیش از زمانه های ظهور اسلام در خاک باستانی ما وجود داشت، بعد از پرتو وصول قرآن کریم به مهد این سرزمین، خطاطان،

و در سخوانی و اشعار و قصص حماسی و تاریخی از دیر زمانه ها رواج داشت. و این ذوق نفیس را بیشتر طبقات دانشمند و منور رعایت کرده استاندان ما هر ربا هر گونه اعزاز و اکرام به تدریس و تعلیم فرزندان مقرر می ساختند. چه در ادوار سابق هنرهای خوشنویسی، ادبی، نقاشی و تمام علوم و صنایع به طور ارسی و خاندانی باقی میماند.

استعداد خطاطی و خط نویسی در افغانستان از قرون بسیار متمادی وجود داشته و همین استعداد و قدرت طبیعی و فطری مردم این سرزمین در رشته های هنر خط بود، که در عهد پرتو تجلی دین مقدس اسلام به نوشتن مقدمات و مکاتبات اسلام به کار آورده شد. و برای ثبوت این قدامت، اسناد انکارناپذیری در دست داریم مثلاً:

نوشته ی عصر کنشکا مربوط به قرن دوم مسیحی. آنچه از سرخ کو تل بدست آمده است و کفا به

هفت خط، اصلاً نام هفت خط بود که در جام جمشید قرار یافته بود. و اما مردم افغانستان بعضاً اصطلاحاً هفت قلم را که کنایه از هفت خط معروف (ثلث، رباعی، محقق، نسخ، توقیع، رفاع و تعلیق) است نیز به آن نام می شناسند. و از همین جهت در آغاز نگارش خویش تصریح نمودم که هفت خط و هفت قلم اصطلاحاً از هم فرق دارند. و چنانکه سنگ هفت نقش هرات را هفت قلم می شناسند. و این بر خلاف کتب تواریخ و فرهنگ لغات می نماید. چه باید سنگ هفت نقش گفته شود. زیرا که هفت قلم مخصوص هفت نوع خط اسلام است. و عنوانی که قرارداده ام توضیح همین اصطلاح است. تا جویندگان هنر نام اصطلاحی را از نام علمی تشخیص داده در پی افواه نروند.

در خاندانهای بزرگ و متوسط افغانستان رسم تشکیل مدرسه های خصوصی مشق، خوشنویسی

صفحات این اثر که محطول یکسال زحمات
 قلم و موهنه عزم و ایثار این ^{مکتب} خطاط و
 نقاش و مورخ افغان است ^{تلاها از نگار} از نگار مسانت
 به علم و عرفان و حفظ شیون ادبی و هنر
 کشور عزیز افغانستان و رهله هونی طلب ^{مبارک} افغان
 و افراد هنرآموز ترتیب یافته تا اگر کسانی
 بخوانند و نوشتند امثال این خطا در
 وطن مبادرت ورزند و اساسا این رویه را ^{تغییر}
 نمایند و تسلیه تسهیلتر مقاصد علمی و هنری
 شان یکی هم همین مجموعه زیبا باشند
 مطبعه دولتی کابل : ۱۳۴۱
 عزیزالدین و کیلی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ مَا
 فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
 أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا تَكْرَاهُ فِي الدِّينِ
 قَدِيرَ الرِّشْدِ مَنْ الْفَى فَمَنْ يَكْفُرْ بِالْكَاتِبِ اتَّعَوْا مِنْ بِلَالٍ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ
 بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا تَفْصِلُهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

الرَّافِعُ عَنِ الدُّنْيَا وَكُلِّهَا

فِي (٢٦) مَاهِ سِرِّ كَارِ السَّنَةِ ١٣٥٢ هـ رَجَبِ شَعْبَانِ

خط كوفي متمایل بطرز کتا بتی وهم تزئینی .

هنر خوشنویسی و نقاشی قدیمی خود را به شکل خطاطی اسلامی یعنی انواع خط کوفی تبدیل و مصروف خدمت دین و وطن شدند و سر مایه های مقدسی از خود به یادگار گذاشتند. چه همانطوری که دین مقدس اسلام از سر زمین عرب به خاک میهن عزیز ما افغانستان رسیده است لسان عرب و خط عرب نیز توأم به پرتو و صول قرآن پاک به خاک اسلامی افغانی مآدر یک وقت خیلی تابان و درخشان رسید است. و اولین رسم الخط مروج افغانستان، در اوایل دوره اسلام خط کوفی است و همان نوع قدیمتر آن که در مکه معظمه تکمیل گردیده به نام مکی یاد میشود، بیشتر مروج متون دینی در خاک میهن عزیز ما گردیده است.

نخستین مذهب رواج و ترقی خط کوفی و معقلی در افغانستان خط زابلستان کهن است.

که روشن ترین مثالهای برجسته ترقی و رواج خط کوفی زابلستان را از دوره امپراتوری آل ناصر می توان دریافت. چه همان ذخیره قدرت و استعداد بود که در این دوره امپراتوری قوی و غنی بکار آورده شد و صنعت زابلی محسوب گردید.

در باره ایجاد خط اسلام، در نزد علماء تاریخ بحثهای وجود دارد که در بعضی موارد اختلافاتی نیز بهم رسیده و قابل تأمل می نماید. ولی از آغاز عهد اسلام باین حقیقت مسلم کاملاً معتقدیم که علماء و ماهرین این فن بزرگ در ابتکارات فنی خطوط مقدس اسلامی پیوسته زحمات کشیده اند تا به نتایج پر افتخاری

رسیدند و اشکال مثبت و فنا ناپذیر رایجی بعد دیگر به وجود آور دند.

اولین خط افغانستان در عهد اسلام که وسیله مکاتبات و مفاهمه قرار یافته، خط کوفی و معقلی است. چون خط کوفی در قرن اول اسلام در مکه مکرّمه مدینه طیبه و به وجود آمد و در مرحله بختگی رسید، ارباب فن و حکمت عملی این هنر نخست در مدینه منوره و سپس در دیگر بلاد اسلامی، در بهت ر ساختن مظاهر فنی و صنعتی آن و به وجود آوردن اقلام و اقسام آن کوشش و مساعی زیاد نمودند و قرآن کریم در قرون اول اسلام تمام بهمین خط و خاسته همان نوعی که به نام مکی شناخته می شود، نوشته شده است.

کوفی:

خط کوفی و معقلی اولین خط اسلام است. و در نیمه قرن اول اسلام به افغانستان پرتو زایل افگند. سرزمین مقدس افغانستان مان بعلوه آنکه از اولین مستقبلین و معتقدین این فن شریف بود، به سهم خود در پرورش و نگهداری و ترویج و ترقی این هنر بزرگ قلمی اسلامی نیز به قدر توان و امکان کوشید. و خط زابلستان را در قلمرو افغانستان مبداء اولین نسبت بسایر ولایات معروف این سرزمین دیرین قرار داد. و نیز سایر بلاد اسلامی که در مجاورت قلمرو امروزی مان قرار دارند، در حصول این هنر پر افتخار، سوابق درخشانی دارند که آثار تاریخی شاهد عظمت هر یک سرزمین است.

قرآن مبارک در قرون اول اسلام تماماً بهمین خط و خاسته بهمان شیوه و روش اولیه که در مکه مکرّمه و مدینه طیبه، شکل تکاملی خود را پیموده و بمرحله بختگی رسیده است به نام مکی شناخته می شود، رواج گرفته و مصحف مجیدی به یادگار گذاشته است.

قرآن کریم بخط حضرت امیرالمومنین عثمان (رض) روی پوست آهو و قرآن کریم به خط حضرت امام حسن (رض) که دو صد سال قبل در اداره خزینته الاشرف و هشتاد سال قبل در اداره شاهزادگان در موزۀ کابل و حال در آرشیف ملی افغانستان حفظ و نگاهداری می شود. همان طرز و اسلوب اولین است.

قرآن کریم قید کتابخانه قدس رضوی مشهد خراسان بخط حضرت امیرالمومنین علی کرم الله وجهه و قرآن کریم بخط حضرت امام حسن (رض) قید کتابخانه قدس رضوی مشهد خراسان که در سنه ۱۱۶۷ ق. احمد شاه بابا و اعضاء دولت امپراتوری اش بزیارت آن و اثر متبرک مشرف و موافق گشته اند. مناسب دیده اند که در همانجا نگاهداری شود. همه بیک شیوه و با اندک تفاوت نگاشته شده و در موزیم تاشکند مرکز ازبکستان شو روی نیز یک نسخه قرآن کریم پیرو همان شیوه موجود و محفوظ است. و خود در سال ۱۳۴۷ ش به زیارت آن مشرف شده ام.

خط کو فی معمول افغانستان و سایر بلاد از نظر اسم یکی است. و اما از لحاظ تنوع صورتی، شیوه ها و اشکال مختلف پیدا کرده، چه در هر یک قرن بانواع مختلف تحول و توسعه یافته و پس از چهار قرن اول عهد اسلام صورت نسخ نما هم در بعضی نگارش کسب کرده که شباهت به خط رقاع و ریحان آن عهد میرساند. و از همین جهت تنوع سبک ها و شیوه ها است که خطوط کو فی هم مینامند. در حالیکه اساسا آن همه یک نوع خط است. تا آنکه هر یک نوع و شیوه را از باطن شناخت بنا می مشهور ساخته اند. و انواع مهارت های تزئینی را بهر یک شیوه به کار برده اند که حتی از نظر پیچ و تاب اشکال متنوع، بعضی کلمات و جملات را استادان فن خط امروزی بدقت خوانده می توانند. صنایع اصلی و بدیعی خطوط کو فی یک میراث پر افتخار و مشترک تمام ممالک اسلام و محرك بزرگ قواعد علمی و فنی هر فرد جوینده این اساس متین قدیم است. که همه خطوط عرب تا اکنون به سی شیوه منقسم گشته، ازان سرچشمه گرفته است.

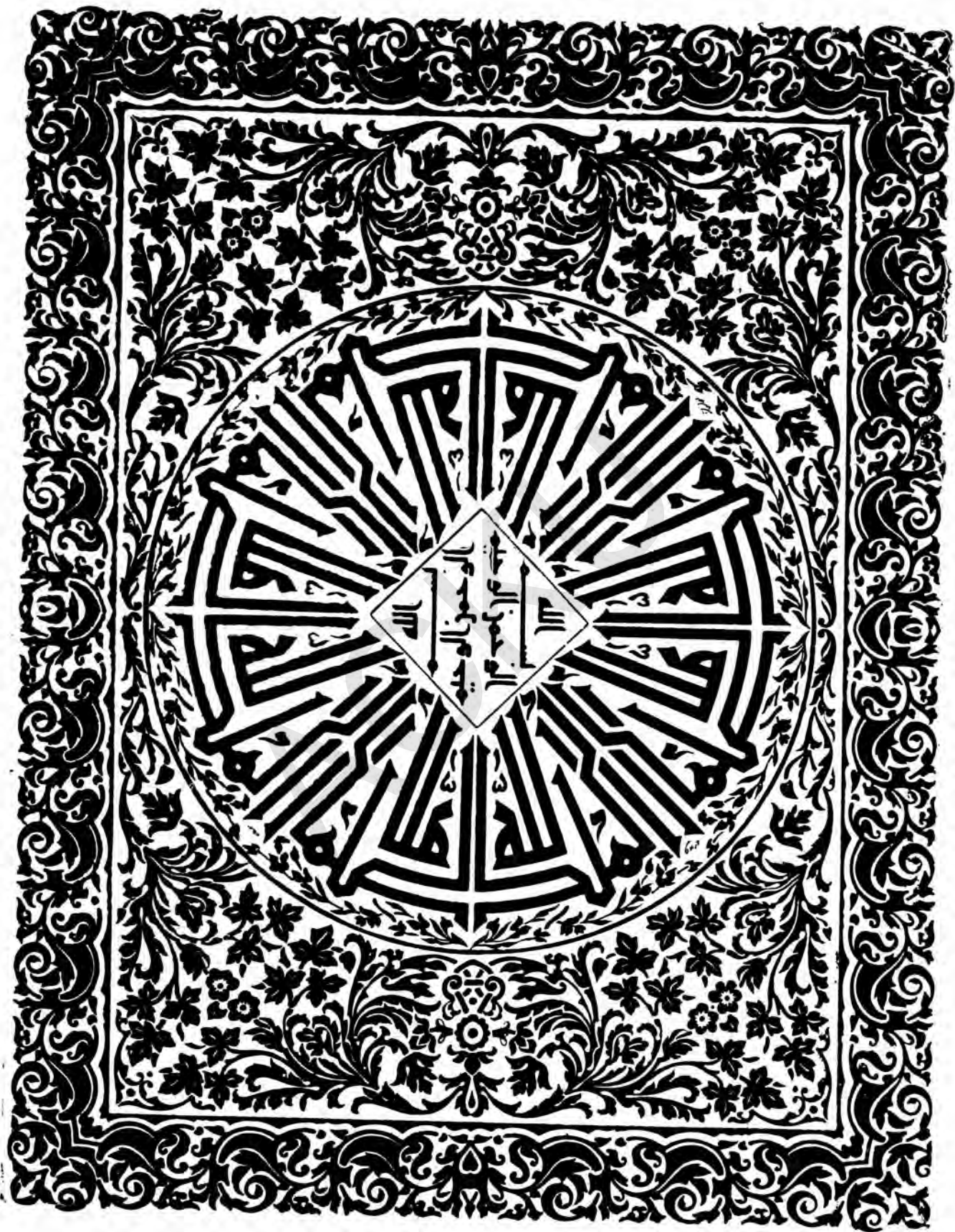
دلیل تنوع شیوه ها و روش های صورتی آن این است که خطاطان و برگزیدگان علم و فن قرون اول اسلام انواع علمی و فنی آنرا تا هفت شیوه مجزا و متضاد از یکدیگر به وجود آورده به غنای معنوی اسلامی خود افزوده اند و روشهای بعدی ازان منشعب گردیده است. و از همان جهت است که خط کو فی هم خط کتابتی و هم خط تزئینی و تجملی در آثار عمرانی هر مملکت قبول شده،

حتی به دروازه ها و چو کا تها و رواق ها و طاق ها و الواح قبور با مظاهر مختلف صورتی آنرا نقش کرده اند. اینکه خط کو فی با همه اعتبارات اولی آن از نوشتن متون دینی بر کنار ماند سبب آنرا باید علما تصور یح کرد که: متون دینی به تسهیل و توضیح کلمات یعنی فصل و وصل و رموز و علی الخصوص تشکیک اعراب ثلاثه (فتحه، کسره، ضمه و شدو سکون) خیلی ضرورت دارد تا مردم صحیح و درست تلاوت بتوانند. بنابراین ملا حظات و هم از جهت استکتاب و سر یح نویسی و عام فهم قرار دادن اشکال و رموز اوقاف و سایر خصوصیات مشکلات علمی زیاد در امور تحصیل و افهام و تفهیم مسایل در همه علوم و فنون موجود بود. دانشمندان و ما هران درجه اول فن خط در پی آن شدند تا خط سهلتر و خواناتر به وجود بیاورند. و مطابق باین حسن نیت و جدیت هر چه تمامتر بود که خط قرآنی اختراع گردید و نسخ نام گذاشته شد که شرح آنرا تحت عنوان خودش مینویسم. و چه تسمیه آن آن اینکه اقسام خطوط کو فی را از حلقه های علمی و ادارات دولتی منسوخ قرار داد.

در قدیم در اطراف دیوار ها و دروازه ها و ظروف اشکال رزمی و حماسی را ترسیم مینمودند و شعار همت و غیرت قرار میدادند. ولی از آغاز ظهور دین مقدس اسلام به جای آن تظاهرات و تجملات، انواع و اشکال خطوط کو فی را رواج دادند. و از حرفهای الف و لام و کاف، اشکال مرغوب و مقبول را به کار آوردند. که هم عباراتی

از عقاید دین و هم صنعتی از تزئینات دینی جلب نظر کافه ملت مسلمان مینمود.

و اینکه خط کو فی بعد از اختراع خط نسخ و دیگر خطوط بعدی اسلامی، چطور در مرور تاریخ محفوظ ماند؟ سبب این است که خط کو فی برای عنوانها و کتابه ها، یعنی الواح روی دیوار ها و مینار ها، زیبای و کیفیت تاریخی دارد و جلب نظر خاص مینماید. و هم اینکه چون اولین خط قرون اول اسلام است. از جهت تقدیس و حفظ مفاخر تاریخ تمدن اسلامی نیز تایید و نگارنداری گردید. و خوشبختی کمالی که دست داده این است که در افغانستان خطاطان دوره های متقدم و جدید و معاصر، در حمایت و نگارنداری اساسات متین و انواع اقسام مختلف آن مانند سایر رشته های علوم و فنون اسلامی خدمات شایانی نموده اند. زیرا که تاریخ خط و خوشنویسی اسلامی بپایه همین اصل استوار و دیگر خطوط قرون جدید اسلامی زاده همین خط است. افغانستان سهم فعال و مزید خود را در حفظ و احیاء و ابقاء اقسام اقلام خطوط کو فی بهر عصر ثابت ننشانداده و در امروز هم دارد کسانی که بدون مساعدت رسمی در این رشته به قدر توان شخص خود خدمت میکنند. در حالی که خطوط کو فی رواج کثابتی هم ندارد. چون مساله حفظ مفاخر تاریخ مدنظر مردمان چیز فهم است و تاریخ صنایع و ادبیات ایجاب چنین حقایق و استدراکات مینماید. قدرت مندانه اصول خط و کتابت در حمایت آن صنعت

خط طغرای کوفی با نقاشی حواشی اثر خامه

ہفت سیم
لبر عقلہ وضع کویش شمس خط لاد خط عرب

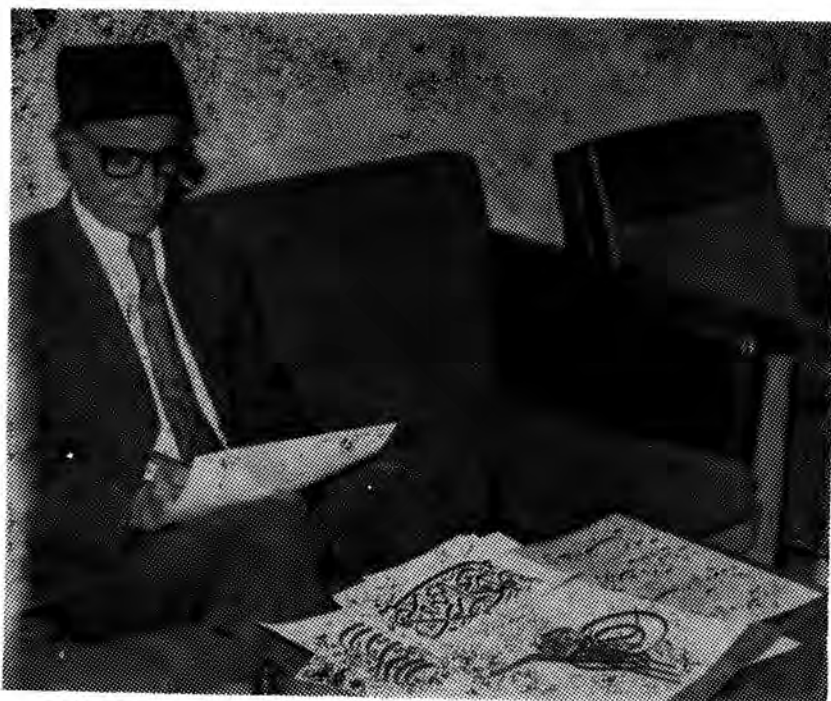
لثور بحان و محقق نسخ و توقع ورقاع

بعد انلان لاد خط توقع ورقاع لاس

ہفتی خط در کتب لیبی لیبی لیبی

للہم سیر النیر و جیبی

خط تعلیق

استاد عزیز الدین وکیلی پوپلزایی در شصت و سو مین سال زندگی
خویش هنو ز هم خوش و خوب و بی عیب می نویسد .

يَسْبَحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ بِأَبْنَاءِ الْكَافِرِينَ
 مَا لَا تَعْمَلُونَ مَعَنَا حَتَّىٰ نُلَاقَهُمْ
 اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا مَا لَا تَعْمَلُونَ كَثِيرٌ مِّمَّا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَعْمَلُونَ

مِنَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ

عَزِيزُ الْحَكِيمِ وَكَفِيلُ

خط رقاع که بنام خط تزئینی کوفی عم شناخته می شود.

کوشیده و می کوشند. و تا ریش ملل شا هد است که افغانستا ن از لحاظ داشتن خطوط قدیمه از هیچیک مملکتی عقب نمانده و عا مل در جه اول آن وجود پر اعتبار خاندان ها و شخصیت های با استعدادا دفن خو شنو یسی است. که این ذوق نفیس را هیچوقت از دست نداده اند و نیز مقامات علمی و کلتوری افغانستان در عصر مطایع همدراین راه خدمات شایانی به پیروی گذشتگان این خاک و آب نموده اند.

نسخ:

کلمه نسخ در لغت بمعنی دو ر کردن چیزی را به چیزی که بهتر ازان باشد. و بمعنی کتاب نوشتن، و نیز نام خطی است از شش خط که خطوط دیگر ماقبل آن منسوخ شدند. و بهمین سبب نسخ گویند.

واصطلاح علمی و فنی آن بمعنی منسوخ کننده خطوط کوفی از نوشتن متون دینی و مکاتبات علمی و دولتی است. و این نوع خط خوانا از آنجا که مخصوص نوشتن قرآن مجید و فرقان حمید قرار گرفت، به نام خط قرآنی نیز مشهور گردید. و اما در مراحل اول باین صورت و کیفیت فنی و اختصاصی دوره های بعدی تر سیده بود. این خط نسبت بوضاحت و خوانایی آن از جمیع خط عربی نهایت رواج گرفت. چنانکه در عهد مطایع تمام حروف جراید و مجلات تمام ممالک کاسه السنه ۱۳۰۰ سال می نشر و پخش می شود، خط نسخ عربی است. و بعد ازان خطوط ثلث، رقعه، دیوانی، تعلیق، نستعلیق نسبت

دیگر خطوط در عالم کتا بت، و صحافت عمو میت پیدا کسر د است.

خط نسخ بدوره های اول طور نامکمل و بدوره متاخر یسن از مرحله آغاز به کیفیت اعجاز رسید. وطوری که در بخش خط کوفی گفتیم: چون نوشتن و خواندن خطوط کوفی دشواری های داشت. لذا علما و ما هرین فن خط در پی ایجاد خط منسوخ کنند. آن شدند، و تصمیم گرفتند شکلی و طرزی را در عالم کتا بت بوجود بیاورند که سیله پیمشرفست علوم گردد. بقرار این مفکوره سه نفر از مردم شهر اربار نزدیک بغداد به نام های (مرا، اسلم، عا مر) از واضعین خط عرب مو فق گردیده و در به وجود آوردن صورت و شکل و فصل و وصل و بنیاد گذاری نقطه های حروف زحما تی کشیدند. چنانچه مرا مر خط ا از روی اشتیاق تمام بعالم علم و ادب نام هشت حرف ابجد را بالای هشت پسر خود گذاشت. زیرا که خطاطان بعد از الفبا حروف ابجد را مشق مینمایند. و بعد از دوره حیات آن سه نفر خطاط، ابن مقله به تاریخ پنجشنبه بیستم شوال المکرم سنه ۲۷۲ ق در بغداد چشم بدنیا کشود. و در همان سرزمین تحصیل علم نمود و به تاریخ یکشنبه دهم شوال سنه ۳۲۸ ق در بغداد چشم از دنیا پوشید. و همین خطاط نامور در سنه ۳۱۰ ق از خط کوفی و معقلی و غیر آن شش خطا خراع نمود. برای هر حرف طرز خاص را داده و اسامی آن شش نوع خط

را شاعری باین مصراع آورده است:

(ثلث و توقیع و محقق، نسخ و ریحان و رقاع)

و این بیت نیز تایید آن است: ابن مقله وضع کرد این شش خط از خط عرب

ثلث و ریحان و محقق، نسخ و توقیع و رقاع

ازین بیت باز هم ثابت میگردد که خط اول اسلام کوفی بوده که ابن مقله بدریافت خطوط شش گانه موفق شده از دیگر خطاطان شهرت بیشتر برده. چنانکه قطعه نظمی باین مفهوم گفته شده که: حکمت لقمان و خط ابن مقله وزهد ابراهیم بن ادهم هر گاه جمع شود بود یک انسان و آن انسان مفلس باشد. پس بقدر یک در هم ارزش ندارد.

خط متمایل به نسخ و یا نسخ نما از مرور یک هزار سال قبل به خاک موطن عزیزمان جلوه ظهور نموده و اما چون نو بت دوره تکامل صورتی آن هنوز نرسیده بود از انواع خط کوفی کمتر تشخیص میشد. و چون مرگ ابن مقله سی و سه سال قبل از زمان پیدایش محمود بن سبکتگین اتفاق افتاده می توان گفت که خطوط شش گانه ایجاد کرده او تا دوران قدرت و فرمانروایی بزرگ محمود غزنوی که دوره او جوینده آثار برجسته علوم و فنون بود و تا عهد زندگانی حکیم سنایی بوفرت بدیاز زابلستان رسیده باشد. زیرا که زابلستان در مسایل علمی و ادبی روابط مستقیم با بغداد یا نداشتند. چنانکه مکاتبه غزنویان با سامانیان جاری بود.

خواجه عماد الدین یا قوت معتمدی رانیز واضع خط نسخ میدادند. و در کشف اللغات از وی بنام مخترع خط نسخ یادشده ولی حقیقت ندارد. چه او در عهد خود و بشیوه تازه خود نسخ نویس ماهر بود و از روی همان شهرت حسن خط به نام مخترع هم یاد کرده اند. چنانکه مولیناجامی دروصف او گفته است: مو جب شهرت نشد یا قوت را جز حسن خط.

یاقوت از افغانستان وارد بغداد شده و خط نسخ را با اصول جدید و بهتر از پیشتر نوشت و از همان درجه لیاقت در زبان عرب به نام (قبله الخطا طین) یاد شده است. طوری که قبلا گفتم چون عبارات مقدسات به تشکیل اعراب یعنی حرکات حرف ضرورت دارد، استادان فن خط در پی آن شدند تا خط سهل تر و خوانا تر بوجود بیاورند. و آن وقت که خط قرآنی به وجود آمد، و چون خطوط کوفی را از نوشتن قرآن کریم منسوخ نمود، نسخ نام گذاشته شد. چون این دقله بدوره سلاطین

غزنوی افغانستان معا صرت دارد، می توان پاور کرد که خط نسخ از مرور یک هزار سال، در خاک مقدس افغانستان رسیده و مروج گشته باشد. و اما چون انواع شش گانه تا هنوز بحمد عمومیت و کیفیت واقعی خود نرسیده بود، نمی توان پنداشت که مانند دوره های بعدی رواجی داشته، چرا که خط نسخ در دوره های اول یعنی در دوره انتقالی خط کوفی، نسخ کوفی نمایان می رسید. و در قرن ششم و هفتم رونق بحد کمال پیدا کرده و در بلاد پهنوزبان و دری زبان در اوایل یعنی دوره انتقالی خط کوفی قرآن کریم را به خط تعلیق در می نیز می نوشتند و اما از مرور هشت صد سال قبل هم شکل خط نسخ و محقق و ثلث نزدیک با سالیب دوره های مابعد نرسیده بود. تا آنکه پس از هفت، هشت قرن اول چهره های اولین خود را تبدیل و اساس استادی دوره عثمانی را مرتبه امتیاز و اختصاص کامل بخشید. و اما نسخ نویسی

خراسانی یعنی افغانستان کنونی و بلاد همسایه آن به شیوه های دیگر نیز باقی ماند. چنانکه نسخ نویسی کشمیری و سندی و هندی روشهای دیگر پیدا کرد.

در کشور عزیز ما عبارت پستو و دردی را که از جهت صحت تلفظ دارای اعراب نوشته اند، به نام حروف معرب یاد میگردند. معرب بمعنی اعراب داده شده و اعراب، حرکات حروف را گویند. و از جهت اینکه مردم به صحت الفاظ معتاد گردند، عبارات علمی و ادبی را بدان معیار می رسانیدند. چنانکه در متون قدیم لسان پستو، و بالخصوص قند هار یا ن بطور عموم اعراب ثلاثه را به کار برده اند و خط نسخ را مخصوص متون پستو از همین جهت قبول کرده اند. زیرا که اعراب بدیگر خطوط آنقدر سازش ندارد.

و نسخ معرب همان است که دارای تشکیل اعراب و نسخ غیر معرب آن است که فاقد تشکیل اعراب باشد. مانند حروف جراید و مجلات مروج امروزی.

گزارش اساسی اتحادیه هنرمندان ج.د.ا.

دردو مین پلینوم اتحادیه

مورخ ۲۳ حمل ۱۳۶۱ هو تل آریانا، کابل

ما در حالیکه از سیاست اجتماعی خویش در رابطه به ملیت ها ، اقوام ، قبایل ، کارگران ، دهقانان ، روشنفکران ، جوانان اعم از زن و مرد و تمام زحمت کشان - افغانستان ، پشتیبانی بیدریغ خود را اعلام میداریم . سعی و تلاش صادقانه - بخرج خواهیم داد تا . جهت وحدت و نزدیکی هر چه بیشتر برادران هموطن خویش ، با- شکوفان ساختن و گسترش هنر اصیل و مردمی ، رسالت هنر و هنرمند را چنانکه باید و شاید در خدمت این آرزوی پاک قرار دهیم . با روحیه عالی و با اتحاد نظر و عمل در جهت ساختمان افغانستان نوین ، آزاد ، سر-بلند و پرغرور بر زمین .

ما یقین کامل داریم چنانکه در برنامه عمل ذکر شده ، هموطنان شرافتمند ما با اعتماد کامل به دور حزب پر افتخار و دولت انقلابی ما جمع آمده ، از طریق کار و پیکار انقلابی خویش ، بر تمام پروپاگندهای خایانه و زهرآلود دشمنان انقلاب و وطن ما ، خط بطلان

وطنپرست کشور نخست بر-گزاری - پیروز ماندان کنفرانس سر تا سری حزب دیمو-کراتیک خلق افغانستان را که فیصله ها و تصمیمات پرارزش آن در حیات سیاسی - اجتماعی - اقتصادی و فرهنگی کشور ما ، دگرگونی های بیشمار و مثبتی را به ارمغان خواهد آورد و تطبیق اهداف والای آن در امر تعمیم روحیه برادری ، برابری و تساوی حقوق تمام ملیت های ساکن در افغانستان ، و بر آورده شدن آرمانهای ملی ما ، نقش بی نظیری خواهد داشت ، از صمیم قلب به شما تهنیت بگویم و از آنجاکه یک رویداد بزرگ تاریخی و سیاسی در زندگانی مردم ماست اتحادیه هنرمندان مندرجات پیام سودمند آن را تایید و پشتیبانی می نماید . اتحادیه هنرمندان ج.د.ا.

تعهد شریفانه می سپارد تا در تحقق برنامه عمل حزب دیمو-کراتیک خلق افغانستان که بیا-نکر خواستهای پاکیزه حزب و مردم کشور ماست ، از همه امکانات دست داشته استفاده نماید .

پس از مراسم افتتاح که با نواختن سرود ملی صورت گرفت ، استاد غوث الدین نقاش شهیر وطن ورئیس اتحادیه هنرمندان جمهوری دیمو کراتیک افغانستان با ابراز اعتقاد به پیروزی های هر چه بیشتر حزب دیمو کراتیک خلق افغانستان در امر بر آورده ساختن اهداف والای انقلاب شکوهمند ثور بخصوص مرحله نوین و تکاملی آن در پرتو مصوبات و فیصله های ارجمند کنفرانس سر تا سری ج.د.ا.خ. ۱۰ ، از رفیق اسلم اکرم معاون و منشی اول اتحادیه هنرمندان ج.د.ا. دعوت کرد تا گزارش اساسی هیات رئیسه اتحادیه را پیرامون کارهایی که در فاصله پلینوم اول تا دوم انجام یافته است ، در محضر شاملین جلسه قرائت کند .

به اجازه هیات محترم رئیسه اعضای محترم شورای مرکزی اتحادیه هنرمندان ج.د.ا. و مهمانان عزیز !

اجازه بدهید به نمایندگی از همه هنرمندان شریف و

خواهند کشید . توده ها ملی-
ملیونی مردم ما که نقطه اتکای
حزب و دولت اند ، با بهم پیو-
ستکی بیشتر و وحدت ارگانیك
حزب و دولت ، بر همه دشواری
ها و ونا بسامانی های میراث
گذشته غلبه خواهند کرد . زیرا
حزب و دولت بیشتر از پیش-
سیاست اقتصادی خویش را در
جهت ایجاد پایه های محکم رشد
یابنده و پرتحرك صنعتی و تو-
سعه سكتور دولتی عیار نموده
مبارزه طبقه کارگر ، دهقان و
همه زحمت کشان کشور بر-
تمام عرصه های زندگی اجتماع-
عی ، تاثیرات مثبت و روز
افزون خود را وارد خواهد سا-
خت و نقش رهبری کننده حزب
را بیش از پیش تحقق می بخشد .
حزب با در نظر داشت سنن و
عنعنات پسندیده ملی مردم ما و
احکام دین مقدس اسلام ، تطبیق
و اجرائی سیاست ارضی را به
همکاری بیدریغ مردم شریف و
وطن پرست افغانستان منوط
میداند . زیرا اکنون که پلانها
و اجراآت انسانی حزب و دولت
انقلابی ما مورد تایید و پشتیبانی
نی آنها قرار گرفته است ، هیچ
نیروئی ضد انقلاب و ضد ترقی
نمیتواند سر راه انکشاف و سیر
تکاملی ما بسوی يك زندگی
مرفه و شکوفان گردد .

روشنفکران در حیات جامعه
افغانی ورشد هر چه بیشتر
جنبش انقلابی آن ، نقش مهم
و پر مسؤولیت دارند . در آینده
نیز برپایه مساعی هدف مند
ح . د . خ . ۱ - و دولت جمهوری
دیمو کراتیک افغانستان ،
اهمیت نقش روشن فکران انقلاب-
بی ، افزایش خواهد یافت .

در پیام کمیته مرکزی ح . د .
خ . ۱ - که در کنگره موسس
اتحادیه ما قرائت گردید ، آمده
که مقام هنرمندان در ج . د . ۱ -
بس عالی وار جمند است . حزب
و دولت آنها را بحیث کمک کننده
مطمئن خود را امر توضیح اهد-
اف والای انقلاب و افشای دروغ
بافی ها و افتراآت دشمنان انقلاب-
ب تلقی میکنند .

با سپاس بیکران ازین توجه
بس عظیم پیروی سیاسی کمیته
مرکزی ح . د . خ . ۱ - دولت
ج . د . ۱ - و بخصوص از
رفیق گرانمایه وار جمند
ببرک کارمل منشی عمومی کمیته
مرکزی حزب دیمو کراتیک خلق
افغانستان و رئیس شورای
انقلابی جمهوری دیمو کراتیک
افغانستان در برابر ارباب هنر
که در گذشته ها ارجی به آنان
گذاشته نمی شد و قشر از نظر
افتاده جامعه بودند ، با نهایت
افتخار امروز مشا هده میکنیم
که مارا بحیث اعضای مطمئن
و کمک کننده فعال حزب و دولت
می شناسند و قشر پیشتاز جا-
مه خطاب میکنند . پس برماست
تا از دل و جان در راه به ثمر ر-
ساندن پلانهای علما تنعزز که
حزب و دولت انقلابی ما ، تا پای
جان بر زمین و با سمت دهی هنر
پر غنای خود ، وظیفه خطیر ملی
خویش را به انجام رسانیم .

هنرمندان شرافتمند
افغانستان انقلابی :
با بخاطر سپردن آنچه گفته
آمد و اینکه در برنامه عمل به
نقش کار و پیکار هنری ما مقام
خاصی داده است ، ایجاب
میکند تا اتحادیه ما با علاقمندی
بیشتر از امروز به همکاری هنر-

مندان و روشنفکران شریف ، در
جهت تحقق مشی فرهنگی حزب
دیمو کراتیک خلق افغانستان
و بر آورده ساختن همه اهدا ف
ار جمند آن که فردای شکوفان
توده های ملیونی ما را تضمین
میکند ، مساعی همه جانبه خود
را دریغ نداریم .

اعضای اتحادیه بادل جان هنر
ظریف شان را در خدمت مردم
رنجیده و زحمت کش شان
قرار میدهند . ما از توجه حزب
و دولت انقلابی ج . د . ۱ - سپا-
سگزاریم که به هنر و زندگی
هنرمندان توجه همه جانبه مبذ-
ول میدارند تا حق ناشناسی ،
بی توجهی ، توهین و تحقیر دو-
لت ها و طبقات استثمارگر
مسلط بر جامعه گذشته را نسبت
به هنر و هنرمند ، جبران گر-
دد . این التفات و قدر گذاری بر
هنر و هنرمند ، بی شبهه شایق
دلبستگی بیشتر ما به کار
و تولید مثر و جهت یافت-
انقلابی ، بی نهایت موثر افتاده
و فشرده گزارش که نمودار
تلاش اتحادیه هنرمندان و
اعضای آن در کوتاه مدت فاصله
بین دو پلینوم ، شکل گرفته
است ، گواه نیات بی آلایش ،
در گفتار و عمل ماست .

اتحادیه تا کنون این عناصر
ارجمند را به عضویت اتحادیه
هنرمندان ج . د . ۱ جذب کرده
است :

در بخش نقاشی ۱۴۰ نفر
در بخش تیاتر ۱۵۰ نفر
در بخش موسیقی ۱۲۰ نفر
در بخش سینما توگرافی ۱۸۰ نفر
در بخش مهندسی ۱۰۰ نفر
در بخش ساز ما نهایی ولایتی ۱۵۰۰ نفر

به ارتباط این مطلب لازم است از ایجاد ساز ما نه‌ای اولیه هنری اتحادیه در بخش‌های مختلف و کمیسیون‌هایی که از اعضای محترم اتحادیه ترکیب شده است. نیز یادآوری کنیم.

اعضای اتحادیه فعلا به ۲۵ سازمان اولیه در بخش‌های مختلف و در مراکز ارکان نه‌ای هنری دولتی تعیین و مصرف فعالیت هستند.

در بخش سینما توگرافی اتحادیه - ۷ - سازمان اولیه

در بخش موسیقی اتحادیه - ۷ - سازمان اولیه

در بخش نقاشی اتحادیه - ۸ - سازمان اولیه

در بخش تئاتر اتحادیه - ۳ - سازمان اولیه

در بخش مهندسی اتحادیه - ۲ - سازمان اولیه

فعالیت اتحادیه ما به شش کمیسیون تقسیم گردیده که امید داریم با فعال بودن - اعضای محترم کمیسیون و سهم‌گیری جدی ایشان در جلسات بتوانیم در سمت‌دهی و فعالیت‌های هنری خویش در جهت شکوفان شدن هنر در کشور، خدمات بیشتری را انجام بدهیم. بعد از ایجاد اتحادیه بنا به اساسنامه آن که در جهت رشد، شکوفانی هنر در کشور مکلفیت‌هایی دارد، توانسته‌ایم عده‌ای از هنرمندان جوان کشور را جهت تحصیلات عالی به کشورهای شوروی، بلغاریا و چکوسلوواکیا اعزام نماییم.

اتحادیه با درک این مطالب که در ساحه بین‌المللی چه مکلفیت‌های دارد بخاطر همبستگی با

هنرمندان در سطح جهانی با اتحادیه‌های هنرمندان تمام کشور‌های دوست از طریق مکاتبه روابط محکم برقرار ساخته و موافقتی را نیز منب‌ی صرف مساعی مشترک، تاسیس نمایشگاه‌ها و کمک‌های متقابل به امضا رسانیده است.

اتحادیه سعی و تلاش فراوان نمود تا هنرمندان محبوب کشور ما که در شرایط مرگبار رژیم‌های مستبد گذشته، محروم از تمامی نعمات زندگی بودند مخصوصا در قسمت صحت ایشان کوچکترین توجه صورت نمیگرفت از هر گونه کمک دریغ ننماید.

چنانچه همین اکنون پیش از شصت نفر از هنرمندان ما از طریق اتحادیه شامل بیمه صحت گردیده و عده‌ای هم که امکان معا‌لجه شان در کشور نبود به کمک دولت انقلابی ما و بخصوص - به اساس رهنمائی‌های شخص رفیق «کارمل» که توجه عمیق به هنر و هنرمند کشور دارند - به اتحاد شوروی اعزام گردیده‌اند و تعدادی هم در داخل کشور به تحت‌معاینه و تداوی قرار گرفتند. و این هم‌کاری در بخش سلامت هنرمندان از طریق اتحادیه دوام دارد.

اتحادیه به ابتکار عده زیاد هنرمندان محبوب کشور در تهیه آثار بر ارزش هنری که نمایانگر سهم‌گیری هنرمندان شریف کشور به امر انقلاب دولت و حزب قهرمان ما بعد از پیروزی مرحله نوین و تکاملی آن میباشد، اقدامات جدی نموده

است که تهیه اقسام و انواع مختلف آرم‌ها پوستر‌های سیاسی و اجتماعی برای سازمان صلح و همبستگی، اتحادیه کوپراتیف‌های زراعتی اتحادیه نویسندگان، اتحادیه ژورنالیستان - کنگره‌روها نیون شرافتمند کشور، کنگره‌معلمین و کنگره جبهه وسیع ملی پدروطن دایر نمودن سیمینار پوسترسازی و موضوعات دیگر،

همچنان افتتاح بیش از (۱۰) نمایشگاه نقاشی پوستر‌های سیاسی و خطاطی و میناتور، نمایش درامه‌های تئاتری، کنسرت‌های متعدد در مرکز و ولایات، فستیوال فیلم‌های تولیدی کشور به پیشواز کنفرانس سر‌تاسری - د - خ - ا - هنکهای سیاسی که عنقریب افتتاح خواهد شد، نمایشگاه عکاسی، سهم‌گیری اعضای محترم اتحادیه مادر امر تزئین و تهیه مطالب هنری به ارتباط کنفرانس سر‌تاسری حزب - د - خ - ا را باید بر شمرد که سلسله آن ادامه دارد.

اعضای محترم شو‌رای مرکزی مهابان گرامی:

هرآنچه تا اینجا گفته‌ایم موضوعات سازمانده‌ای و تشکیلاتی و اساس بنیاد و حل مسائل اداری و حسابی اتحادیه را تشکیل میدهد ولی سراغ فعالیت و سمت‌دهی هنر دارای محتوای انقلابی در کشور ما بعد از این شروع میشود. در پلان کار سال ۱۳۶۱ - اتحادیه دایر شدن فستیوال هنکهای سیاسی

لایت - محلی - کلا سیک و غزل مد نظر گرفته شده تا بادر نظر داشت نکات فوق در هنر موسیقی با پخش سرود های رزمی و انقلابی مورال و روحیه هموطنان یا پخش - آهنگ های مردمی در کوه ها ، دره ها ، کارگاه ها - بریکه ها و وجوهات گرم مبارزه - بخاطر پیروزی های بیشتر انقلاب - ب ثور عطش علاقمند آن هنر موسیقی را فرو نشا نیم .

در فستیوال فلم ها با بنمایش گذاشتن فلم هایی که نما یا نگر قهرمانی ها رز مندگی مردم مان عاشق به میهن ما و انعکاس دا - دن تما می رو یداد های انقلابی و پیوند و همبستگی مردمان کشور برای ساختن یک جا - معه مرفه و شکو فان خدمتی را انجام بدهیم و بامقایسه فلم های مبتذل و بازاری کشور های غربی هنر واقعاً عالی سینما را اوج بد هییم .

در کانکور های نقاشی که در نظر داریم باز تاب آنچه انقلاب ثور و بخصوص مرحله تکاملی آن با خود آورده است ، نمودار باشد .

هرآنچه زیباست و جامعه را به پیش میبرد ، تصویر خواهد شد به همین ترتیب کنفرانس ها و سیمینار های علمی هنری ، نمایشگاه های مجسمه سازی ، خطاطی ، عکاسی ، کارتون -

پوستر نیز در پلان - سال ۱۳۶۱ اتحادیه گنجانیده شده که از یکطرف در از دیاداند و -

خته های هنری کار آموزان و از جانب یگر آشنا شدن شان به دقایق هنر پیشتر فته کشور های مرقی و اعمار جا معه عاری از تناقضات طبقاتی و دیگر موضوعات ارز شمند روز

کمک فراوان نماید . حضار محترم !

بادرك وظایف هنری و اینکه چگونه میتوان ممد و همکار خوب از گاهای هنری دولتی شده بتوانیم وقت فوقتاً پیشنهاد داتی به مقامات مربوط ارائه نمود . ایم که خوشبختانه توجه واقعاً هنر دوستانه مقامات حز - بی و دولتی خود به نتایج مثبت رسیده ایم و امیدواریم که با وحدت نظر و عمل اتحادیه وار - گاههای هنری دولتی وظیفه اساسی خود را که سمت دهی هنر در جامعه میباشند هوفقاً - نه انجام بد هییم .

هنرمندان محترم و هنردوستان مهر بان در جهت شکوفان ساختن هنر مردمی را با نظر - یات سالم و سازنده خود یاری رسانید بدور اتحادیه هنر - مندان ج - د - ا بسیج شوید و با سهم گیری و عضویت در جبهه ملی پدر وطن این سازمان سر تاسری وحدت مردم افغا - نستان با هنر نهائی انقلابی خود به هموطنان خویش دین تار - یخی خود را ادا نمایند .

فروز انتر باد مشعل هنر - انقلابی در افغانستان انقلابی به پیش در راه تطبیق برنامه عمل ح - د - خ - ا -

پس از ایراد بیانیه های تالیفیدی در باره گزارش اساسی از طرف رفقا : تورن عبدالجی عضو هیات رئیسه اتحادیه ، استاد رفیق صادق استاد غلام - علی امید ، استاد مهوش ، محمد - دین زاخیل و استاد ننگیالی عضو شورای مرکزی اتحادیه هنرمندان ج . د . ا - گزارش اساسی به اتفاق آرا تصویب

گردید . متعاقباً از محترم عبدالحکیم خلیق تقاضا شد تا پیشنهاد هیات رئیسه را روی موضوعات تشکیلاتی قرائت کند .

بعد از رای گیری روی پیشنهاد که به اتفاق آرا تایید گردید ، ذوات آتی جدیداً به عضویت شو رای مرکزی اتحادیه بزیار فته شدند .

۱ - دگر من محمد حنیف قو -

ماندان پوهنچی موسیقی

۲ - عزیز گندمی نقاش

۳ - جلال پیروز دایرکتر فلم

۴ - توریالی شفق دایرکتر فلم

۵ - وحیدالله رمق فلمبردار

۶ - دوکتور سید شریف

حسینی مهندس

۷ - دگر من عبدالخالق نعمت

مهندس

۸ - انجنیر محمد ایوب -

مسعودی مهندس

۹ - عبدالسمیع رنگین نقاش

۱۰ - احمد شاه گردیزی نقاش

۱۱ - سلیمان علم فلمبردار

و هنر پیشه سینما

۱۲ - سعید محمد مشعل هنر -

یار هنر پیشه سینما و تیاتر

۱۳ - حبیبه عسکر هنر پیشه

سینما و تیاتر

۱۴ - نجیب الله سلطانی مکیاز -

ور و هنر پیشه تیاتر

۱۵ - عزیز الله هدف مکیاز ور

و هنر پیشه سینما و تیاتر

۱۶ - گلزمان

آواز خوان

۱۷ - محمد شفیع عظیمی

آهنگساز

پیشنهاد دوم نیز در مورد
قبولی ارتقای اعضای شو رای
مرکزی به عضویت هیات رئیسه
اتحادیه هنر مندان ج . د . ا -
ارائه و ذوات آتی به حیث اعضای
جدید هیات رئیسه پذیرفته
شدند .

۱ - دگرمن محمد حنیف
۲ - انجنیر محمد ایوب
مسعودی

در انجام جلسه ظاهر هوا یدا
عضو هیات رئیسه اتحادیه طرح
قطع نامه دومین پلنیوم اتحادیه
هنر مندان جمهوری دیمو کرا -
تیک افغانستان را قرائت کرد .

ما اعضای شو رای مرکزی
اتحادیه هنر مندان ج . د . ا
تدویر کنفرانس سر تا سری
ج . د . خ . ا . را رویدا عظیم
سیاسی و تاریخی می شماریم .
اتحادیه مطابق دستور برنا -
مه عمل در قسمت سیاست فر -
هنگی ج . د . خ . ا که همه
جانبه بررسی شده بخاطر
انکشاف و گسترش وسعت دهی
هنر سعی و تلاش نموده در
تحقق آن صرف مساعی میکند
تا از دستاورد های فرهنگی
همه مردمان ملیت ها اقوام و
قبایل افغانستان ، خلق های سایر
کشور های اسلامی ، کشورهای
سوسیالیستی و سایر کشورهای
جهان استفاده نماید . در جهت
تطبیق ، توسعه و تکمیل و بهتر
شدن سینما - موسیقی - تیاتر
نقاشی و مهندسی که بمنظور
تنویر اذهان توده های مردم در
جهت تبلیغ اندیشه های صلح

ترقی اجتماعی ، دوستی مللها
افشای نیرنگها و توطئه های
دشمنان انقلاب و وطن محبوب
ما مفید واقع گردد تلاش بیکران
میکند .

ما سیاست اجتماعی ج . د .
خ . ا . در رابطه با ملیتها اقوام
قبایل کارگران دهقانان ، جوانان
و تمام زحمتکشان و وطن
پشتیبانی مینماییم .

ما سیاست اقتصادی ج . د .
خ . ا . را که پایه های محکم رشد
یابنده و پر تحرک صنعتی و
تحکیم و توسعه سکتور دولتی
را تأمین میکند با قاطعیت تأیید
مینماییم . از سیاست اصلاحات

دمو کراتیک ارضی در ج . د . ا
که بادر نظر داشت سنن و عنعنات
پسندیده ملی مردم ما واحکام
دین مقدس طرح گردیده حمایت
میکنیم .

از مطالب حل بنیادی مسئله
ملی در کشور بر پایه برای و
برادری که بدون هیچگونه
تبعیض و امتیاز با در نظر داشت
منافع خواسته ها و حقوق ملی
تمام ملیتها اقوام و قبایل کشور
اعم از پشتون ، تاجک ، ازبک ،
هزاره ترکمن - بلوچ نورستانی و
اقلیت های ملی دیگر که در بر نامه
عمل ج . د . خ . ا ازان تذکر گرفته
تأیید و پشتیبانی مینماییم .
ما بخاطر فراهم آوری امکانات
و وسایط وسیع جهت
رشد و انکشاف مکاتبات
و متود های خلاق هنر در افغان -
نستان بطور قاطع علیه هنر های
ضد مردمی و ضد انسانی -
نی که امپریالیزم جهانی پخش
میکند مبارزه میکنیم .

ما اعضای اتحادیه هنر مندان
ج . د . ا باید یا لوری ضد

انقلابی آشتی ناپذیر بوده ما -
هیئت انرا با استفاده از تمام
اشکال کار خلاقانه خود در بین
مردم افشا نموده و تمام مردم را
با روحیه عالی و طنپیرستی -
انقلاب و انترناسیونالیزم و -
قعی تجهیز مینماییم .

اتحادیه هنر مندان ج . د . ا
در فعالیت سازنده و اجتماعی
خود برای باز هم نزد یکنزد شدن
و همکاری و ارتباط متقابل عملی
بین تمام بخشهای هنری با
اتحادیه های نو یسنده گان
ژورنالیستان ، سازمانهای دمو -
کراتیک جوانان و زنان ، اتحادیه
های صنفی سعی بلیغ بخرج
میدهد .

ما هنر مندان ج . د . ا
همبستگی خلل ناپذیر خود را با
هنر مندان جهان مترقی در مبار -
زات شان بخاطر تأمین صلح
دمو کراسی ، استقلال ملی ، پیشرفت
اجتماعی اعلام میداریم .

ما هنر مندان تعهد میسپاریم
که دوش بدوش حزب و دولت
انقلابی خویش و دیگر - ساز -
مانهای اجتماعی و مردم زحمتکش
افغانستان در مبارزه علیه
امپریالیزم ، هژمونیزم و هر
نوع تبعیض استعمار نوو کهنه
بیکار نماییم

ما ب مردم خود بحزب د . خ .
ا . شورای انقلابی و حکومت
ج . د . ا اطمینان میدهیم که در
ساختمان جامعه عادلانه نوین
در کشور خویش سهم
فعال بگیریم .

و شرف و افتخار و حیثیت
میهن خود را با سر بلند
حفظ نماییم .

و به همین ترتیب پیام اتحادیه
هنر مندان ج . د . ا به تمام
هنر مندان و هنر دوستان وطن
محبوبان افغانستان آزاد آباد

و پر غرور و مستقل این است :
 هموطنان دلیر ، هنرمندان
 مهربان ، هنرمندان شریف حالا
 دیگر زمان بی تفاوتی و کونه اند-
 یشی گذشته عصر آفرینش هنرها
 و جولان قلم ها و وقت تبارز
 بهترین پدیده ها است . هنر-
 مندان ما باید به آینده به امید
 و ایمان کامل بنگرند و در دل
 شنونده گان ، تماشا چیان و خوا-
 ننده گان خود خو شبینی و عشق
 بوطن را بیشتر از پیش بوجود
 آور ند هنر باید بمثابة کتاب
 درس زند گی وسیله پر توان
 تربیه افراد جامعه در مرکز -
 اهداف والای انقلاب شکو همند
 ثور قرار بگیرد . باید تابلو ها
 مجسمه ها ، سرودها ، آثار موسیقی
 فلمها و نمایشنامه ها و آن چیز
 های را که در زندگی موجود
 است و جامعه را به پیش حرکت

میدهد ، بازیای تصویر نمایید .
 در آثار یکه می افرینند باید
 سیمای قهر مانان مبارز زمان
 مایعنی سیمای کار گران-
 د هقا نان ، کسبه ز حمتکش
 سر بازان قهر مان - خاوندو یان
 رو شنفکران که بخاطر حفظ و
 حرا ست دستاورد های انقلاب
 ثور بخصوص مرحله نویسن-
 و تکاملی آن برضد دشمنان سو-
 گند خورده مردم ، وطن و انقلاب
 مبارزه می کنند ، ترسیم نمائید .
 رو شنفکران پیشرو افغا-
 نستان انقلابی همیشه به شا-
 یسته ترین سنن انقلابی و
 وطنپر ستانه وفادار بوده با
 استواری و سر بلندی به ارما-
 نه های عالی انقلاب ثور خد مت
 نموده و سهم شایسته را در امر
 پیروزی اهداف انقلاب ادا مه
 خوا هند داد .

هنرمندان کشور مرد خیزما
 افغانستان انقلابی !
 در جهت شکو فان ساختن
 هنرمردمی مارا بانظریات سالم و
 سازنده خود یاری رسا نیسند
 بدور اتحادیه هنرمندان ج . د .
 ا بسیج شوید و با سهم گیری و
 عضویت در جبهه ملی پدر وطن
 این سازمان سر تاسری و حدت
 مردم افغانستان با هنر نمائی
 انقلابی خود به هموطنان خویش
 دین تاریخی خود را ادا نمائید .
 فروزان ترباد مشعل هنر انقلابی
 در افغانستان انقلابی بسی
 . . . .

قطع نامه به اتفاق آرا به
 تصویب رسید و باین ترتیب
 کار دومین پلنیوم اتحادیه هنر
 مندان مورخ ۲۳ / ۱ / ۱۳۶۱
 بپایان رسید .

منظره: از اجلاس دومین پلنیوم اتحادیه هنرمندان جمهوری دموکراتیک افغانستان

سرود انترناسیونال

بر خیزد نفسی که گشته کانی خاک	از گشته گری را محکومیم
فیه عدالت خیزد و پاک	از انقباض و اسپینم
از اردو سر عظیم بردگانم	کهن جهان براندازیم
دیگر شود بنیاد این جهانم	هیچ بوده را هر چیز سازیم
اینم است نبرد آخرینم	یکجا شویم فسرودا

انترناسیونال شود سرشت انسانها

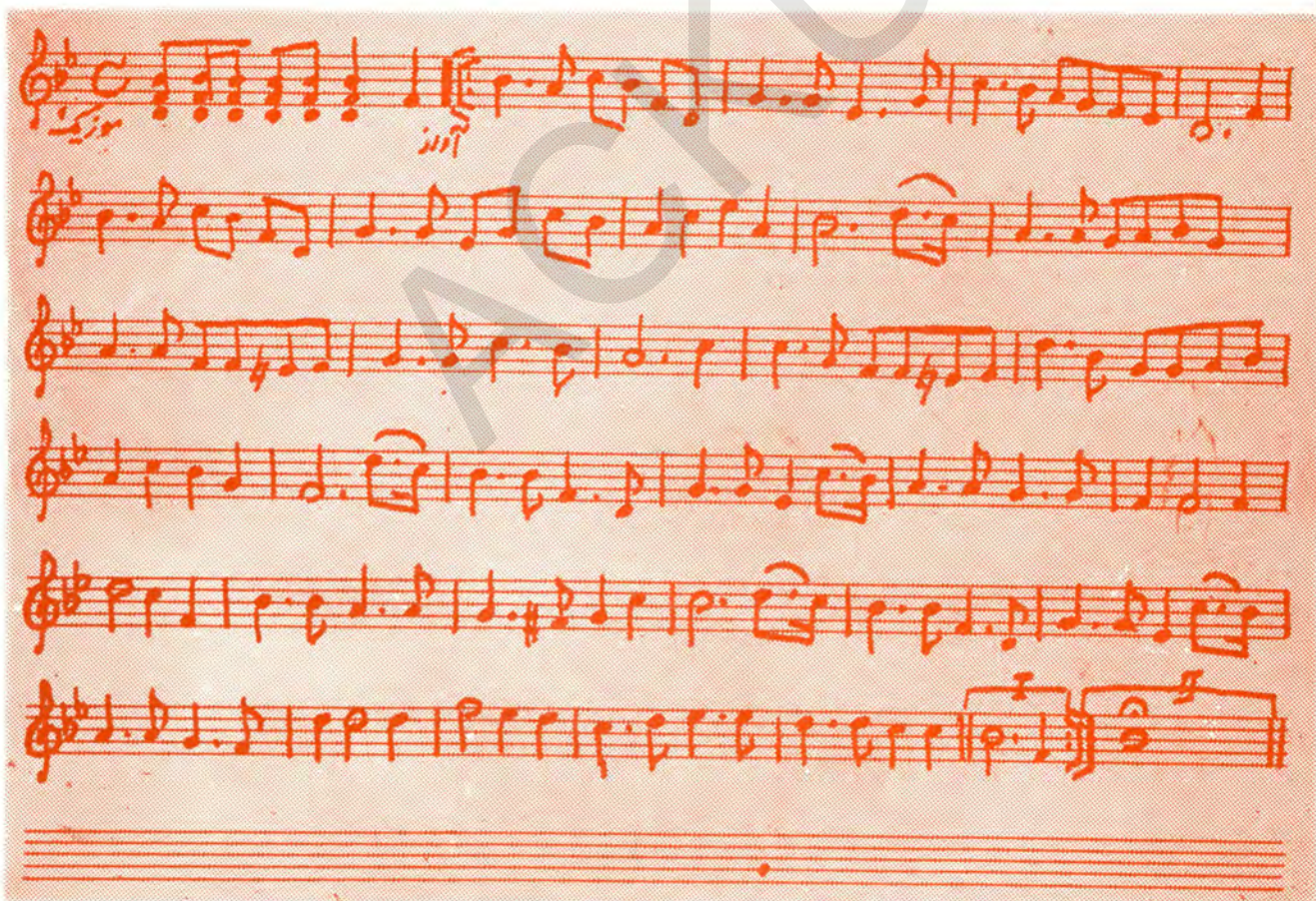
شاهان معدوم و درویشان	ناباک و غرقه در آیینم
عصر تاراج دنیا زحمت ما	بودت شاهان دیگر آیینم
هر آنچه آفرید دنیا بر کار	رفتیده در کید ما شایم
تنها دام خوف هستند خواران	محمدم را ستر داد آیینم

اینم است نبرد آخرینم

ماستیم کار کهن و دهقانانم	از دوی بیشمار کار
زمین باشد ملکیت انسانم	نابود شود جمع مفت خوار
تا گریه اینم گرگ ز لاشخورانم	از تنم مالکیند توشه
گرگم شوند یکرسمه گاهانم	خورشید تابد همیشه

اینم است نبرد آخرینم

مجله هنر نوت موسیقی «سرود انترنا سیو نال» را توام بامتن دری آن درآغاز این شماره به نسل جوان
و همه پیروان اندیشه های والای طراز نوین اهداء میکند .

شرح اشتراك

سالانه در مركز و ولايات ۸۰ - افغانى

قيمت يك شماره ۱۵ - افغانى

در خارج کشور سالانه ۱۵ - دالر

آدرس :

انصارى واټ - عمارت مطابع دولتي

مديريت مجله هنر

كابل - افغانستان

نمبر حساب (۷۵۸۰ بر۴) د افغانستان بانک

H O N A R

Bimonthly Magazine

Organ of the Artists' Union

of Democratic Republic

of Afghanistan

Subscription Rate:

One year in Afghanistan Afs.
80.-

One year in Foreign Countries
US \$ 15.-

Price per copy-Afs. 15.-

Address:

Honar Magazine.

Ansari Road, Government

Printing House,

Kabul. Afgha nistan

مجله هنر را گاننده اثر اتحادیه هنرمندان - ج - و - ا ، در سال و اول
مشترک میزند .

هنرمند مجله ایست آگاه تر هستند ، آموختن و کام گذار در جهت هنر ضرر است
با روحیه انقلابی و بارور ، شکوفایی و غنای هنر هنر زیبا و نوید
مردم .

مجله هنر در پنج بخش هنر ، تئاتر ، سینما ، موسیقی ، نقاشی و معماری
به نشر میرسد و متن ترین و برترین نقشه و پرورش هنر هنر را به
چار می رساند .

هنر در یک پست کشور عزیزانیه با رشد و استیلا هنر در عالم وسیع و گسترده
به هنر مشترک نویی و با مطالعه مضامین و مطالب گنجد سطح آگاه هر دو در نشر هنر خود را بنویسند